

Слово в на Иан и д.

до йкого з Порішев, але до Самого Іртә Спіїтелю
оупадаєтъ ємъ до ногъ н покорне просятъ, аємъ вітч-
піль до дому єго, н дщеръ єго оуже конанути ну сдо-
рокла. таکъ мовитъ вілле Стое: Падъ при Ногъ
Ісусу мляше єгѡ внітн в домъ Свои, таши дщі
единородна етъ ємъ таши лята дванадцять, н па
оумираше. Ілнть вітому чайкъ припадаєтъ єднинъ
з домовимъ єгѡ, н ѿзманимъ ємъ же оуже дщі
єго оумерла: Прійде некітъ ща рухнемнаго гал ємъ,
таши оумре дщі твомъ, недвижн бутелю.

Чтоби виражала оумерла дщеръ Іанроба, для чого
Христъ хотяну вівокріти, напередъ з дому щців-
скога Народи виїмалъ; н що за племниця же Христъ
до дому Іанробого зрадзъ таши єго попроси пришолъ,
а до дому Чарева моля, хочай єгѡ пакоже проінілъ,
не пришолъ: о тому сіє слово ведеть.

В Дщерѣ Іанробої оуже оумерлої, ктѡ не виділъ
єзды живота людкого вираженои, по которыи
кажды вікъ, н кожий стањ людкій попа-
даєтъ, слухачу православны. Єсли оважимъ
кожий вікъ житїемъ члвческого наїмъ вітчї, яного
немашъ, котрого бы члвкъ нароженныи наїмъ вітчї,
не терпѧлъ ѹкои єзды н скорен. Терпѣ немоважка
рные болезни, терпѧтъ н вікъ манчеслагш, н вікъ
мажескога, а наїбагатѣй вікъ спарченкога людѣ.
Терпѧтъ наїмъ свѣтї болезни н робные припаки людѣ
оубогїи, не бываніи ѿнї вінаждами н людѣ боягатки;
н людѣ наїбаше властелінны. Княжн, н Монахове,
вікъ наїмъ вітчї полеганутъ н дзамъ н оупрапїе
наїмъ; таїсъ таши ѿнї вікъ польгераетъ наїпропїи н наї
оубогшн члвекъ, ведлагъ слава Стога: Члвкъ
роженъ ѿжены, малолетн н спони етраданїл. Фми-
раєтъ Немоважко, Манецъ, оумираетъ Мажъ, Фмираетъ
н спарченї, оумираетъ оубогїи венакъ, оумираетъ
наїбогашн н наїславненїи Монахъ, ведлагъ слава
Фаломника вопрошанчога: Ктѡ єйтъ члвекъ, н же
поживеетъ н не оудрїтъ смртнї? н ведлагъ піла поптвер-

жануогш: Щдінѣмъ члвѣкомъ грѣхъ в мірѣ виійде, рн: є.
 и грѣхъ смѣрть, и таішъ смѣрть въ вѣчъ члвѣки виійде.
 Аще́р Гаірова чи не была молодою дѣвіцю, поневѣдѣ
 болша на лѣтъ дванаадцатъ ш рожеїа ібо ѿ немъ была
 была дѣдничкою вѣчъ до бѣзъ ѿзбѣгнхъ, была надѣю,
 ѿздобою, и попорю домъ єш. Сподѣвался онъ
 отецъ бы да гти за ткогш шлахѣтногш, оутоногш и
 когатогш члвѣка. Сподѣвался принеіи вѣтаро вѣкъ
 ібо ѿмъ мѣти щѣзда належитъ честъ и выходѧе, Спо-
 дѣвался з неи ѿглаждати росплѣженію дому сбоегш
 шлахѣтногш фамѣлию; але и таі хоробою вѣсненемъ,
 ото ѿмнрѣтъ, и щѣви вѣю надѣю вѣакон потѣхъ
 шимвѣтъ, ткъ мовнта Прѣкъ Ісаїа: **Епѣшнене Со-**
крыєш щ очи твоемъ.

Кто же тѣтъ сегш прѣлестногш мѣра не природнаетъ
 до піенісногш ѿрожайногш дреіа цвѣты и плауды ро-
 дѣтогш, але малш бѣрш до донѣрѣлости ихъ прибо-
 дѣтогш вѣніи дешъ до ткогш ѿтѣшногш плодонѣно
 садъ, ѿбачишъ тѣмъ розные дреіа, розныя цветы и
 плауды приносѧщие ѿтѣшашася здѣ на ткомъ дреѣ
 вѣніи плодъ доспѣтокъ; але то ѿ сегш ѿважа,
 чи вѣсь той овоци которми єстъ на дреѣ, и до івоин
 совершеннин прѣдѣтъ донѣрѣлости не вѣсь; бо єдин
 плодъ з дреѣа звѣлита вѣтры, драгіе еж щ болнечнин
 горючосты припалаютъ, иишие въздушнин не погодою
 доткненіе на дреѣ гниютъ, иишие зась щ росаса на
 піованде, на землю з дреѣа ѿпадаютъ. що ж дѣтъ
 з овоци на дреѣ вѣдѹчомъ, то же вѣгне дѣтъ
 и з люми на семъ свѣтѣ жиющими. Ти маложъ таси
 людѣи єстъ, которми рода тѣкш цвѣты и овоци
 вѣніи? ѿбачишъ отецъ алеши матка сна алео аще
 з нее нарожениихъ, ѿтѣшашася смотрятъ на нихъ,
 ткъ на цвѣты иѣмкіе и овоци піенісніе; ѿбѣцвнти
 сиже по нихъ и дѣлшю ѿтѣхъ, ѿбѣцвнти славу до-
 брову, и ѿздобе дому ібо ѿмъ: альть онъ въдноимъ
 моменѣтъ ткъ овоци до совершеннин донѣрѣлости
 не пришаши; феброн алеши ткимъ иишион болезнью при-

Іѡ: 5. паленіє, до грбъ оупадаю; н та вію надїю Годнителе
ікон шимбл, веда бгъ Слова Ісваси го: Ікш цв'гъ
процв'гъ мін шпаде, шв'жеже йкш п'єн, н непостою.

Покладося тое на оумелої дщері Іанрової, уродні-
ліліа оні в домъ єго йкш дрво б'янное к тисомъ ро-
кошномъ садѣ, ікв'гнила, н шв'оцамъ чистоті
дечесон, прогости, Смиренія, подержанія, н прочай
добротелей, очи шв'єскіе оувеселала. Смотручи
на цв'гъ младости єн шв'ецъ, ікв'гніліа, відачн
їній шв'оци розніихъ цнотъ, бралъ надїю величью
домъ своємъ зин ѿгладати ѿзб'єзь лані смрть
не допустивши єн до донзрѣлогш в'єкъ, позбавила
шв'а вен надїю, йкш не донзрѣлій ѿбоцъ оупада-
ючи до грбъ з йкш ємь ѿзналімвнти: Оумре дщі
твоя, н едніжн щнитела.

Зміох: 3. Єроин. Іларіон. Для чого бы заси ХС на передъ нарады з домъ Іан-
ровогш быгнала, ніжъ дщеръ єгъ вонзрешна в Ктш
з ф'гтелей Црквилахъ праїнть, ніжъ тое вонзрешене
было ф'євроя з мртвихъ ветланія ншгш, на то та-
тье люде смотрѣти были не гори, для того нхъ пре-
выгнаш. Ктш праїнть же велможнє справки бжїе,
некаждни від'єти можеть, а тое вонзрешене была
веможна справка Кжак, прето іж єн не Годніло ко-
мъ з народу ѿно від'єти. Ктш заси моби, ніжъ для
того ХС нарады быгнала, аби того чуда не розголо-
сни. Але мы до розум'єваниа можемъ, ніжъ єще н
для того сутиниша таєца ХС Гдъ, аби наїз налучилъ
єслі хотемъ щ граїховъ быгн вонзрешеніи, на пе-
намъ потріса пречу народу вігнати, то єйтъ, залю
компанию ѿп'єтити з ео юначи не можемъ быти
вонзрешены, не може граїхъ понехати з злоні компанію
жину. Что таєсімъ причиню обженити можеть.

Ветланік небінноєти в'єкъ, м'яла таїка Справедли-
вості перворону, которая, тое справокала, ніжъ віс
См'єлі, болѣ были послашніє, а болѣ б'є; злучимъ
так Справедливості перворонала задержаніала н гамо-
вала См'єлі наашн, аби противъ болѣ бжїи нїчогш

нечиннам. Гдѣ бы тѣди мѧчиї чайсъ твою Справедли-
вость первороню, быль же и злымъ побариствомъ,
могъ бы быти еспѣтнамъ, жеси же ѿнъхъ не золго-
валъ, созылъ бы тогѡ пѣвенъ, иже бы єму Справе-
дливость перворонаѧ злобы не допустила. Але тепе-
ще грѣхъ первороний оутратилъ Справедливость
первороднѹю; тожъ теперъ смѣслы наши не могутъ
быти задержаны, аби противъ болѣ и присадана Бѣго-
нѣчюгъ не починили. Тожъ въ побариствѣ зломъ
добримъ не хайди не можемъ. Зачимъ икто хочетъ быти
добримъ, не хайди етережетъ злонъ компанѣи. Але
можетъ икто речи: хочу не маємъ первороной Справе-
дливости, маємъ единакъ ровно ѿно; бо маємъ
лакъ Бѣгъ, маємъ дары Дѣла Сѣтюгъ, маємъ инишіе
Христіанскіе способы, которыми сѧ оуттеречи можемъ
грѣхъ, хочу тежъ бѣлачнамъ зъзимъ побариствомъ.
На тое можетъ ѿшовѣти таікъ: жеси наимъ ани на
лакъ Бѣгъ, ани на дары Дѣла Сѣтюгъ, ани на инишіе
помощи и способы испущати зъхвале не треба; але
ико наидѣлъ ѿзлобо побариства оутѣкати. Чѣто
тайсъ зъпнія Сѣтюго прикладомъ дободнѣа.

Гдѣ Царь Іродъ роскадалъ Глѣбъ оутѣти Сѣтомъ
Іѡаннъ Крестникъ, мѹнигъ Пненъ Сѣтю: Иже Мѣ. 5.
оутѣти Глѣбъ єгѡ, принёсенъ на блудѣ межи
шные Ростовшины, и скончан вшестечинцы. Тоеи Сѣтю
Глѣбѣ принемотрѣнъ Амброзій Сѣтю, мѹни ѿнъ
таікъ: Замкнъ ѿнъ Прѣзъ не таікъ смѣтіи, икоша естражо
вшестечинца преитращеныи; замкнъ ѿнъ, болѣнія
иѣткъ ѿнъхъ рѣкошаи, ѿнъхъ земиткъ, ѿнъхъ
скіговъ, ѿнъхъ танцовъ, которими настане тѣ
шправовали. Тогдже пило оубажмо: Іѡаннъ Сѣтю
былъ лѣгломъ, вѣдлагъ таіхъ славъ: Сеѧзъ посыпало Лѣ. 5.
Агглъ моегш. былъ ласкомъ Бѣгъ и Дѣломъ Сѣтю на-
полненіи, икоша прересалъ ѿнъ лѣгломъ Гавриилъ:
Дѣла Сѣтю неполнителъ єще и зчѣба Мѣре ібоемъ. Чеси Токія.
бѣсъ таівъ житїя ібоегш житїя на пѣши, оутгавицне
Погромъ и штурмъ одѣяніи тѣло ібоє сѹшилъ.

гораціє Матвії в дні юночті шпракові. Чго наї-
більшак, оуже більш ѿмірлый і ніже губшити немогає
чим вже теди межи та нечінні камни, межи роківшин-
кани едучи, смотріти на них відхочеть? чим
замислєть очи івон? наскіш наукастя таїв єї
мовачи докождного знати: Чавкіе хріанікії з не-
єстів лігломъ, але слабкимъ чавкікомъ, не єстів
блізкі бжой, але вгрехахъ народженій, не єстів
на Північ віхованій, але межи людні; піштані
оуетавічними таєла твоєгш немергівіш, але єгш
добрє звіше рицманітімі поетрамі ї напашамі
твініш. на Матвії кетілкіш не привішъ чрець дні
нічезъ ношъ; але гді югоднів в'чіківъ або вдомѣ
твоємі на Матвії постоніш, то п'єсніш, та
слабкімъ єйті покаждіш. Іакъ теди тегеє сізпічно-
приходіти на веселі ї на бандіті; Іакъ тегеє єз-
пічно смотріти на євокаї таїнци? є злісті неєз-
пічно! Кохані бысь євлъ наїльпшій, зміячті теге,
ї порвашатъ до злогош, зопівєт' та ї вінівічі шерні
злак компанієж. Прето єслі хотішъ шгреха єйті
воскрешеній, не прилучайся донеї. Для тогѡ теди
Іоанг Стайн Претуа присвоємъ фінновеній замікіє
очи івон, едучи межи роківшинікамни, оупнівічні-
між приєшкіахъ, або наїш наукаль, же хочанієміш ї наї-
шішлівю Альсів Ежію мієні, хочанієміш дхіл Стіш
полінії євлі, хочанієміш таєло наше оуетавічним
оумерцвленіемъ євлішнії, хочанієміш ї внаїбільш
ієрності віховані євлі; щ злого єднаю тобарі-
ства таєла наїдальї єутікікати маемъ. ї гдієм на
межи слов тобаріство звалтомъ проваженіш, очи
наши шніх шворогати маємъ, не будміж злім щеїчл
злогош твбаріства не присмотровати, єш мовітв
Пнєаніє: Касалнік післі щернітімъ, ї щебілніл
гордъ, рабенъ ємд едуетъ. щоомъ пішетъ таєль
Златоголовий Стайн: Речін наїдра таєл єстів, же
але кротъ добрий прилучаєтік до злогош, не здіброго

змій напрабвеша . але з блогш добрій заражаети
албовѣм пртибностъ рѣчій нѣкому зіобою неможе
мѣти згоды , а мнѡгихъ заражаети влак копанѣем .

Еїтъ побѣстъ ѿ ОУГЛАРѢ а БЕЛЫНІКѢ . ОУГЛАРѢ
мешканчи в домѣ наискомъ , проснѧ в БЕЛЫНІКѢ а бы
з нимъ посполѣ мешкалъ в домѣ єдинномъ ; которомъ
БЕЛЫНІКѢ єисла пасъ : Крате , таа рѣчъ которон по
мнѣ жадаеша . Еїтъ мнѣ не пожитѣна , шевавлѣнія
албовѣмъ абы щокольвѣтъ тѣ виѣблѣн , тогш ты кро-
плеїемъ оугларикимъ непочерніла , а таісъ бы виѣпрацъ
мои виѣбуетъ ѿсернѣль . Талъ побѣстъ нѣчого йншо
наїв не наудаеша , таісъ абысмѡя блон компанѣи
втерегли , абымъ з нено жанон немѣли сподечностн .
Если хѹчемъ ѿнѣти грѣховъ . Прѣто члѣвчехртілкіи ,
коликоваеъ компамъ твои , албш товарішъ ткіи ,
который ради кѣфлемъ бѣнишъ , которий ради до-
вшетѣніихъ домашъ ѿчашаешъ . Которий ра танци
а скоси ѿпрадвешъ , абы в той рѣчи копанѣи ємъ допо-
могла , алевша таісъ єї принемотрѣлъ ; тѣди моя
до неғш : Крате мой , справа талъ докоторон мене вѣ-
бенішъ , еїтъ мнѣ не пожитѣна , еїтъ бгамоєгш оу-
ражанчал , еїтъ съмнѣне мое заводачал , еїтъ на пель
заславгвичал ; а таісъ не хѹчъ с тобою мѣти тобаріба ,
шевавлѣнчал абымъ за тобарішнвши с тобою , а са
также греховъ недопустн , бо моя пімо сѣо :
Свінцераніи иберя ведши , а свіроткіи рѣврішн . ұ: 5.

На шітатокъ , що за таїмнца , же ХС до дому
Іаїрова зарицъ таісъ єшь попроси пришолъ ; а до дому
Чаїева таіжа ѿкоторомъ пішешъ Ісаїна Сѣяні : Кѹт 1шл: 4 .
Ешь таїже проснѧ : Синійдн прѣжде даже не оумретъ
о трущъ мое , непришолъ вшакъ ѿбава билі велікон
ловаги , ѿбава в домѣ мѣли хороги , той съна а сен
цшервѣ а реїдн тежъ ѿ нимъ фарїе ѿс , же незрѣть
та лице члѣвчомъ : тожъ ведлагъ таїхъ слівъ мѣль
и прїйті до ѿсіхъ а чемвжъ не пришолъ до мѣжа
Іаїева , а до Іаїра пришолъ ? на то пытліе єдин

З бъгелей Чркъвниихъ щовѣдѣніи таісъ для тогѡ
до Іанра пришолъ въ домъ, а до Чарѣва мѣжаниѣтъ, же
тамътой проинѣзъ за дщеремъ въ болшемъ не бесѣде ченѣтъ
з оглашено, а сеи засвѣномъ которыи не смили въ пако
не бесѣде ченѣтъ жибота; а таї бѣла емѣа потрѣба
прѣйтѣ въ домъ Іанровъ, где бѣлое прележало дѣло
Богородити дщеръ оумѣршю, а не жалъ въ дому мѣжа
Чарѣва, оудоровити смина хорогш. Инишии з щовѣдѣніи
иже для тогѡ до єдногѡ з нѣхъ пришо, а до
дрогогш неѣтъ; а бѣсмъ знали же бѣзъ тѣсъ хочетъ,
своенъ вѣности оуживатъ; и вѣдлагъ бѣговоленія свое
бѣзъ, комъ хочетъ покачаетъ свое мѣрдѣ, а з інъ
хочетъ, поступаетъ вѣдлагъ своеи Справедливости, и не
покачаетъ мѣрдѣ, а и въ томъ чинитъ комъ исклю
кривдъ. Икоша Ѣдроблѣвий искіи Чаръ, если бы до не
дѣлъ искіи чайбѣки пришли, оупоминнати на горадъ,
которонъ и не заложилъ оу не гѡ; можетъ єдномѹ
з Ѣзорблѣвости Своенъ дѣти, а дрогомѹ и не дѣти;
єдномѹ лаікѹ свою ѿсвѣдѣнити, а дрогомѹ неѣтъ. Той
которомѹ неѣчоѓи недѣлъ, и лаікии своеи не ѿсвѣчилъ,
если бы рѣгалъ до Чарѣ: Чарю Гподнѣне моя, ѿмѣжъ
томъ мѣрдѣ и лаікѹ свою ѿсвѣчалешъ, а мнѣ неѣтъ?
вшакъ и той таїже илъ неѣтъ иначимъ не пренесложилъ,
иже и та? иначенъ єму не щовѣдѣсть, таіко: Таісъ сѧ
мнѣ подобало; а и мѣожетъ той не ѿщедренай оу исѣ
жати, иже въ томъ кривда єму дѣаетъ. Таісъ бѣзъ
если з єднамъ чайбѣкомъ поступаетъ вѣдлагъ мѣрдѣлъ
своегш бѣзъ, з дрогимъ вѣдлагъ Справедливости;
если єдногѹ з Ѣоглашатъ, дрогого неѣтъ, єдногѹ вѣ
шишатъ а дрогого неѣтъ, єдногѹ лаікѹ свою бѣзъ
дѣаетъ, дрогомѹ неѣтъ; чре тое жанон дрогомѹ не чи
нитъ кривдъ, которомѹ своюи иже хочетъ оуживатъ,
и з Ѣождѣ вѣдлагъ бѣговоленія своеи бѣзъ поступаетъ.
Мамъ того прикладъ з єнлии Стѣомъ, першіи таіи:
Прикладъ єднїи Господаръ по роботѣ наемникъ своимъ,
которыи не рѣбно тогѡ днѧ працюали въ иноградѣ
его, и дѣлъ имъ рѣбнию вѣдлагъ бѣговоленія Своегш

ЗАПЛАТЫ; АГДЫ ПРЮДНІШІНІЖ ЧРЕ ЦІЛЫЙ ДНІ, ПОЧАДИ НА
ГІДАРЖ РОПТАТИ, ЖЕ НІ ПОСЛІДНИЙ ПОРОВНА З ПЕРВЫМ,
РІКЛЪ ДО ЁДНОГО ЗНІХА: ДРЯЖЕ, НЕ ШВІНЖД ТІБЕ, ІЛІ МЛД: ІІ.
ІНІСТ МН ЛІГТЪ ВОТВОРНІТИ єже ХОЩД ВЪ СВОНУХВМН?

ДРЯГІН ПРИКЛАДЪ, ДВА РАЗБОННИКИ ВІІІІЛН З КРІТОМ
ВАСПЛІТІМЪ, ЁДНІНЪ ШДЕСНЮ ЕГО, А ДРЯГІН ШЩДМЮ ЕГО,
ШЕАДВА МІЛН ЁДНІУВНІБ, ШЕАДВА ПОЕЖ ТЕПЧЛИ КАРДЕ.
ЩОЖКЪ В ТОМЪ ЗА ТАІННА ЖІ ЁДНІНЪ З КРІЛ ПОНІШОДА
ДО НЕДА, А ДРЯГІН ДО ПЕКЛА? З ЁДНІМЪ КРІТОСЪ ПОСТУ-
ПІЛЗ ВЕЛГЪ МАРДІЛ СВОЕГО, З ДРЯГІН ЗАСЬ ВЕЛГЪ СПРА
ВЕДАНКОЕГН? Можетсл ШПОВЧІГН: ІЖЪ ШШДНЮ ВН
СЛЧІЙ РАЗБОННИКІД ДО БОЛЪ БЖЕН ХОТАЩЕН СПТН ЕГШ
НЕ ПРИКЛАДАЛЗ БОЛЪ СВОЕН ЖЕЛАЮЧО СПІЕНІЛ, ОДЕСНЮ
ЗАЛЬ ВІІІЛУЙ ІЖЪ ДО БОЛЪ БЖЕН ХОТАЩЕН СПТН ЕГШ,
ПРИЛОЖНЛЗ НВОЛЮ СВОЮ ЖЕЛАЮЧЮ СПНІА, ГДЫ РІСЛАВ:
Помлнн мла ГДН. дла шогш ОННІШ ШШДНЮ ВІІІЛУЙ
пошольз НАВЧЕНИЕ ШЕВДЕНІЕ; А СЕЙ ОДЕСНЮ ВІІІЛУЙ
пошольз до ЧЕТВА НЕНОГШ. МОВНТЪ АБГОВЧМЪ СТЫЙ
АМВРОСІЙ: ХОЩЕТД КРГ ВІІІМЪ СПНІА, АЛЕ ЕІЛН ПРИ-
СТУПВІТД І НЕМУ, АНН БО ВІІМЪ ТАІСХ ХОЧЕТД, АБН
НЕ ХОТАЩІН СПІЕННІ БЫЛН; АЛЕ ХОЩЕГШ НІАХУ СПНІМН
БЫТИ, ЕІЛН Н САМН ХОЩУФ. ГЕРСОННМ ЗАЛЬ СТЫН РОЗ-
ВАЖАЮЧН ШВАИ СПГІУ АПЛА ПАВЛА СЛОВА: ЦЕМАЕІКІ ЕФЕЛ,
НАІЗ ВЪ ІУСНЕНІЕ ІС КРІТО В СЕБЕ ПО БАГОВОЛЕНІЮ ХОЩЕ-
НІЛ СВОЕГШ З МОВНТЪ ТАІКЪ: ЖАДЕНВ БЕ ВЛАІНОМ ВОЛН
СВОЕН НЕ СПІЕТЕМ, (ВОЛНОМ БОВЧМ ВОЛН ЕІТЕМО,) ХОЩЕ
Н АЕЗ ХОЩЕТД ДШЕРОЕ, АБН, ГДМ САМН ЗАХОЧЕМ, Н ОНЪ
БОХОТЧЕЛЗ НАІЗ СВОІ БІІКІН ПІЕ ВІІІЛУН НІПОЛННІТН
СОВЧГА. Й ТАІКІМЪ ТО СПОБОКОМЪ ГДБ КРГ З КОЖДА
З НА ПОБОЛН БАГОВОЛЕНІЛ СВОЕГШ ПОСТУПВЕГ, ЁДНОГО
ПРИТОМНОЕГН АЛІКН СВОЕН НАВЧЕЖАЮН, А ДРЯГІШ НІП.
ЁДНОГШ СПІАЮЧН, ДРЯГІГШ НІСТ. ЁДНОГО МІАДНЧН,
ДРЯГАГО НІСТЪ, ПО ПІСАНОМУ: Помлнн ЕГОЖЕ ІЦІЕ ПО-
ЛІДН, НОУЩЕДРН, ЕГОЖЕ ІЦІЕ ОУЩЕДРЮ. ТОЕЖ МОЖЕІ
ІЧН ШЧАРВОМЪ М8Ж8, Н ШІАНРБ. до дому Чарівна м8
са ХС ГДБ ХОЧЗ ПРОШЕМЫЙ НЕ ПРИШОЛZ, ЖЕ ТАІКЪ ХО-
ЧЕЛZ, до Іанра заліе пришольz, ніжеси дла шогш, іжъ

НХОДАГ

СЛОВО на ИАИКЕД. по СОШІ: С: АХА.

Е́МЪ ГОНЧИШІЙ ПРИПÓМОСТИ ЕГѡ, АЛЕ ЖЕ САМЪ ХС
ПРАІСЪ МАРДНЕ ЗНÍМЪ ХОТЧІЛІ ПОСТУПІТЬІ. АЛЕ ЄЩЕ
МОЖІТІ МЕЖІ ЧАРЕВАМЪ МѢЖЕМЪ НІАНРОМЪ ТАІА ПРИ-
ХОДНІТЬІ ТВІТА НА ДÓМІСЛА РОЗНІЦА: ІНЖІ ТА ОНІИ
ЧАРЕВА МѢЖА ПРОСІЛЪ ХА ДО ДÓМУ ВІСІГО НЕ ПАІСІЛ
ОУ-
ПОКОРНІШИ ПРЕНІМЪ, ПОМЫШЛЯНУНІ ЖІ ХС БІДЕ МѢЖІ
ВІГЛАДЪ НА ЕГѡ ВІЕБІСІМІ СТАНІ, НА ЕГѡ ЦАРІТЕ НЕ БОГА-
ЕСТВО, НІ ТАКІ ЕГѡ ПРИПÓМОСТИ СВОІНІ ЧУЧІТЬІ; ІА-
НІРЪ ЗАСІХОЧАЙІ ЕМІЛЪ КІЦІМЪ СІНАЗОИ ЖІДДЕВІКОН,
ХОЧАЙІ ЕМІЛЪ ТАКІЖІ ШЛЛХЕСНІМЪ, НЕ БОГАТЫМІ; єДНА
ПОЕ ЗА НЕЧІПО ПОЧИТАВШИ, З ІНІСЪ НАІБОШІНІ ЦУА НЕРД-
ХОИ НЕ ПОКОРОНІ ПРИПДАЧІНІ ДО НІОГІХ ХРІТОВІІ, ПРОСІЛА
ЕГѡ ДО НІСІ, ТІСЪ СВІЧУНІТІ БУЛНЕСІ ВІ НЕМЪ: Пада прі
Ніогу ІСОВУ МАЛШЕ ЕГѡ ВІІНІТІ В ДÓМІ ВІОНІ. ТАКІА ВЕ-
ЛІПІЮ ТЕДІ ПОКОРЯ ІАНІРА, ВІЛЦЕ НЕГЕ ХС ПОВАКАНУНІ,
ПРИШОЛЪ ДО ДÓМУ ЕГѡ, РВІКУ ВІОНІ КЕКУЮ ВЛОЖІЛЪ НА
ОУМЕРЛЮ ДШЕРЯ ЕГѡ, НЕ ВІСКРЕСІЛЪ ОНІЮ, МОБЛУНІ:
Отроковиці, воргани.

СЛОВАЧІА Православній, в'їдомші поє же вітє ХОЧІМЪ
АЕІХ СПІНТЕЛЬ чредзъ Благть івоні ПРИШОЛЪ ДО
ДÓМУ СУЦА НАШЕГШ, НЕ ОНОЕ ПРИПÓМОСТИ ГВО-
ЗІУ ОУ БАГОСЛОВІЛЪ, А ОУМЕРШДЮ ЧРЕДЗЪ ГРЕХЪ
ДШВ НАШУ ВІСКРЕСІ. Простімо ЕГѡ ТАКІ
ТІСЪ ПРОСІЛЪ ІАНІРЪ, ОУПОКАРІЧНІСА
ПРЕ НІМІ, НЕ ОУПЛАДАЧУНІ ДО НІОГА ЕГѡ;
ЛОНІШ УБАЧИВШИ СМІРЕНЕ НАШН,
ПРИНДЕТЬІ ЧРЕДЗЪ Благть івоні ДО
СУЦА НАШЕГШ, А ДО ОУМЕРЛОЙ
ГРЕХОМІ ДШН НАШЕГН РІЧЕ:
Отроковиці, воргани,
ЛМНІНІ.

**СЛОВО НА НЕДЕЛЮ КЕ.
ПО СОШЕСТВІИ СТАРГО ДХЯ.
УЧТАИ, ЧТО ВОВНІ, ЖИВОГ БЧУНЫ МАЛАБЖУ?**

Слово патріарха Євлакія Закоміса, на Писаний щит: Лукії, від: 1.

І є світломий чоловікъ зорогъ, звішеслави-
шній (єслі нехоче блудити) побіненій
пішати. Олжаччо Православивій. та къ
мовитъ Самъ Г҃б: Стоїте на путь
їївндїї, н впросите щитъ дренихъ,
їже бладетъ путь багъ, н ходїїе по нѣ,
н шеракщете прохлаженіе дшамъ вашимъ. з земли
до Неба істїи небудеши же дорога далека, а нітам неб-
швідомъ світломъ, ѿ мовитъ Павелъ Стапій:
Не низелдовани істїи путь єгѡ; н Прето істїи хочешъ
їїи не блудити в пустінні міра ісгѡ, прости прафилъ
до Неба, нехайши пытати щоби була за дорога до Неба,
нехай мови з фаломінко: Путь вола Гані пілажимъ.

Слово на Нанке.

Хотѣлъ нѣдніи Глачникъ вѣспитаніи матви прафити
дорогъ, летъ зблудилъ въ Пустыни, ико Свѣтий Прѣкъ
Іеремія: Ізидора въ пѣ Пустыни. Хотѣлъ уѣхатъ
Уѣхти. Але тѣкже зблудилъ, бѣ мовитъ: Зблудихъ ико
обуа погибши. щожъ чинитъ пытаетъ шене само
уѣхти. Гда мовачи: Скажи ми Где путь вонже поидѣ.
Ико же ємъ показуетъ Где путь до Неба слуханіе:
уѣхти. Склонилъ ѿ славорѣблѣго. Вѣдалъ подобиши
и нѣшній суплий Законникъ, же и тоа пытаетъ
тои не блуди, да тогоже уважаніи, же не имамъ
Еукрѣп. Зде преглавицаго Града, ноградвщаго въсевемъ,
иже не вѣдомый дороги, вѣдомого шене самого Ха
Спінтела, пытаетъ мовачи: Где ли, что въ Борѣ,
животъ вѣчнай наслѣждѣ? що бы билѣ за дорога
до Неба въ наслѣдїе живота вѣчнаго, отомъ сие Слово.
Вншю дорогу до Неба вѣліе нѣшнєе покак
зуетъ Законникъ, тѣкко любовь до Гра и
доблѣжнаго, слухачу Православны. и овнѣ
албовѣмъ тѣка: Водлиснши Где бѣ пбоегш
шесиго срца всего, и ѿвнѣ дашъ твоемъ, и ѿвнѣ кре
пости твои, и вѣмъ помышленіемъ твои, и блажна
твсего ико сѧмъ сїе. Ико мишесвѣтъ єсть цнотъ
и спасибѣ очищиковъ, которми члекъ вислугѣ
Небо, ви ткє ико на фундаметѣ, полѣгахъ на ливеніи
Кеси. таевъ мовѣ спыи апѣтъ Павелъ: Всѧмъ любови
да сываютъ. Нехай кирѣ жиетъ на землѣ въистоити
икъ Аггасъ, въ въздеряніи и оутлавнніи постахъ
икъ Прѣкъ Йлія, алевъ Ісаїи Прѣча. Нехай кирѣ въдѣ
дѣромъ Прѣчествіемъ рабенъ Ісаїи, дѣромъ Приморскіи
рабенъ Соломонови, дѣромъ видѣнїемъ таємнинъ
Бѣснхъ рабенъ спшомъ Павла: еслі не мѣетъ
любви, не достопнитъ Неба, и живота вѣчнаго не
здержитъ: болѣговъ єитъ фундаметѣ виѣхъ докро
дѣтелей, по свѣдѣтелѣвъ апѣтѣ глыщаго: Нѣ же
Кеси, преглавицѣ вѣки, Надежа, Любъ, Троицѣ, башніже сїи люби.
Пишутъ Поглавие, же Где Париевъ Свѧтъ Прѣма Царѣ
Троїнногожъ, єдного раже поле жрода въ Азии блгкъ

ТРОИ ЗЛІВЛЯ БЫЛЪ, ПОКАЗАЛІА ємъ ти БАГНІКЪ,
ПАЛАІІА БАГНІА МДРОСТИ, ЮНО БАГНІА КРѢПОСТИ,
А ВЕНДЕЦ БАГНІА АНЕВН; ДОКОПОРИХЪ ПРИЧІВШИСА
БАГНІА НЕГОДЫ, ТЕЛКО ЗОЛОТОЕ, ВЖРОЛО ШНОЕ ВІСНІВЛА,
НАКОТОРО ГЕЧЕСКИ ПНЕМО НАПІГАНО ЕІЛО: ДА БДЕ ДА-
НОЕ ПІЕНІСНІШЕ. ШО ТАИ ТИ БАГНІКЪ ГДИ ШЕЛУНА,
ПОЧАЛІСА ПРЕЧАТИ ОПІЕНІКО, КОДА ЗИИ ДЛА НАБІЛÀ
ЗОЛОТОЕ ТЕЛКО, НАДІВАЮЧ СЕБЕ ПІЕНІСНІШОМ. А ГДИ
НЕ МОГЛІСА МЕЖИ СОБОЮ ЗГОДНІТИ, ШЕРАЮТ СЕБІ ЗА-
ДНАЧА ТЕЛКО СУДІИ ПАРНЕА ЦАРЄВИЧА ШНОГО. БАГНІА
МДРОСТИ МОВН ємъ до оула: БЕЛІ МЕНЕ ШЕДНІШЪ БЫТИ
ПІЕНІСНІШЕМ, АВІМЪ ЧРЕЗ ТОЕ МОГЛА ШДЕРЖАТИ ТЕЛКО
СІЕ ЗОЛОТОЕ, ОУЧИНЮ ТЕБЕ НАЙМУДРЕНІШИМЪ. БАГНІА
КРѢПОСТИ ПРИСТАВІВШИ МОВН: БЕЛІ МНІ ТОЕ ЗОЛО-
ТОЕ ПРИВДН ТЕЛКО, А БУННІ ТЕБЕ НАЙІНАНІШН. БА-
ГНІА АНЕВН МОВН: БЕЛІ ПО МНІ ДЛІИ ЗДАНЕ ЖЕ А МІСШ
ПІЕНІСНІШАЛА НАДНІХЪ, ТОЕ ЗОЛОТОЕ ШДЕРЖД ТЕЛКО,
ТУ БДЕША МЕТЬ ЖЕНІ ПІЕНІСНІШЮ НА ВІЮ ТРОІ.
ТЕДЬ РЕЧЕТЪ ПАРНЕВ: ПІЕНІСНІШАЛА ЄСТЕ С ПАЛАІІ?
ПІЕНІСНІШАЛА ЄСТЕ С ЮНО! АЛЕ ТАИ НАЙ ПІЕНІСНІШАЛА
ЄСТЕ ВЕНЕРО! + ТЫ ПОВЕСТЬ ЗМІШЛЕНЮ Ш ПОСЕГО
ЛЮЕШ ПОСПОЛІТІ КІКОПОРИЕ ВІКЛАДАИТЪ ТАКЪ, ЖЕ
ДЛА АНЕВН НЕЧНЕСТОН, ЧАВІКСА ЗВІКЛА А МДРОСТИ А КРѢПОСТИ
ПОГОРЖАТИ, ЗВІКЛА ШІГЛОВАТИ А НАВІКІ
ВІЗВОЛЕНІЕ, А ЗЛЯВАІ РАЦЕРІСЕ; АЛЕ МОЖЕТЪ ТЕЖД
ШЛЮБН ДОБРОДІТЕЛНОЙ ТАКІА ВІКЛАДАТИ: ПАРНЕВ
ТВОІ СУСТАВІТ ПАВЛО СТОМО, КОТОРОІМ ПОКАЗУІА
ШПІГАНІЕ ШНЕГО НЕ ТИ БАГНІКЪ, АЛЕ ТИ ДОБРОДІТЕЛН
БГОЛОВІКІЕ, ВІРА, НАДЕЖДА, А АНЕБОВЪ. ВІРА ЄСТЬ ТО
ЧУНІТВА КЖЕСТВЕННОН МДРОСТИ, ЕШ ОУМДРУЕТЬ
ЛЮДЕН ШІГЛІМІЦАХЪ БІЖНУХЪ, ПЕРЕВІШШАЛУНХЪ ВІДЕ
МДРОСТИ МІРА ЕСГО. НАДЕЖДА ЄСТЬ ТО ОУТВЕРДІТЕСА
БЖЕСТВЕННОН КРѢПОСТИ, ЕШ ОНА СПРАВВІТЬ, ЖЕ АНДІЕ
ЗВІШЕЛІКІЕ ПРОТИВН РЕЧА СТАЮЧА КРѢПКИМІ, АНЕБІ
НАВІШЕЛІКІЕ ШВАЖОН НЕ ВІДЕЧЕНІСА. АНЕБОВЪ, ЄСТЬ ТУ
БІСОРЕННІТЕЛСА БЖЕСТВЕННОГШ АНЕЛЕНІА, КОТОРАЛ НА
МАЧУАЕТЬ ЧНЕТЬШ А ДОНІШНАЛЕ АНЕБНІТН БГА НА ВІЮ

Слово на Илью пр.

А ГЛАВНАЯ ГЛАВА СЛОВО ИЛЬИ ПРОРОЦА
ПРЕДИ МИХАИЛОМ ДОБРОДЕЛЫМ, НЕ БОГАМ НЕ-
ЗГОДЫ, АЛЕ САМЪ НЕСТАВНЫИ БЫ МИРА, ХС ГДЬ, ЕРОКВИЧ
ИЛЬИ ВЪДРОЛЪ НАЧНІСТШОМЪ, ВЪ ДАРѢХЪ СВОИХЪ БѢГИХЪ
ПОЛОЖИЛЪ НЕ ИНШОС ЗОЛОТОГЪ МЕЛКО, ТЫЛКО ЖИВОТЪ
Ри: 5. ВЪЧНЫЙ, ПО РЕЧЕННОМЪ: ДАРОВАНІЕ БЫТЬЕ ЖИВО ВЪЧНЫЙ.
ШОЖЪ ИАТОМЪ БѢКОМЪ ЗОЛОТОМЪ МЕЛКО ЗА НАПИГР
ПЕВНЕ ЛТОЙ: ДАСТЕЖ ПІЕНКИЧНІШІЙ. ИЛЬІ ЕСІ МОБАЧУ:
Ри: 6. ГОДНА ВЪБРА ТОГЪ ЗОЛОТОГЪ МЕЛКА, ЕШ ПРВНИЙ Ш
ВЪБРІ ЖИВЪ ВЪДЕТЪ; ГОДНА НАДЕЖДА, ЕШ ОУПОВАНІІМ
ТАКІЕЙ СПЕОХУМІЛ; АЛЕ НАБАРІСТІЙ ТОГЪ ЗОЛОТОГЪ МЕЛКА
ЖИВОТА ВЪЧНАГШ. ГОДНІЧНІАЛ ЁІГА АЛЕОВА, ЕШ
ТАКЪ ВОЗЛІБЛЕНІІИ БРАТЪ ПО ПЛОТИ ГДНЬ ПІШЕТЬ:
ІАКОВ: БАЖЕНЪ МВЖА ИЖЕ ПРЕТЕРПІТЬ НЕКУШЕНІЕ, ЗАНЕЖЕ Н-
ІКУШЕНІЕ БЫВЪ, ПРИМЕТ ВЪКНЕЦВ ЖИДИН, ЕГОЖЕ ШЕБІЩА
БРЪ АЛЕАФІМ ЁГШ. А ПО ДЛЯТОГШ, НІЖ АЛЕО ЁІГА НА
ІНШИЕ ДОБРОДЕЛЫ ИК БОЛШЕН, ТАКІС НІПІЕНКИЧНІШЕН,
А КОГДА ВЕДЛІГЪ СЛАВЪ АППАСИХЪ: БОДШИ ЖЕ СНІХЪ АЛЕМъ.

ПІШДІН ПАВЕЛЪ СТЫЙ ОЖИВОТЪ ВЪЧНОМЪ, РІСА
ТАКІЕ: ИЖЕ ОКО НЕВІДІВ, НІУХО НЕСЛЫША, НІ НА СРЦЕ
ЧЛВЕКУ НЕБУДІША, ИЖЕ ОУГОТОВА БРЪ. А ІІКОВА ІЖЕ
ТО АЛДЕМЪ ВЪЖИВОТЪ ВЪЧНОМЪ, ТАКІЕ БРЪ НАГОТОВА
ДОБРА, КОТОРУМЪ ТВОРІ НА ЗЕМЛІ, А НІ ОКО ЧЛВЧЕНСОЕ
ВІДІФЛО, А НІ ОУХО СЛІШАЛО, А НІ СРЦЕ ВІМІЛАНТИ
МОГЛО? ЧІЛН ТЫЛКО ВЪРВІЩИМЪ ВНЕГО ЄДНОМЪ ВЪРОНІ
ЧІЛН ТАМЪ КОТВРДІН ТАЛКО ПЕДІЧЮ МАНІТЪ НАДЕЖД
НАНЕГО, АЛЕШ ОУФНОСТЬ, БЕДВІНШИХЪ ДІШЕРУХЪ ДІЛІЗ
НІСТЬ. ЕШ ІЛКЪ ВЪБРА, ТАКЪ НАДЕЖДА. ЕСІЗ ДІЛЯ ЁІГА
МЕРТВА. ЧИ ТАМЪ КОТОРЫИ ЗНАМЕНІА НІЧДІСЛА ВОРИЛН
МАСІЕ. НА ЗЕМЛІ НІСТЬ. ЕШ МНІШГІ ТАКІШВА РЕЧІ ГА ХС ПРВНИЙ
СВДІД: ІДКІТЕ ШМЕНЕ ПРОКЛАТЫН ВЪ ОГНІ ВЪЧНЫЙ.
ТАКІЕ: А АЛЕО РІСВІТЪ ДОНЕГШ: ГДН ГДН, НЕ ВЪДІВОЕЛИ ІМД
ПРЧНІШВАХОМЪ, НІ ТВОІМЪ ІМЕНЕМЪ ЕВІСІ НІГОНІХШ,
НІ ТВОІМЪ ІМЕНЕМЪ СНІДЫ МНІШГІ СОПВОРІХШ? ШОЖ
ОУСЛЫШАТ?: НЕ ВЪКМЪ ВАЛЪ. КОТОРЫИМЪ ТЕДІІ? ЧИ ЕБГЛА
ВЪ ЗАКОНІК ОУЧНІТЕЛЕМЪ? ЧИ ПОСТІЩИМЪ НІ ВЕЛНІСОН ПО-
КІТЧ ТВОРЖІНІМЪ? НІПТЪ; БО ВІСІ ТЫІН ЦНІШТИ ЕІСІ

ЛНБВИ НІМОГ8ТВ БЫТН ЗАСЛУГ8ЮЧЕ НА ЖИВО ВЕЧНЫЙ .
ЧІЛН ТАІЛСШ ДЕБЕТКЕМНИКШМ, КОТОРДН ИСВЕ В МІРЬ
ІМЪ ЖІНОЧИ, НЕ ПОСКАЛАННІМІ ЗАХОВАЛИ ? НЕП7В . БШ МАКІЕ.
ПАТЬ ЮРОДНІВУГ ДБВ НЕ ЗМАЗАЛННІМІ БЫЛН, А БЕЗВ
ЕЛІМ ЛНЕБН, Ш ЧЕРГОГА НЕНОГШ ЖЕННХА ХА ІСГНАЛІ-
МН ЗОГІЛАН . КОТОРЫМ ЖЕ ПОДЛ ВЖИВОТВ ВЕЧНОМЪ
ПАКІС ДОЕРЛ ШБЕЦВЕТ2 ПАБЕЛЪ СТВІН? ЛНЕЛЩНМ ГРЛ.
И ДЛАТОГШ ХС ЗАКОНИННУ ПЫТАНЧОМУ ЕГШ: ФУПЕЛО,
ЧТВ СОТВОРНВ ЖИВОТВ ВЕЧНЫЙ НАСЛѢДДЗ ШПОВЕДАЕ:
ВОДЛНЕНШИ ГДА ГРЛ ЗОГШ Ш ВІНГШ СРЧА ПВОЕ, И ВСЕКМ
ПОМІШАЛЕННІСМ ТЕОНІМ, А ЕЛІЖНАГШ ПВСЕ ТІКШ ГДА СРВЕ.

ЛІКОВЪ БГА МАЕМЪ АНЕЙТИ? НАЧАЛО БУГТЕЛЕІЕ ЧРКШВ-
НАИ, ЖЕ ЄГШ МАЕМЪ АНЕЙТИ НА ВІЕ, НА ВІЕ ЗАСІННАЧЕН
ЄГШ АНЕЙТИ НЕМОЖЕМЪ, ТЫЛКІШ ГДІ САРСТІЙ ЄГШ АН-
ЕИМЪ А НЕЖЕАН БОГАЕТВА СЕГШ МІРА, ЧЕСТЬ, СЛАВУ, РОДН-
ТЕЛЕЙ, ПРІЛТЕЛЕЙ НА САМЫХЪ СЕБЕ. ГДІ РЕКЛА КРТОГОЗ ДО
ФУННИКШВЪ СВОИХЪ: Йже ѿште не ШЕГАВНІТЪ ВІЖ ЕЛІКА Л8:1-
НМАТЬ, НЕ МОЖЕТЪ БЫТИ МОНІМЪ ОУЧНИКШМЪ; Т8ТЪ
ПОКАЗАЛЬ, ЖЕ БГА МАЕМЪ АНЕЙТИ НА БОГАЕТВА, НА ЧЕ,
Н СЛАВУ МІРА СЕГШ. ГДІ РЕКЛА: ЙЩЕ КПШ ГРАДЕТЬ КА
МНІЕ, Н НЕ ВОДНЕНАВІДН ЩА СВОЕГШ НА МАТЕРЕН ЖЕНІ,
Н ЧАДЪ, Н ЕРАГІН, Н СЕГТРВ; Т8ТЪ ПОКАЗАЛЬ ЖЕ БГА
АНЕЙТИ МАЕМЪ, НА ЩА, МАТИРВ, Н НА ВІЕ ПРІЛТЕЛЕЙ.
ГДІ ЗА ПРИДАЛЬ, ЁЩЕ ЖЕ Н ДШН СВОЕJ, Т8ТЪ ОУЖЕ ПО-
КАЗАЛЬ, ЖЕ БГА АНЕЙТИ МАЕМЪ НА САМЫХЪ СЕБЕ. ЧЕМЪ
СОВЕМЪ ЄГШ АНЕЙТИ НЕМАЕМЪ НА ВІЕ, ГДІ ОНЪ САМ НА
НА ВІЕ ОУЛНЕНІЛЪ? ОУЛНЕНІЛЪ НА НА БОГАЕТВА, ГДІ ШЕГА-
ВНВШИ НЕО Н ВІН ЄГШ БОГАЕТВА, З НАМІН В ВЕЛІКОМЪ
ОУБОДІТВІ ЖІЛЯ НА ЗЕМЛІ. ВІШТЕ ЕШ БАГТЕ ГДАНІШЕ Б.КОМ
ІСА ХА, ІКІШ ВА РАДН ШЕНИЦІА БОГА ІНІН, ДА ВІН КИЩЕ-
ТОН ЄГШ ШЕОГАГІТІА, МОВНІТЪ АПТЛЪ. ОУЛНЕНІЛЪ
НА ПРІЛТЕЛЕЙ, ТО Є НА АГГЛІШ, ГДІ ОНІХЪ ШПОВІНІШК,
МЕШКАЛЬ З НАМІН ВРАГАМІН, ІКІА ПОТБЕРЖАЕТЪ ТОНІЖЕ
АПЛЪ: ВРАЗН ЕЛІВШЕ ПРІМІРНІХІА БГОВИ СМРЛІЮ СНІА Е.
ОУЛНЕНІЛЪ НА НА САМОГО СЕБЕ, ГДІ ДШВ СВОІ ПРЕНА-
ІСТЧІНІШКИ НА КРТІВ ЗА НА ПОЛОЖІ ВЕЛІГВ СЛАВУЛІСКИ:
ЛІС ЗНАГО ОЦА, Н ДШВ МОІ ПОЛАГАЮ ЗА ОВЦА. ШО ВІЕ

Alas case se connuece que para epoca **BAIRAMÁ**
Nemolli y ms encalabro de lo que nacieron
esta pade Muja un punto le hace se enojado
y aguante mas dolores. Si se le encalabro o
no como si tambien se pade epoca

виражанин мовитъ таісъ че́зъ Пріка іво́гш Іоанчию:
Феставна ёсмъ домъ мои, штави до стояніи мои,
 и дахъ во землю мою дашь візцѣ врагѡмъ. Таісъ
 гдѣ ктѡ любити ведетъ бга, и заповѣди єшь пра-
 рити; в тогѡ ср҃це, [икъ мовитъ Григорій Стій],]
 винідется бга, и мешкаги в нёмъ ведетъ; ведаючи
Слово Буликнугъ: йце ктѡ любитъ ма, слово мое
 соблюдется. и щъ моя во землю вѣшь, и в нёмъ
 приидея, и обітвель ѿ негш Сотвориба. Тамъ лиеш
 бжѧ, кото́рѹ ижешии вѣле подиша Законигои
 задорогъ до Неба, ко наслѣдію живота вѣчнаго; абы
 была докончала, повиннинемои любити, и блажнину
 нашну в икъ самъ себе, бо мовитъ Стій Іоанъ:
 йце ктѡ речетъ, икош люблю бга, а братъ іво́гш не-
 наблюденія, ложь єшь; икош албовѣмъ чайкъ єдиной
 иоцѣ ведъ по поимъ етолѣтии неможеть, таісъ лиешъ
 въ бга, ведъ лиеви къ блажнemu, штогодниа неможе.
 Лиешъ въ бга и лиешъ въ блажнemu, сътъ то да золо-
 тые перстеніе, въземъ з іобомъ злѹченіе, кото́рде єсли
 на палецъ блажн., неможешъ єдиногш етагнити, абыи
 не стягногъ и дробогш. Сътъ то да иерахѣлии то-
 барини, єдини не можутъ быти ведъ дробогш; єсли ли-
 шиша бга, потрѣба конечне абыи любилъ и блажнаго
 твоє єсли не ведешъ любити бга. и для тогѡ мови Іоанъ
Стій: Сию заповѣдь имамы ѿ негшъ да либай бга,
 люби и братъ іво́гш. Школь Стій Григорій на боди:
Стій: А вѣдѣ прикасаиже любви, лиешъ въ бга, и къ блажнину.
Братъ икош любовь въ бга, родиша любовь въ блажнину, а
 чрезъ любовь въ блажнину, любовь въ бга пнитъ астъ;
 и на той чай докончай въ любви въ бга поступиши,
 гдѣ на лонѣ тоинже любви, первѣе любовь въ блаж-
 нину созирайши. Где немаша любви въ блажнину,
 то єшь къ віемъ людемъ ѿ трапленіямъ, помощи
 трембющимъ, тамъ опадаютъ Планеты, опадаютъ
 циши, и ви заповѣди бжѧи; и для то мови ѕпль
 Павелъ: Держи гнесъ любви, иже єшь тои ѿ совершенія.

Пишетъ въ Исторіи, же єднъ зъ мръхъ въ Римѣ
на єдномъ столпѣ, въ дѣлѣ лѣтъ еры написаныи, по при ^{блжнїй}
гротъ таіе: прікроотъ П. прікроотъ С. прікроотъ Р.
тъмъ лѣтърамъ пілою приемо прѣмъ єбнѣ заплѣ-
гали, реіши: Ахъ ахъ! Внѣжъ великое помѣшаніе ѿ ш-
мѣно иѡ мѣста. Сенатъ Римскій ѿ всіхъ Кнѧзя
поглавашнъ тое, реіли до негѡ: Научи тело побѣжъ
намъ, щоби была за тайна въ тѣлѣ лѣтъ? Шповѣдѣ:
Выкладъ таіхъ лѣтъ єсть таісъ быи. прікроотъ П.
значи, же Правитель породы сеѧ погнѣв. прікроотъ С.
значитъ, же Смѣланіе сеѧ сопротивляется. при
кроотъ Р. значитъ, же Римское радиение разоритъ.
Тъмъ Исторіи. дѣлѣ въкладъ иѹчи. Правитель породы,
єсть то любовь къ Г҃о ѿ къ ближнимъ, ко чрезъ онѹ
иїсъ чрезъ правителя члвѣкъ даваєтъ оправованій до
породы Небои, въ животъ вѣчнаго. иїсъ албовѣмъ пра-
витель промышлѧетъ ѿ оправленияхъ, єбнѣ чти
мѣли на поштѣніе часіи; таісъ любовь промышлѧетъ
намъ, јеси ми по смѣрти нашеи въ Небѣ мѣли животъ
вѣчнаго; єобеъ любви жаденъ въ Цркви Небо животъ
вѣчнаго не наслѣднитъ. и длѧто мѹи Павелъ Стампі:
Въ любви сѹщѣ вікоренени ѿ шиновани, да въсмѹженіе єфесій.
разумѣти съ вѣтми Стампі, чтишнротаи долгота
и глаголиша и висота, живота вѣчнаго.

Але ахъ! иїсъ Правитель породы Небои замниже-
ство беззаконій нашнъ погнѣваетъ; то є: ѡутѣлѧтъ
межи христіанъ любовь, замѣвъ албовѣмъ иїсъ когѡ
шире люби; мнѡгѡ єсть межи наши таісъ, що ѿтпї
ближнему своему ѿтѣчноти любовь, а на ср҃цѣ иїхъ
протибіеш ближнему мемѣннїи погнї: мнѡгѡ таісъ
є, котоіи словеса маїтъ паче єлімъ, но таісъ спрѣлъ.

Смѣланіе Сеѧ сопротивляется, коли малш є
таісъ, котоіи бы смѣланіи сеѧ сопротивляли,
иїсъ маютъ Г҃а ѿ ближнихъ вонихъ любити! иїсъ малш
члвѣка въ грѣхѣ смѣртѣніе. але въ Небѣ иїсъ ѿ
чрапеніе таісъ, иїсъ въ разбояннїи въ пашогѡ, ѿ ш-
мѣно зраненіиогѡ ратовати, ѿ помошъ ємъ зъ любви

СВОЕЙ ПОДАВАТЬ И МАЛШ ЕСТЬ КОТОРЫИ БЫ МА НЕГШ ЕЛЕН
МЛРДИЖ ЕВСЕГШ, И ВКИНШ ПОПЧШЕМЛ ВОЗЛИВАЛИ! КО-
ТОРЫИ БЫ ЕГШ ДО ДОМУ СВОЕГШ ІККЕ ДО ГОСТЯНИИЦН
В ПРОВАДИШН, ОУЛЧЕЧЕНЮ Е ВШЕЛАКОЕ ПОПЧЕНИЕ МЕЛН.
ШОЖ В Ш ТОЛЬ ПОХОДИТЬ ОТО ГЛАНЧНОЕ РАДЕНЕ РА-
СОРМЕТИЖ РАДАИЧИЛ РЕЧУ ПОСПОЛНТАЛ РАСТЕРЗАЕЖ!
ЧИ МАЛОЖЬ БОВЕМ В НЕЩАСЛНВИХ ВРЕМЕН ВСЕНИХХ,
ПОГНБЕШТЪ ЛЮДЕЙ В МЕЧА? ЧИ МАЛШ МЕСТЬ В НЕМАЛЫХХ
В ПОНЕЛЪ СА ШБОРОЧАЕТЬ В Ш ОГНА? ЧИ МАЛШ ОУПРАЛЕН-
НУХ В ОУМНРНЮТЪ В Ш ГЛАДА? А ДЛА ЧОГОЖ В ДЛАГОЖ
ЖЕ ПРАВИТЕЛЬ ПОРОДИ НЕНОН ПОГНБЕ НА ЗЕМЛН, ТО Е,
ЖЕ АЛСИВ В КОТОРЛА НАС ДО ШЧИДНЫ ГОРНЕН ПРОВАДН,
ИАКБ. НА ЗЕМЛН МЕЖН АЛМН ПОГНБЛА, ПО ПИСАННОМУ: За оу
МИШЕНИЕ БЕЗДАСШНЛ ИЗГАКНЕШТЪ АЛБМ МИШГИХ.

БЛН ТЕДЫ ХОЧЕМ СЛДХАЧУ ПРАВОСЛАВНИЙ, АБЫ РАДЕНЕ
НАШЕ, РЕЧУ ПОСПОЛНТАЛ НАША, ГРДЫ И ДОСТОИНЛ НЕ-
БЛН РАДОФЕНЫ, В МЕЧА, ОГНЯ, И ГЛАДА: За ходайнш
ЛЮБОВЕ ВО КСЕ, К ВЛНЖНВИМ В НАШНМ. НЕПАИГАИМШ
ЕСТЬ В БЛНЖНН МОН? БО ІКС МНОГШ ВНДИ ЛЮДЕЙ
ОУБОГИХХ, СЛЕПЫХХ, ХРОМЫХХ, ПРДОБАТЫХХ, ПОМОЦН
НАШЕН ПОТРЕБНЧИХХ; ТАК В МНОГО МАЕМ В БЛНЖНХХ:
ВРЕМ В ОКИМ ВЕДБАКУ ПОСКАЗУИМ МЛРДЕ, ЖАНОГШ
НЕ ПЕРЕНОСМ В ОКОМ, ХОЧЕ БЫ БЫЛ В БРАГОМ. БЛН
ОБАЧНМ В ЧАВЧИСА НА ОУЛНЦЛ В НЕМОЦН И ОУБОГИСВА
ВЕЛИКОГО, ЗРАНЕНОГО. БЛН ЖИВА СВЧА, ВЕРЕМ
ЕГШ В ДОМЪ НАШЪ, ЧИНКМ В НЕМЪ СПАРАНЕ,
ИКЕ БЫ МОГА ПРНГТН ДО ЗДОРОВА. ТАЧИНАЧУ,
ПРОГНШ ТРАФИМ ВО НЕДА, И К НЕМЪ ЖИБО
ВЧУНН НАСЛДДИМ, ЧРЕДВ ГДА ИШГШ
ІС ХРПА, КОТОРОМУ НАЛЕЖНТЪ

СВ ОЦЕМ В НСТЫМ АХОМЪ,

ЧЕРТЬ И СЛАВА И ПОКЛО

НА ВЕКИ ВЕКШВ.

АМНК.

СЛОВО ВТОРОЕ НА НЕДЕЛЮ КЕ. 35
ПОСОШСТВІЙ СТЛГФ ДХА.
Члвкъ иѣкій Схождаше ѿ Іеріма въ
Іерихонъ, и бѣзбояники впаде, иже Со-
вокше єгѡ, и газы во зложивше ѿдоша-
шітавше єли жиша юща.

Пишеть Стѣнії Евангелье Лукѧ, къ Глебу.
Молатъ поисполітие люде, же гольвіи роз-
сомъ ие бои тілъ, Слухауъ Православныи.
Але къ ѿшко золотекъ присѣть маєтъ
любъ грощей, любъ златы, сребра; любъ
тежъ Свісень, але штобаръ Купецкогѡ;
той гдеся въ ѹкви запуститъ дорого, зашеся робоно
боати мвентъ. Пишать бы Купцівъ, которыи зро-
димъ дорогими штобарами въ далёкіе іерин ица, искі
они на дорогахъ до си аванти не бесчечено въ ѿрас-
сойнику, въ тікіе впадаюти еграхъ! Шевблаки чеса єбі
нет вілкъ штобаръ, але и жибота івоєръ, которыи на
все исарен и маєтъ, єшь дорожней, и вѣтра птили. и
любъ часомъ Купецъ, запустивши въ ѹкви дорого,
и оважіемъ добрая ѿпартитъ, не можетъ єднаикъ ѿ
Радбоянику здоробя івоєръ, и маєтъ ѿборонити,
ткъ мовитъ Прѣкъ Варфогъ: Иматъ же мечъ въ десинци, варфогъ
и Сікіръ, сїмже сїбе ѿрати, и ѿ Радбоянику не ѿ
иметъ. А нет вілкъ то теперешніхъ часівъ дорого
то Радбоянику сѣтъ не бесчечные, але и передъ тымъ
бывали таікъ же не бесчечные, ткъ до си аванти на сїе
улавекъ въ Буліи и вѣшнемъ вспомниаемыи, которыи

Слово Слобеш в на Нинъе.

Нішешн з Іерімъ и горш пустыл в Іерихонъ, виет
на негш на дорожь напали разбоиники, шо мѣлъ при
себѣ мѣткъ, тое вис забрали. Самогш иенажилъ, и
раны задавши, на полы жибогш заспалили; та моси
Булии Стѣс: Члвкъ из нѣкій Схомаше ѿ Іерімъ в Іе-
рихонъ, и в разбоиники впаде, иже соблѣкше єгш, и
тѣзы боложивши ѿ душа, шесташи єлн жиба.

Шо бы ся въ той побѣти Булии аховне розумѣ-
ли. ѿ тому Си Слово вѣдется.

 Редъ члвкъ еходашагш ѿ Іерімъ в Іерихонъ
и в разбоиники впашогш, бѣгъелъ! и вѣшніе
аховне розумѣніе проканашевш йдамъ, къ ко-
торомъ виѣшнарш въ мѣстѣ замыка, Слѹхъ

Православніи. Кто же не вѣдѣлъ, та въ прѣдокъ наша
Йдамъ, быль царевымъ, похи мѣшиалъ в Іерімъ
Ранкомъ, оутѣшалъ та въ вицѣнїи и оуживані
тѣс. Бысть въ мѣрѣ мѣткъ єгш. та въ замаймъ
Богъ: 2. Кромъ, который єгш сотворилъ на березѣ вионъ и по-
добіе, та въ и з слугами єгш йггламъ мѣлъ мѣръ,
и то чрезъ ласкъ бжии вдѣчніемъ чинакуи въ которон
емъ из сотворенніи, и чрезъ спаселіе прѣборонуи;
йгговѣ и що была на тонъ чѣ въ йдамъ, чѣ ѡни ємъ
и кіи не покой задавали? чи на розумъ єгш? але той
побеленію йггомъ быль цѣле послышніи. чи на бола,
йгговѣ пожалѣвши але бола розумови, пожалѣвши
волн ѿ дакали послышненіе. чи на тѣло? але и то
по послышненіемъ ахъ зе грабалъ. тѣло за птицы
Неные, риѣмъ моркіе, зѣбріи зѣніи поданіимъ и по-
слышніимъ была, вѣдъ гвъ слівѣ фаломиника: вѣдъ по-
корилъ єнъ по ишѣ єгш ѿвца и волы, вѣдъ, єщё же и
исоти полнала, птицы Неные, риѣмъ моркіе прѣходи-
ша и граба моркія. Мѣти за зѣбомъ, и вѣдѣши

йггламъ мѣръ, мѣти виѣ Си лы дшевніе, и вѣшніе
телесніе ѿупокѣніе, чи то нешаетъ? съ зѣніе вѣлі-
кое щаси! мѣлъ тое виѣ прѣдокъ наша йдамъ та въ
зе граба и раба, вицѣнїи и оуживаніи покой. Быти ви-
саѣта Монархши, мѣти не ѿшацовѣніи боягатетва

Чисто нещастие певне и то немалое щастие! Был пророк
иша в Адаме Монархом врагом Святого, ибо не щадило
бание юголетья, ибо єгъ бил и дороге морике перлы,
и золотые крошки, и дорогие камни, о пророке единогу
тогу дюва, з котурогу ємъ бѣз злака и влаги плоды
уложивати, ведло пиняни: Заповѣда Гдѣ бѣз Адамъ, Бп: 6.
такъ: Твѣжаго дюва иже въ Ранѣ сибѣ до сибѣ, щадева
же, єже расчленити добрыи илукаво, не сибѣ еше ѿнегу.

Чи долгожа пророкъ иша в Адаме, то онъ заживалъ
шагливости и чи долгъ з бѣгом и агдами заспавалъ
и мѣръ чи дѣгъ росудъ єгъ бѣгъ, росудъ моби єгъ болъ,
волнъ пожадливости, дхови тѣло, тѣло птицы
Небесныи, рѣбы морикы, и звѣрие земные, поглавшими
билъ и недолгъ. Ешь же захотѣлъ бѣгити вѣше, и
ємъ принадлежало, ткъ са ѹлакомъ на тычахъ бѣгитъ,
ѡбѣцаныи ємъ щ діявола рекшогу: Вѣдете ткъ бѣн! Бп: 6.
внѣтъ нѣмѣде, зітупна змѣца щагливости намѣце
вшелѣвогу ищатъ; змѣца спокойногу намѣце
непокойное: змѣца роскошии, намѣце вшелакон
ненды, и працы, ведле глаука, Гдѣ: Взпопѣ лицата же г
твоегу сибѣ хлѣбъ твои, донелже возвращеніи
и землю ѿнѣлже вѣдле бысть. Вѣдете ткъ Оныи члвѣ г.
шкотуромъ єнѣлте и нѣшнее вспоминаетъ, щ Іерима
и зайде въ Іерихонъ, то єшь, наѣтъ прелестной немѣ-
най мѣръ; таїсъ мовитъ Амвросиин Стайн: Іерихонъ Кн: 5.
фѣгвра сегу мѣра є, на котурый зѣло, ткъ з Іерима илѣтъ
Небогу нѣверженай Адама, претупленію оупадкомъ
нѣмѣде: то є ѿживота до смѣти, щ Нѣл до Ада прѣ-
годати котуромъ немѣца, але ѿбѣчалъ ѿнѣна, на 78рѣ
и соборна вѣнѣне: длеку албоби ѿнѣна є ѿно
Адама, котурый немарованогу ѿживалъ бѣжевть.

Щоже єгъ на томъ путьи поткалое вѣде въ Ра-
бийниси. съ по великомъ щастию, великое нещастие!
Повеліи сихъ роскошахъ, великое оутрапеніе! коли зас-
тавалъ Адамъ въ Іеримѣ, то є, въиденіи и ѿживленію
поколь, жадное нанегу не приходило нещастіе; а ткъ
изшеши з тогу Іеримъ, оудалик до Іерихонъ, то є,

Слово ѿ, на Наше.

Місш оўмъєа свої накеровал здборон івоен болѣ, на пре-
стѣпленіе прнкаса ам Кѣогш; а єгѡ зарѣ велікое по-
твіс ае нещаствіе, а виѣ и віпѣ ил, бо оўпадле в рѣкѣ юкѣ
тнм Радзбоннікоў, которыи єгѡ з ша ѿнаожнш, и
раны ємъ задѣшн, ледбо наполы живо зоглавил.

А щој ємто гмлн за Радзбонніко? з мкнх єгѡ ша т
юнаожнл? и ѿ ємъ задѣшн заране? Радзбонніко
в которих рѣкѣ впала прѣдоки ишь Адамъ, ёв дн-
аволы проклѣтии. Наперед для тогш, ижъ ико Рад-
бонніко посполите 18т которыи для мкн велікнх
выстѣковъ з шчнзны и здборъ и згнаны бываніи;
такъ діаволи проклѣтии, для велікогш выстѣковъ,
грѣха гордымы, з Неба шчнзны ивоен и згнаны 18т
навѣки. Повторе, ижъ ико Радбонніко, хотун
члвѣка злѣти, и єгѡ добра побрати, змышланія
не пѣдчай быти прѣдѣамн єгѡ, и дѣтъ з нимъ
поехалъ вдоюцѣ, лагодне ѿмовланіи, дорогу ємъ
показати ѿбѣцѹніи, ажъ єгѡ на мѣце до злѣти
спорѣніе запровадитъ, где ибо злай виконаваніе
замыслъ; такъ діаволи проклѣтии, хотун члвѣка
на днин злѣти, прешбрацѹніе не в йгра сбита,
и кемъ вдѣро прѣдителъ члвѣкъ, а потѣ єгѡ ѿшукнѣ-
ніи, и на днин єгѡ злѣвианіи. Тын тѣды Радбон-
ніко, діаволи проклѣтии, з мкнх єгѡ ѿнаожнл
Его: прѣдоки нашегш Адама? не ѿнаожнл єгѡ з ша т
зевѣрхшнй, еш твихъ немѣли, бѣстакш на гла, и не-
шыдлестаг: але ѿнаожнл єгѡ з ша т виѣтнмыхъ, з
здаршвъ дармо дненыхъ, и вдѣчнїи чннажнхъ, ико то
злакн ѿсншвлнія, з Прѣмѣстн влїнон Сваше,
з спрапелнвоти перкоронон, з Несмѣтеноети, з вѣри,
Надѣи, либви, з Чистоти, Покоры, Поглѣшненіи, и
ииншн добродѣтелен. и для тогожъ исоро пропѣко
Тамъ Егѹ згрѣшил Адамъ и бува, ѿвербѹнія очнйма,
и расумѣша ико наци бѣста, и сошненіа лістѣвіе
смокобное и ѿткорната неїкѣ препомѣніе.

Лхъ нещаствіе! Адамъ и була ветидѣчнія грѣха,
чи наѧть сїе препомѣнія; Амы ико чисто грѣхамн

нашими оуражаемъ бга! ткъ често прегупаемъ злопѣди єш! а не веты да емса тога. и ѿшемъ хлѣблунемъ блаженіи грѣхъ івонъ беъ вети да твне пополнаемъ. чесъо иныхъ до сгоршена. але до чинена тѣ же грѣхъ вѣ прибодимъ. съ крѣпе не хрѣжне! мовитъ единъ фѣгель: которыи алеовѣмъ єстестве таинни, хрѣанисогш именіи негодни єите, ткъ то, которыи сатана непаіко злаки. але нѣ напурална ѿнажна вети да. заправды приидетъ днъ, приидетъ вѣрте томъ. гдѣ для великосогш спрахъ и вети да речетъ Гарамъ и Каменіамъ: падѣте нааны и покрѣте апо:5. на шланца сѣдашаго на прѣтолѣ и ѿ гнѣва лгута.

Щои за то билъ за бенія и рана, котою, таинъ расѣйници пекелнице, задали проіови ишемъ йдамъ и наимъ вилемъ? еслі оубажимъ самви нааша напурѣ, таа вѣрви поражена є ѿ тѣ пекелниихъ расѣйникои и вѣдомоести на розумѣ, таа, иже зарацъ зѣонъ единион поражки, таи наанѣ великие шказальнія раны. Першака рана єитъ. же бѣро маю зѣвъ рѣченъ вѣдамъ и поднаваємъ, которыи прѣдокъ нааша йдамъ вѣдамъ и поднаваля прѣгрѣкомъ. драгла рана, а таа оуже болшка и шкодлившая, же хочу що зѣчъ итвorenїи вѣдамъ и поднаваємъ. единакъ тае рѣчи великии и вибають наполнены вѣсёи вѣдомоести помылками, и з великии наимѣши прѣцех. Третя же рана, а таа оуже наимѣшила, же поднавши рѣчи тае, але ѿ иихъ івдіи, не таа пострадала, таа пострадала ѿвніе. Често же тое наимѣ притрафлѧетъ, же маіи рѣчи и сгш мера, за великие бѣро івдіи, а иѣи не ѿшлюзование за легкие бѣро почиугає, грѣхъ на чистотѣ пресладакъ, вѣдакъ слово: болниихъ болиша паче славу чавчеси, не же славу бжіи. Ішл:61.

Посторе, поражена єитъ напурѣ нааша къ проіу ишемъ йдамъ, ѿ расѣйникои пекелниихъ злости на болѣ. зѣонъ поражки чисто, пострадала за ранаѣ склонно до виегш злосш, ткъ мовитъ Піемо Сѣре: Прілежнъ томышленіе чавчеси притяжно на злака ѿ иности єго. и не великии жъ тае ранаѣ великии занете. еш що

алему Петру Сиграну макову копорю 1701
Служащима Несколько здел упомята
Присвоение 1700 Ставимо Мародеру

காலைக்காலை ஓலோ எ ஹா ஹா கீ கே . காலைக்காலை

рόсъмъ ѿвднѣ быти доброгъ, прнгтнншъ, оўчнн-
богъ, н҃зевенмогъ; тогъ рѣна тѣмъ добыполнена
члвкъ не допъщаетъ, что выражаютъ ХС Спннтьль.
Мѣ. 61. єсли тѣка: ѡ сеца иїхъ дата помышленія зламъ -
оубинетва, прелюбодѣянія, либодѣянія, тѣбы, аже-
и Когъ. етъ дѣятелѣа, хълы. Нехайн росъмъ ѿвднѣ же не прѣници,
блѣдннци идололожнтель, прелюбодѣже, исквернитель,
лихшнци, тѣти, паници, досаднтель, хнщнци,
и прѣвѣмъ бжїа не наслѣдатъ; гдѣ наше не прнгболнитъ
зламъ бола, то росъмъ надаємно ѿвднѣа, и нѣкогъ
этого, не вѣдеть; постаромъ не прѣникъ вѣнпраѣдѣ,
блѣдннци въ блѣдѣ, идололожнтель въ идололож-
нине, прелюбодѣй, въ прелюбодѣяніи, исквернитель
въ исквернѣ, и иинши грѣшици въ ииншихъ грѣхахъ
кохамътъ. ючомъ мѣнитъ тѣка ѿвднѣи: Зламъ
бола вѣхъ звѣтъ єштъ прнчнно. Нехайн же зноуд
кто ѿумѣслѣ своемъ постановитъ искіи грѣхъ по
полннти, либъ когъ злѣнти, либъ чтъ іу когъ ѿ
краднти, либъ зуѣжоложнти, либъ лжевѣднителѣ-
внти, либъ пожаднти добра блѣжнагшгоогъ; єсли
до тогъ зламъ не прнлавн бола, звѣгъ тогъ иѣ-
чогъ не вѣдетъ. й тѣка хѹзъ бы росъмъ постанови-
иикіи грѣхъ по полннти, езъ сонгволненія зламъ боли,
до оўчиннена тоги члвкъ в прнѣи неможетъ. и для
тогъ мѣнитъ єдинъ зѣтъ телей Чркѣи наихъ: бола є
кобенъ, зѣкотороги лиешъ злаки Нѣномъ плашди наимо-
лопшн, либъ пикелю Огнѧ мѣки наиморчайши рѣдѣя.
Когъ. Третій поражка либъ оударене, ѿ разбояннкої пе-
келнѣ є пѣбестъ. Четвѣртая поражка є вѣчннна
похъ, котория рѣнн нашъ иїлъ пожадннупо доброгъ.
й тѣка венъ на тѣи нашъ сїлъ мѣсю ѿтрапили
чѣ грѣ на тѣи чѣ єшѣ, коли прѣдо нашъ иїлъ иїх-
дилъ зѣрнмъ ѿногъ Нѣногъ, то єштъ, зѣвиденіемъ
и оуживаніемъ чрѣзъ бѣомѣсногъ похода зѣрнъ, и вѣ-
дѣръ Нѣнукъ, коториихъ въ ранѣ мѣшканчн, въ первород-
ной Справедливости оуживалъ. Иходилъ до Ерихонъ,
то є, на замилованія иїю свѣта, которогъ зналъ

МЕНЬШІІ В Ієріхонъ , бо Ієріхонъ поліквітіл Аянѣ , а
такъ що знаменуетъ , єслі неєн міръ , та въ мокні та
Півніїе; Бедзьменъ та іш Аянѣ нізмѣнієтъ . На той Сіраїс
чай єшь тиі піснілніи разбоянніи не таіко прідка
нішегш самогш , але ні на відх в немъ ранніи , непрійш
на відх сілахъ дшівніихъ . Іш то на розумѣ , на
віль , на сілахъ противліченія зломъ ні пожаданіен
доброго ; але ні на відх в подзвірховніихъ наші члопікі
таікъ бардо , же щ ноги ні до гляви ні в націюсті .
В глявѣ задалі на міръ ранніи гордніи , в челів не ветві-
ліюсті , в очахъ зандрості , в оушахъ прѣкабості ,
в оустахъ злореченіе ні проклінаніе , в шін неподглущені-
стів , в плещахъ не терпленіюсті , в перехх ні в Сріч
смвтоікъ , в чре вежжиретві не насыщеніе , в лівілх
нечіюсті , в ногахъ лікніюстів ні неподглущаніе ,
в рукахъ лікосметів ні драпежетві .

Твітъ єслінім ктв запыталь ; таожъ прідо наші
їдамъ ні мі в немъ таікъ ірою на віемъ щ разбоянні-
кшвз піснілніихъ Зраненіи , можеся наставіти наполі
живімъ зоставлені ; Ктв з стімъ фесофілакті
можетъ щ побійті . же йдамъ оумершъ таіль , дшю
не смртілніи зоставалъ , длатогш наполі живімъ
роздумієтія байти зоставленій . Ктв може рещи э
же йдамъ на віемъ чре згріхъ Зраненіи , наполі живімъ
їдамъ зоставленій длатогш , ніжъ животомъ на гура-
німъ єшь на світѣ до чай жити могла , а живота
лікіи дхобнон ауже неміль . Ктв зд можетъ реши э
ні длатогш наполі живімъ зоставленій наставієті ,
же таікош шкоды ні раны таіленіе оважаіль , ко-
торые дла преступленія своєгш понеслъ , та іш то виг-
наніе з роскошногш рлю , працъ щоденію , же нізгна є бы : є .
Гдь бгъ ніз рял дѣлати землю щ неаже в сілѣ байті ;
а шкоды ні раны дшовні не чвалъ ні не зважа . а в томъ
с Горо ! Наслѣдствіи ні мі пріка нашегш йдама , впа-
даемъ чайті щ разбоянніи піснілніе , которые наїз
з бжєн лікіи щенажаіутъ , розніе згріхъ раны задалі
амі не зважаіем вікізбелнісвію ще тое впадаіем шкоды ,
пако .

Слово Б на Ильке.

Небо пратимъ съвѣми роскошами и добрами єгѡ.
Бѣа Оца и добродѣлъ своіго гнѣваємъ, а занитѣ не
тѣ почишаємъ. Шо выражаюти Прігднію тѣ мѣни:
Прѣб. Всеслѣпъ ѿ слыхъ, и радионъ ѿ совершенїи слѣ.

Але єще зѣкоторими чѣтлеми Чрксовыми оуба-
жатиа пѣти мѣжетъ, иже для того ѿ писемныхъ
разбоянніковъ, таикъ броно на вѣма зѣленый ладъмъ,
на полы живий насыпаетъ зестабленій, же єго бѣа
кѣтъ зѣрасъ таикъ згрѣши, ѿлѣчнти постановіа.
И зиօвъ для того, иже либо на вѣхъ єгѡ илахъ
дѣевніихъ и геленіихъ разбоянніки писемные зѣлианъ;
еднакъ цѣлкомъ болно боли ємъ не шиланъ, алео
вѣма єнѣмъ болна вѣла не смѣа цѣлкомъ ѿмѣла,
таикъ иѣкоторие єретики прѣблатъ, зблѣща Манихѣи
и Апострове; аинтежъ цѣлко здоробак была и живла,
таикъ ѿчнла Пелагей єретикъ; але на полы ѿмерла,
алио на полы живла, то єштъ слѣдала тѣ же дозбон
речи сама чреєбѣ повѣтати мѣжетъ, и наен прѣбо-
лнти, а до доброн бѣлаки и помощи Кѣтен жадмон
мѣрою повѣтати, и онъ и сполннти не можетъ;
мануи засъ дамъ и не на помошъ ласкъ бѣтъ. Знѣн
щоколвекъ захочетъ доброгъ ѿчннити, можетъ,
знѣн и напѣннїи бѣомъ гдѣ до того доброго и ѿчнн-
ного вѣпаетъ, и зѣконови бѣомъ дѣши тѣ ѿчннити
можетъ, и бѣа на вѣ апѣтн, и пожалѣостн телѣ-
ніе, и поквім дѣлбоскіе постѣднти, и чре доброе ѿчннїи
живота вѣчнаго наслѣднти можетъ, и то земля
иагд. жаного зибѣ процаѣнію не пощаєтъ, если дожду не
Илѣ: ѿ вспрѣмѣтъ, аин дождь плодотворнти бѣзъ земли;
мнѣлб. таикъ аин бѣлакъ бѣ боли чѣш доброе дѣлаетъ аин
боли бѣзъ благодаѣти дѣлаети можетъ.

Фѣажмождѣлѣи прѣка нашеи ладама и наше єнѣ
не шаєтъ. Чре з путь пѣжащъ лѣтъ лижалъ на пѣти
ш тѣхъ писемныхъ разбоянніковъ тиранскіо зѣнтыи,
на полы живий зестабленій, чи могла же істѣ єгѡ
ратовати? чи могла ємъ вѣмъ велико ѿтрапеню
помощъ дѣти и не та.

ДВА ЗАЦИАЕ ЧЛБКИ СЩЕННИЕ И ЛЕВИТЬ, ЧИ ДАЛИЖЪ ЕМЪ
ИМЪ ПОМОЩЪ? ЧИ ОУЖАЛНІСЯ НАНІМЪ? ЧИ ПОПЕШИЛН
ЕГО ІЛЕНІМЪ ДОБРІМЪ СЛОВОМЪ Е БІНАМНІЕЙ. АЛЕ ШПОДА
ІМОПРУЧН НАНЕГО МІМО ІДОША. ТАКІА МОВИТЬ БУЛІЕ
СТОЕ: СЩЕННИКЪ ИБКІЙ СХОЖДАШЕ ПУТЕМЪ ПЧМЪ, И
БІДТВЗ ЕГѡ МІМШ ИДЕ, ПАКОЖДЕ И ЛЕВИТЬ БЫВЪ НА
ПОМЪ ЛЧЕСТЪ, ПРИШЕДЪ И ВІДТВЗ МІМШ ИДЕ.

Ф) икожъ многого и таинственнаго въску, между христианы,
Есть такиъ богоатыхъ людѣй, которыи хъ на онъ чѣ-
быражали, Сщеникъ и левитъ, которыи шбачивши
члвка ѿ веліконъ иенди и наполи живого, на оулицы
лежачогш, итогнучогш, и дѣти мимо него, таисомъ
принимотрѣютъ оутрапеніи и болезни его; аже бы икона
мл҃дїи єму покадати, икона памѣжна дати, альбо
словомъ добрымъ єго потешити мѣли; того доселе
ненайдено. Люде оубоги чре краивши працъ рокъ своимъ
пенжъ икакъ за росиши, гдѣ ѿбачать члвка оутрапе-
наго єли, жиба євшая ѿ иенди веліконъ, и гладъ оуми-
ранчого, ратуютъ єго, и чимъ могуть вспомагаютъ.
Словомъ добрымъ потешити, и до дому итогш
оубогогш принимотрѣти. А богоатий таисомъ принимо-
транти, и жадногш єму не покадавши и мл҃дїи дѣти,
икакъ Сщеникъ онай и левитъ мимо и дѣти зарод
шутреніи и младнѣи богоатиша! чимъ нагорожено
бываетъ, єсли не ширгутныи пекельныи мѣками,
ведь же Словъ сущи: Пондѣ синъ въ мѣку вѣчнѹи? Мѣко-

Шо́жъ бы́тш ёще бы́ль за Си́менникъ и́ Аеви́тъ
кото́рыи в́стакъ та́жко о́трапеною и́ се́влицини про́ка
ишигш йдáма и́ пустыни, и́олтога́ти и́гш не ходи́ли?
Закш приро́женай, и́ Закш Мойсе́й, то́ ёйт' першіе
шные Родоначалиниси апостоли, кото́рые жили ёще по
правомъ та́м же приро́женымъ не писанымъ, и́ постѣ
Патриархшве, Прѣкн., Чарре, и́ Кна́ссе кото́рые жили
по законишмъ Мойсе́евымъ дѣ до Ха́. Тамъ видали
шенаженногш йдáма, з шатре лаикн первороднои, и́з
ииншихъ даровъ Кжинхъ, та́м же сяко же и́змѣши пребылъ
великнмъ рѣнамъ и́гш, кото́рые ѿрасеоиниси писали

покерла, и наилука дшевнаихъ, и нацихъ човицвялъ
и ташнисахъ телеснай, и мимо надыша, не могучи емъ
жадном дати помоши, немогучи егъ вицволити
ш злконъ грбхъ, и смири тасъ телеснай тисъ и дшев-
ном, тасъ дочайном, икъ вѣтъон, которие сказъ
Рн: є. Чрѣзъ грбхъ впаль, и мы внемъ, по Пиленомъ: Бдніа
предгрбшениемъ въ вѣкъ члвѣки внѣдѣ шеджеме; съ
такъ помоши побѣнио, єще предгрбки была наизнанена,
єднномъ Хѣ Спинтелю ишемъ тонъ албовѣ звѣликон
къ прокови ишемъ Адамъ инаамъ вицмъ либн, Стасъ
Самаряниномъ, обрадъ грбшиаго члвѣка наизнанен
и Тибъ Спль, икъ тонъ [по Свѣднителю Апглал] Иже
всикъ члвѣкъ хощетъ спастия, и брѣдъ въ истиинѣ
приятъ. Тонъ тѣды Самарянинъ, Снъ Мрн Хѣ Кръ
шбачиини проква ишеш вицмъ звѣленогъ, и єли жиба
свща зестрѣленогъ, оужаидася наинимъ, вицдѣва егъ
и мѣровѣ. Ако ли же? Натонъ тасъ, гдѣ Слово плють
Ішл: и бѣсть и велніа вѣни, и видѣхъ славъ егъ, славъ
икъ єдинороднаго ш ѿца.

Ф великамъ либн тогъ иенаго Самарянина Храта
Спинтеля къ прокови нашемъ Адамъ, и наамъ вицмъ!
коли не пылкъ прииде наине, настѣрѣ егъ наизнанен
взѣвши, але тежъ и очи твои бжин наин швѣнблъ
прнемотрѣнн, пылно збнтъ и рѣнамъ егъ; же лежи
на польи оумѣланъ, же змѣецата рѣнти неможе, же ємъ
ани Спиннисъ, ани левнъ, ани ктъ инишии злidenъ
и швешмъ ани ктъ злгловъ, тасъ помоши дати
не може, икъ попрѣса было; поневѣжъ тое належало
до Самарянина Самаго Хѣ Спинтеля, которому пре-
вѣки тое ш Тѣчи Спинъ наизнанено єетъ дѣло, бедлѣ
актъ. Слобода Апглаки: Глѣмъ Прѣмѣдроите бжин вѣнѣ
сокровеню, иже пре дуетъ ани бѣзъ прѣже вѣка въ славѣ
нашъ. Тонъ тасъ мѣрднамъ къ проквѣ ишемъ Адамъ,
и наамъ вицмъ шкала, же не бѣло тое рѣны, которон
и своймъ бжинамъ не шемотрѣлъ ѿкомъ, накоторомъ
и винъ и блѣкъ не вандалъ.

І читожь бы то было за винно и блей , кото́рые на
 рым про́ка наше́гѡ и наши , бли́вáлъ ХС Сп̄и́тель ?
 Кто чре́з винно розумѣетъ Крбъ ХА Сп̄и́тель , че́з
 блей засъ мадре и ласка́вость єгѡ ; Летъ прнгомъ чре́з
 винно и блей розумѣтия можетъ на́віса ХБа , лагоды
 и гро́даки и спо́кою , ли́дѣ проповѣданія . Коли́ гро́дѣ
 грѣшикѡ писа́ло , моблачн : йще не поиса́ется венъ та́ко-
 же поги́нетъ ; винно та́ш бли́вáлъ ше́тре на рымы и ху́з
 грѣховные . Коли́ моблачн : Гаре , горе грѣшикѡмъ ;
 Горе міръ ш сблацн , Горе члвкъ томъ и мже сблацн Масн.
кг.
 прнходитъ ; Горе вамъ Книжнинци и фарисеи ; винно то
 шилющее бли́вáлъ на рымы грѣховны . Коли́ за ла-
 гоне до сеbe в си́вáлъ грѣшикѡвъ , и мобн : Прнідѣте Масн.
кг.
 съ мнѣ венъ та́жанцина и шремененіи , и ѿз оупо-
 кою ви ; йще ктò жажетъ , да градетъ въ мнѣ и піе .
 Прніде Си́з члвѣчкій возникати и Спѣти поги́шес ;
 блей то бли́вáлъ на рымы , ш разбонинкѡвъ пекелны ,
 ёщѣ в рым зе́нитогѡ , зра́меногѡ , и наполы оумерлогѡ
 зестабленогѡ про́ка наше́гѡ Адама и на́съ ви́х . йчи
 до́йтъ же на гомъ ? и ктъ . ёщѣ веда́илъ єгѡ Сама-
 данинъ той , Си́з Мріи на сбоян скотъ члвѣчка вое ,
 и крова́илъ не та́кш до гостиници , Чркви вони-
 чен , прніажши єгѡ в ней за сбоя Крбю своєи
 Прніадорожеш на Гортѣ Голго́дѣ прнепослени ;
 але и до Чркви Тро́имфѹнен , где слáбою не сме-
 телюстри прншлешши єгѡ , оумніль єгѡ
 на геддинкомъ ви́хъ до берз сбоя Немаих .
 За́вш ш на́съ ви́хъ не хай ездетъ
 ємѣ , съ Оцемъ и Спѣимъ Ахомъ ,
 честъ , и слáба , и поклонъ ,
 на вѣки вѣковъ ,
 амнъ .

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ КС.
ПОСОШЕСТВІН СТАГСО ДХЯ.
Чтвъ Сотвореніи, яко не имамъ гдѣ Собрати
предстояки мои ч.

ВЕЛИСЕЙ БАРДО ФРАГИМОКЪ, КОГДО ЧАВКА
ЛЮКОМІРІВШ В ПРОВАЖАЕТЪ, СЛУХАЧЪ ПРА-
ВОСЛАВНІЙ. ГДЕ АЛСОВЪМЪ В МІГОН РЯЧИ
БГА ЕМЪ ПОШАГІТЬ, ЙКОШ, ДАІТ ЕМЪ
МИНОВ ЗЛАТА, СРІБРА, ДА ЕМЪ ДОСТА-
ТОКЪ РОДМАНГОГОШ ЕПЛА: ЗЛОДЛІК ЕМЪ
ШЕФНІТЕ НІБЫ. ТО ПАКІА ФРАГІВЕТЬ, ЖЕСЫ ТОГОШ НЕ ОУ
ПРАГІНТИ, ЙЖ ЖАНОН ГОДИНЫ НЕ МАЕТЬ, КОГОРОН ЕМ
БОЛНІМЪ МОГАЗ БЫТЬ ФРАГІМОКЪ. І ДЛЯТОГОШ СТАЙ
СУФІМІЙ МОНІТЪ: КОНІІМ І ПРАПЛЕНАМЪ БІВАЕТЬ

ΕΦΕΤΑ-

Богатый, икона бардо оубогий, же есть Богатыиъ.
Иноса тодле видеть зинешнегш Енгликой Богуа,
которым иибы ион видячи з оурожаемъ, для нещасли
вогш лакометва небудиини чито з тымъ почати, же
ему чито не будратьиа, чито емъ кгв дадъ, веленской
блажи фраевнокъ, моянта: Чито сотворю икона мен-
мамъ где Собрати плодовъ монихъ?

Зтогш икона фраевнокъ въ иисие глаупетва впадаетъ
Богатъ лакомий, въ томъ сие Слово ведетъ.

Кто з Богатыхъ лакометвомъ есть въ шпано-
ваний, въ четырнадцати глаупетва, Слово ачъ
Пробо славниий. Первое глаупетва лакомогш
Богача есть, же земитеи працею бардѣи оу-
повати на твоё попечение а не жели на помощь Кжю,
Собирати тайн рѣчи, которымихъ подобни николи са
оужити неможе; та рѣка Саха Спинте; Ина е сълань, йшлъ;
и ина жилю, азъ послѣ бы жати, не деже бы не труди-
стися, иныи трудишася, не бы въ трудахъ винидосте.
Пробидѣ тое добре Стѣнѣ Апъ Павелъ, гдѣ Финикъ
своемъ Тимодееви приказали, абы Богачомъ пре очи
прекладали, иже що з земитеи працею собиралъ з
тогш жеси смири съни оужити мшгли, не вѣтъ пѣ-
ними з рѣслъ. Альбо вѣмъ до него таіъ: Богатыиъ Ти:
и ииешнѣ вѣцѣ запрѣціан, не високо мудрствовати,
ниже оуповати на Богатиѣ погнѣвашее, но на кгв
жила, дающаго намъ всѧ шенено въ слажденїи. Ииеш-
ний Енгликой Богатъ, чи не з земитеи працею
Богатыиѣ, иже наебываѣ? чи не вѣслъ иисъ наебош
роздмѣтогш збожлѣ пришло лѣто, видитъ оурожан
не змѣи, тѣшити, же праца егш дармо не поншлѣ
ти приходиже до заживана ибоей працы? сианѣн.
ко иконо наурожаніи свой лакоме помыслилъ, болшин
ведовати житинца, рѣши смири вибѣ: Родорю жи-
ници моя, и болша содѣядъ, и таімо собер всѧ
кита моя, и блага моя. Аже емъ ивишше дѣкретъ съ вѣс-
таки: безвмнѣ, кию кощъ дѣтъ твои не тажиша въ мѣ-
ре, а иже оупотока комъ вѣдѣтъ? съ мѣшежъ т-

БЕДОМІ! ЖИТНИЦА НАПОЛНЯЮЩА ПРЕ ИЗОБІЛИШ, МНІШ
ЖИТВОМЪ ПЛОДА, А СРЦЕ АЛКОМОГО БОГАУДА, ЕСІ НАНІКІН
СА НЕ НАБІЩАЕТЬ: МОРЕ СВОЇЙ ПРЕДЕЛІ МАЕТЬ, А АЛКОМОЙ
БОГАУД ЖАДНОГО ПРЕДЕЛА НЕ ЗНАЕТЬ; АЛЕ НЕ І ПОСТЕ
ОГНІК НАСЛЕДДЮЧИ, ВІДЕ ШЕМІЙМЕТЬ, ЕСІ ПОЖИРАЕ: ЧІТВ
ЕОТВОРІ РЕЧЕ: ТІСЬ НЕ ІМАМЪ ГДЕ СОБРАТИ ПЛОДУ МОНІ
ЕСІ НЕ ВІДДАЕШЬ АЛКОМОЙ БОГАУД, ЩО МАЕШЪ ТИНИГІ
ЗТАКЪ ВЕАНІСИМЪ МНІШІСТВО ЗБОЖА, КОТОРОЕ ТІСТЕ
НІВА ПВОИ ЗРОДИЛИ; ШТОЖЪ ПЫГАНІСЯ НІ РАДА ЛІБІН,
ПЕВНЕ ІНДІЧЕ ТЕБІЕРДИТИ НЕ БІДЕТЬ, ТЫЛІШ АБІСЬ НЕ
РАЗОРАНЧИ ЖИТНИЦУ ПВОИХЪ ЕГАРІХЪ, ШО ЗЕМІВАЕТЬ,
ПРОЕ ШЕРМІВАГ НАВАКОРМЛЕНЕ ОУГОГНІХЪ НІ ОУПРАПЛЕНІХъ

Сл. 4.

Там же

Сл. 5.

Прод.
Спісн.

151.

ЛІДЕНІ, СМРШТЪ, ВДШВЪ, ПО ПНЕАНІМОУ: ДШІН АЛЧУЩЕ
НЕ ШІКОРЕНІ, НІ НЕРАЗГНІВАЙ МІЖА ВІНЩЕПІК ЕГУ. БІЛІ
СЛ БІДЕШЪ РАДИТИ ВТОМЪ АЛКШМІСТВА НІХІГОСТИ,
ПВО НЕ ОУ СЛАШНІШЪ ІНШОН РАДЫ, ТЫЛІШ ПВО: РАЗОРІ
ЖИТНИЦА ПВОА НІ БОЛША ВОЗІЖДИ. АЛЕ ГДІ ІЖ БІДЕШ
РАДИТИ ЛІБІН, РІКШИ: ЧІТО ЕОТВОРІ НІ НАЧІН ТІСТЕ НЕ
ШПОВЕСТЬ, ТЫЛІШ ТАКСА: БІДИ СМРІМЪ ТІСЬ ШЦВЪ, НІ
БІМЖАМ'ЕСТО МАТЕРН НІ, НІ БІДЕШИ ЙІКО СНІ ВІШНІА.
КОМІН ОЦУ НЕБНІЙ ПЛАТВО КОТОРОЕ НІ СКЕПІ, НІ ЖНІ
НІ ВІЖНІЦА ІСЕРІАЕТЬ; АГІ ЄІ МАІВЛЕННОЕ ПІГАПЕША,
ОУБОГНІХЪ, КАЛЕКІ, СМРО, ВДОВ, КОТОРЫИ НІ НІБУ ГДЕ ЕСІ^І
МОГЛІ ЗЛІСВАГИ, НІ ВОЛШВА, ЧІМЪ ЕСІ МОГЛІ ОРАТИ,
НЕМАНІТ, КОРМН, ОДІВАЙ, БІДИ НІМ ДОЕРОДКЕМ, НІШЦЕ
АБІСЬ ПЛОДО ПВОИ НЕ ОУПРАТИ; ТІСЬ ПОЧАЕТЬ ПНЕАНІМОУ
НІЦЕМУ ПРОСТРІ, РІКУ ПВОЮ ДЛІСЕЛНДІА ГІБЕНІЕ ТВОЕ.
ОБЛАЖАЙ СЕБІ ТОЕ, ЖЕ КІТВ З ДОБРІВ СВОІХЪ ДЛІТЬЩІ
ОУБОГНІМЪ НЕ МАЮЧИМЪ ЧІМІСА ПІГАПАТИ НІ ШДІКВАТНІ;
ПВОИ СВОЄ ДОБРО КОТОРОЕ НІМ ДЛІТЬ, САМОМОУ ХРІТВЪ Б
РІЦЕ ВЛАГАЕТЬ. що ТАКСЯ ПОКАЗУЕТ ПРИКЛАДОМЪ.

ЧАВІКІВ НЕІСТО в Константініві граді, ТАКЪ БАДО
ЕСІЛЪ КІЛІДІМЪ ОУБОГНІМЪ МІЛОСІТНВЪ, ЖЕ НЕ ТЫЛІШ
Б ДОМЪ СВОЕМЪ, АЛЕ НІ ПОЧАНЦАМЪ ГРІСІСІМЪ ХОДЛЧН
ОУБОГНІМЪ НІ ОУПРАПЛЕНІМЪ АДІДІМЪ в ріки ПЛЕМНЕ ВЛА
ГАЛЬ МАЕБІНІ, ПАМАЛГАЮЧИ НА СЛОВА ХБІ: ДА БІДЕТЬ
О МАТІМА ПВОЛ К ПАЙНІС, НІ ОЦУ ПВОИ ВІДДІН К ПАЙНІС,

БОДА-

воздаєть тече твік. Що єдинъ з драгівъ єгѡ по-
сторігши, піталь єгѡ: тікъ стає до людін ѿбо-
гихъ таївъ матівъ? Шповѣдка: Гдимъ [прабѣ] би
малимъ єце въ діслти лѣтежъ, и пришолемъ до Цркви
помангнія, ѿбачнлемъ Старца Аховного сѹщішого
людін, и гаїщого ѿ матівнѣ: тіко нже дієт нищемъ,
Самомъ Хртѣ рѣчи влагаетъ. Чтѡ т слышачи, не-
бѣровалемъ лбъ тое таївъ било, поневажъ валишалемъ,
же Хс на Нейн Сѣднїтъ одеснѹи Бга Оца, а если на
Нейн, то тікъ на землі ѿбѣгаетъ, лбъ вднмалъ
тое, что дієтъ нищемъ? и тое мыслуи ншолемъ до
домъ моєш. Алнѣ ѿбачнлемъ нищого въ подой басо-
рицѣ навщого, на которого глаюи Стоило обличе-
Гда ищегш Іса Хртъ, и гдї тої нищїй ншо пустемъ
івонмъ, споткаль єго єдинъ маднин члвкъ, и да-
єму хлбезъ. и скоро проєтре рѣки длаї хлбезъ нищемъ.
и се обрада Спіоєз проєтре рѣки свон і рѣци дла-
шого, и прїмлъ ѿвкн єгѡ хлбезъ, и длаї проїмбу
томъ блгвнїе. и тое видалн т, ѿвбѣрлемъ, же дамн
нищемъ по юспнннѣ Хртѣ даєтъ. и нїкъ виїж поїже
обрада Хртобъ на глаюи нищихъ Стоашъ, дла
тогѡ ѿбдержнмъ Страхомъ, творю мндоєтъи
по юлѣ коаніш могд.

Бгороє гадпетбо єїгъ лігомогш Богача, же сеє
поплащаєтъ таїн рѣчи, которыи не єгѡ, і рѣка: але
Бжін, со Гдил єстъ земля и неполненїе єл. Фчомъ Улкг.
Амбрсий Ствій: Не наше прабѣ єтъ з собои вдлт
не можемъ, єдина таїкъ цнота сподз побашомъ
єстъ оумерлв, єдино маднє за наїн ндёт, которое
оумерлымъ вѣчные обнителн нацываетъ. Побѣждъ
лігомай Бшглчъ, чїн ти вишменнїн шаты, віко
горын із оундреши чїн ти злато, Сребро, камене мно-
оцїнное, обца, и болы, и прочал бж дамна ти?
ізали не бжіе виє? таїкъ мовнїгъ бжлгїаєтъ: Се
ізали не бжіе єстъ. а Такъ єсли не преємертїи, ти при-
мертїи ѿвсї ѿдобрано быти можетъ, власне ѹиш
дайєтъ на ѹикїи вишменнїи бжкетъ за прошенїи

Слово на Илью Григорьевичу

A. L. H. S.

ШЧЕБА МАТЬЕРЕ ПВОЕЖ НАГЪ, БОБРАТНШИСЯ И ТЫ МКОЖЕ
И ПРИШЕЛЪ ЕСН. ВСПОМНИ АЛКОМЫИ КОГАЧУ НА ТОГШ,
КОГОБЫИ ПОЕ ПРЕБЪ ДАЛЪ, ВСПОМНИ И НА ТІЕС САМОГО,
КТОСЬ ЕСТЬ ЧИМЪ РАДНШЪ, И ШАФДЕШЪ? ШКОГО ВСЛА-
ДЕСЬ? ДЛЯ ЧОГО ТАКЪ МНОГИХЪ ДАРШВ СТАЛЕСЯ СПРОН-
ТЕЛЕМЪ, И ТВОИ СПОЛЪ БРАТЬИ ШАФДЕМЪ? НЕ РОСУМЕН
АБАЕ ИРО ВІЕ ДЛЯ ПВОЕГО ТАЛКО ЧЕБА ОУГОГОВАНО БІЛО?
АЛЕ ЧТО В РОКАХЪ ПВОНУХЪ МАЕШЪ, РОСУМЕН ЕБІТИ МКЪ
ЧУЖОЕ. ЧИЙ ПО ХЛБЕЗ КОГОБЫИ МАСЛНШЪ В ГУМНА ИВОН
СОБИРАТЕН, АДАЛИ ИЕУБОГИХЪ ЛІДЕН? ПВОЙ ЕСТЬ ПО-
ГОБЫИ ТАЛКО МОЖЕСЯ ВЫІГДУМНН НА ВЫЖНВЛЕС ПВОЕ,
И ДОМОВЫ ПВОНУХЪ, АШО НАТО ЗЕМБАЕТЪ, НЕ ПВОЕ ПО,
АЛЕ ЛІДЕН ОУГРАПЛЕНН ЕСТЬ. ЧІЛ ПО ШДЕЖА ЗЕМНЖЕ
ЧІЕ ШЕВПЕЧ ЧТО НА ПОТРЕБ ПВОЮ, И ВІСХЪ ДОМОВУХЪ
ПВОНУХЪ ОУГРАПЛЕННЫХЪ. ТАКЪ МОВНТЪ ВАСНЛІИ СТЫЙ: ЛАІСНУ-
ЛІИ Ш ЧОГО ЕСТЬ ХЛБЕЗ КОГОБЫИ ЗАДЕРЖВЕШЪ, НАГОГО ЕСТЬ
БОГАЧ УШДЕЖДА КОГОБЫИ ДЕРЖНШЪ ЗАКЛЧЕМЪ, БОГОГШ ЕСТЬ
АЛКОМЫ ШЕВПЕЧ, КОГОБОЕ ОУШЕГЕ ГНІЕТЪ, ПОТРЕБНЧОГШ ЕСТЬ
СРЕБРО, КОГОБОЕ ПЫ В ЗЕМЛІ КОПАЕШЪ; НАЩОЖЪ ТЕДА
ЧУЖОЕ В ГУМНА СОБИРАТЕН ЗАМАЛКЕШЪ? ПОКАЖН МАРДІЕ

З чюжогу, а бась ѿдержалъ на собои мѣдіе Бжїе, бо
бажени мѣтнїи тїшъ твіи помилованы бѣдѣтъ.
Даи чюже нѣндїномъ чловѣкъ, а Бг҃а твѣтъ дасѧ
блѣное свое Чрѣво Нѣное: Мілахъ ео иищаго, в санѣ
длѣтъ Бгови, подавиши же єгѡ воздаєтия єма.
Але речешъ: поинъ жити бѣдѣ на земли, поити добру
моихъ, и плодшевъ моихъ бѣдѣ ѿжнбати з домоб-
ннками моими; а оумиранчи чтомъ на оумасѧ моє
постановіа, щоє очинни, запишъ на шпигалѣ, на
Цркви, на Монастыри. Ахъ нецилнвай и мѣзернвай
Богау: на тончайшъ себѣ хочешъ поклакати мѣдїи мѣ-
лакамъ къ людемъ ѿграпленіи, гдѣ та прѣпомъ
бѣдѣтъ відѣши. на тончайшъ лмѣдїи мѣлнаго,
и рѣкъ помощи подаваюти мѣлобешъ, коли рѣкъ
щюи югении бѣдѣтъ, коли иже ѿготобалъ єси.
не вѣніи комъ бѣдѣтъ? на тончайшъ мѣдїе Бѣкое хоче
подцикать, гдѣ Натрїаха Євралъ на кїе Нѣо єнліе
шакове проповѣдати бѣдѣтъ: Уадо, поманн тїшавъ: сі.
ко спрѣлъ єси єлагамъ жиботи твоемъ; и коли иже
не ѿготорши мѣтн, не бѣдѣтъ мѣлости. Іак. ۴:۱۰.

Третіе глаголівши, же зобнріюти склѣи, и достаїши
лакомий Богау, Сѣти себѣ чини, которми бы не вѣ-
навши задавиа; и длатоги мовитъ Соломонъ:
Сре бѣзаконннка вмішеть зла, давати грощи на Прак. ۲:۱۰.
лївъ, и бѣш з лївъ сеєтъ прїмножати грощен, не же ли
на ратовае бѣзогого чака подцинги; азъ то не сѣтъ на
лакомъ Богау азъ певне не. Чини щоє той которми мовитъ:
Разори житици мои и болшамъ содижъ. чекати на
злогу з ѿрожаемъ івони, не продавати коли мож-
на рѣкъ бѣз нарушеня дши івони, заробокъ себѣ тїкн
привлакнти; але на тончайшъ старты івони молоти-
ти, збоже продавати. гдѣ ѿбогнхъ людѣй голодъ
великій прѣпомъ, и брати вспыш на ѿгъ большъ; азъ
то не сѣть на дшъ лакомоги Богау азъ заните сѣть.
Чиниша щоє тончайши, которми мовитъ: Утѣшовори
тїшъ не ѻмамъ где собрать плодшев моихъ. Намѣни
щоє Чакомнисъ, речши: В ѿғти склони гмірнти и пре-

КЛОНИТЕЛ И ПАДЕТЬ ВЕГДА ИДОЛЫЩЕ В ОУБОГИМЪ.

Если же до щорогликои, лакомыи Богатыи непотягаетъ, оные весялие, кото́рые на Страшном Судѣ рече, Хвь Словѣ: Пріидите къ Глубинныи Оца моего, наелѣ душите оуготованное въмъ цркви, и положеніа мѣра; възлакахъ бо сѧ, и да есть мнѣстн, вождакъ и напоинетъ ма, Нагъ вѣхъ и пришдѣстуетъ менѣ, и прокля посла вѣчнаго ймъ. То принаимѣніе не хай тѧ подажди имѣтии не страшнае, тогожъ Хѣ Правдивогѡ Судїи Словѣ: Идѣте въ менѣ про克莱тии въ огнь вѣчнай, и оуготованной дѣволю и аггешмъ ешь, възлакахъ бо сѧ и не дарете мнѣстн. И ни тѣмъ злодѣя [мовитъ вѣнѣтъ Стѣни:] и ни драпѣжцъ, и ни летибагѡ вѣжъ, иле крѣшь имѣнія ибо ешь иишиимъ не оудѣлн. Настрон иви землѣтн, маєть чо дѣти, лакомыи Богатыи; и гдѣ оубогий человѣкъ попроинетъ, то моеи немаю. Польни вѣтъ шкатулами грѣшии, польни гумна Стѣригъ, и мовитъ, немаю, оубогий естемъ и сѧмъ. И яко жъ вѣтъ не клямлетъ лакомецъ таскіи мовитъ до душѣ ибои: Двше ииши мнѣша бѣла лежаща на лѣта мнѣша; и оубогому мовитъ: немаю, недамъ, оубогий и сѧмъ естемъ. Признати може же запрады естъ оубогий, бо лакомыи, Богатыи въ правдѣ естъ на рѣчи плащь и на грѣши, и на лиешвъ, и Апекоить, на вѣръ, и Надѣю въ Бѣга, естъ оубогимъ.

Четвертое глаголюще лакомогъ Богачъ, же для по лѣглогѡ згѣбѣ оурожаи, впадающъ въ Аѣннѣвѣшъ, Ожинѣтвъ, Панетвъ, Рѣскошъ и Веселѣвѣговѣнне, мовачи: Двше, ииши мнѣша бѣла, лежаща на лѣта мнѣша, починѣи, иждѣ, піи, веселѣка. Чѣлѣ запомниѣль не щасливыи Богачъ, же тиже Бѣгъ не на прожнованіе, иле на троби наїи сеѣтъ възвалъ, рѣсши до прокабоѣ, и въ немъ и до тиже: Въ поѣтѣ лица твоегѡ ииши хлѣбъ твои? а ты смородичи на оурожаи иибъ твои въ мови до душѣ ибои: Починѣи. ешѣ не зѣжалъ, зѣ поль не горѣвалъ, и оуже двше твои лѣннѣвѣтвомъ облагашъ мовачи: Двше, ииши мнѣша бѣла, лежаща на лѣта

мнѡга, почиваній. и ѿвше мъ бы тѣєшъ мѣнити погреба:
Даше отради глашь робиники, ветаваній ранш, дойзрн,
жеси тое вуарне собранш емлш, що я на мѣнах зро-
дилш; а ты мѣнишъ: Даше почиваній. съ беъзміе, съ
глаголитвѣ твоѣ ласомий Богачъ! що я оуродилш, тое
всемишигнмъ полѣглестъ припакумъ; можетъ побѣ-
ти градъ, морозъ оудишнти, плисвта щоденнала
згноити, воннѣ отрадиши, пожаръ спалити, нааетъ
и сымъ для тѣкош не беъзпечетъ зоставши на пою
можетъ ѿбериоти въ поясарма скотомъ земнамъ,
и птицамъ Ненамъ; а ты тѣкош оуже въ епижарнахъ
твой мѣлъ, оупевнѧш душъ твои, мѣвачи: Почиваній.

Чи не великое глаголитвѣ и въ томъ ласомого Богача?
Иже Словами ивойми ѿкачуетъ быти пропицнныи
Словеїи Самон Премброешти Бижен. єш сымъ Где мѣни:
Внемлѣте сеєшъ, да не когда ѿтлгчайшъ срца вѣша азъ: и.
ѡбладеніемъ и пакетви; а ѿнъ мѣнишъ: Даше тѣждъ
и піи. Перестерѣглестъ ѿтому же Писаніе Кже: Непре- Сѣрѣлъ
ыщайнія вобинъ піиши, и не разланваниј на разлнтие
бѣашна, пресыщеніемъ ѿмроща; а ѿнъ нед-
бѣашни на тое мѣни: Даше тѣждъ. Икш ѿгнѧ матерію
сітъ дрѣбо, таік нечиностіи матерію сітъ ѿбладеніе.
Икш облакъ промени сѣнчнныи затемнлестъ, таікъ
грабля пара зпоясармшъ выходача, надушъ пѣмнѣ
наводнити; а ѿнъ мѣнишъ: Даше тѣждъ. Икш земля
пуста, и не ѿрнла, тернїе и болчеуз пропизводнти,
таікъ чрено поясармани ѿтложенню, нечиностіи и
ескѣрнныи мѣяніи роднти; а ѿнъ на тое недбайти мѣни:
Даше тѣждъ. мѣни Где: Горе вѣмъ насыщеніи вѣкъ азъ: 5.
Икш вобачуетъ; а ѿнъ мѣнишъ: Даше недбай на тое,
тѣждъ. мѣни Писаніе Где: Горест дшѣ винѣ мнѡго Сѣрѣлъ
пиваемо. а ѿнъ мѣни: Даше піи. Перестерѣгліи вѣхони
бѣннци Гдин: Трезвѣти, бодрѣши, занѣ Супеста азъ: Пест.
вѣша дѣяволъ, икш лѣва рикла ходнти, икій когѡ
поглотити: Неѹпиваніе виномъ вѣже сітъ блѣ; Еф: 6.
а ѿнъ мѣнишъ: Даше піи. Болаетъ Пречиство: Гирей: 7.
зоглѣющимъ заставра, гонающими сникеръ, жадущимъ

Вечера, виноград пожёгъ и; а ѿнъ недбанин патоевъ,
мовитъ: Дше піи. Пресладаєтъ соединомъ избранимъ
такъ истина, Ісусъ памяти Цркви Божије не наследа;
а ѿнъ мовитъ: Којанъ Цркви Имене оутрачъ, пресла-
ти дше піи. Звегела єже не по Кресту, чго запожито
походицъ? често кроплъемъ вагорожаєтъ.
шеперъ члвкъ вегелися, прїидетъ на него таємъ оутрикъ,
ажъ ѿнъ потомъ вегело плачетъ. ваграбилъ тоє
Приготвникъ речи: Кончина радости въ плачу при-
ходицъ; а Богау смотрячи на мишку и пашовъ
нивъ скончъ, мовитъ: Дше вегелися. ХС Спіителъ
Ахъ: мовитъ: Где бамъ смѣющимъ и ии, таєшъ всплакеше
и воградаєтъ; а ѿнъ мовитъ: Дше вегелися. ХС Спіителъ
Здобръ Именыхъ вѣчныхъ кајетъ дши ишени вегелитни,
Мѣ: мовитъ: Радытиса и вегелитися, таєшъ мѣда баша
мишга на Именахъ; а ѿнъ дши сконъ закладаєтъ вегеле
вдоченихъ земныхъ речахъ, мовитъ: Дше и машн
мишга бага лежаща на лѣта мишга, почиванъ, иждъ,
піи, вегелися. Задвѣжъ єднога члвка, въсъ неистон
Свѣтъ, таєвъ сѧмъ ХС Спіителъ вирекъ: Кајъ полца
члвка, аще міръ вѣсь пришибрѣшъ, дзвѣ же сконъ щегитъ?
а ѿнъ не памѧтъ ии, же рѣскошъ и вегеле вречахъ
Сего вѣтни, дзвѣ погублеметъ, мовитъ: Дше вегелися.
ко гдѣ бытъ таи сконъ словѣ лакомыи Богау, при-
лагицъ до оутрапленихъ андреи, а по сиранчи
на шефнитоетъ оурожаевъ скончъ, речи: Дше, оутрикъ
и оутрапленихъ людени, и машн вѣжитницахъ и в спи-
жарнахъ монхъ мишга бага, лежаща на лѣта мишга,
прїиди почиванъ вдомъ моемъ, таєзъ, піи, вегелися! то
певне бы таи наследа смртъ не попскала тесе, и
не оутрышаалъ бытъ спралашливыхъ таихъ Слова: вѣ-
змне, в сию нощъ дзвѣ твою иштожицъ ѿ тесе,
а та же оутротова, комъ бдѧтъ?

Прѣтожъ Слѹхатъ Православъ подучицъ Валентин Спії,
Прѣкладъ тога Богау хранитися, наследицъ зѣло
а приношите таи и ѿна плю сподиухои, не хотицъ
оупогубженними быти въ добродѣтелей, поневажъ

ръзумомъ єїтісті прїнѣшнми. Ікш алговѣмъ зѣл
не на іконы пожітока ю заживане, Богатетва ю вши-
лакте плашди, але для на дамти ѿменівєтъ; таи мы
не на камай єїті єднаихъ, плашди добродѣтелей Бѣгнихъ,
але ю на ладеніи ѿбогихъ ю ѿтрапленныхъ ѿборочаймо.
вѣдающи штому, же добродѣтъ даю бозбрашай
ял на подѣчиахъ. Дале мѣнитъ то же Василій Стѣ:
Лучшемъ, тесе самомъ порадиесь, дамное є пріе-
комъ бозбрашаетъ; икш алговѣмъ збоже иконо-
в землю вѣши, звѣкъ сѣмщемъ пріноситъ: таи ю
хлѣбъ дамай Лучшемъ, вѣникъ потомъ тесе прі-
неситъ пожітока. поти Василій Стѣ.

Сине на пое памяталъ лакомыи Богачу, тѣдѣ
на ікое пытѣніе: Чть ѿтворю, икш неімамъ где Со-
брать плюдшъ мои? лаірваша ѿтвѣтъ: Лакибунихъ
дши наполинъ, ѿврѣжиници мои, ю биѣхъ прізобѣ
юбогихъ, ревновати ездѣ Іоанифъ, ю глагъ люсіоси
полныи выдамъ: икто колвекъ потребуетъ хлѣба,
приходите до житницъ моихъ. икто колвекъ
потребуетъ одѣжы икона, але ѿтвѣтъ, при
ходите до Спижаренъ моихъ ю берѣте. а
таи чинячи получилъ бы мать, ю блгть;

Которѹи маи задѣла мѣрдніе да по-
лучимъ, ѿ хрѣти Исаѣ Гдѣ наше мъ:
ємвже съ Оцемъ ю Стѣмъ Ахомъ,
але вѣдетъ честъ, слава, ю по-
клонъ, искъ ю прішъ, ю
евѣгни вѣкѡвъ,
Амінь.

36

СЛОВО Б. НА ІНДЕЛЮ КЗ. ПОСОШБСТВІЙ СТГФ ДХА.

БЕЗВМНЕ, ВІИ МОЦІВ ДВШУ ТВОЇ НІТЛЖУТЬ
Ш ТЕБЕ, А ІЖЕ ОУГОТОВА КОМУ БДДУТЬ.

Словів із Гіл до Богату Булакої нітшні написані, щ Лукій в Глаголі б.

Лікти Бгв нізді Блгвнстві мідуби Іл-
лесому на вік добыткі егш. Слухачу
Православній. не запоніла пам'я бло-
жити Блгвнства івоєгш н на гмна ніх
речши: Блгословена гмна твоя. а то
для тогш, же з ніх не існе самі кор-
мити міклі, але епранніх з н оугохнх, тісв мовни
Пнєаміс: Да нешвратнши срца твоєгш, ни союмі ржкі
твоєм пребратом проємім, проєтреїм проєтні
ржкі твоя ємд, н вдамім даїн ємд єніш проєнть.
тіш єгш ради словіа, Блгвнства та Гдь Бгв твоя в
вівх дблех твоях. В'ннішнім єнлін вспоменном
Богача, хочанім ѿфітіе плауди покладали на ні-
вах, тік ѿпісвітіа єнлісті: Часкі юїкоему єо-
гату оугохнім ніваз але тік поль, та ку н гмна є
не целаніві н проєлати длатогш, же таїш для іссе
вамогш замішлажті зверати зеожа івон з поль, н
догмна івоєгш звєсті: мовит альовім сам в іпє:
Раюю житиця моя н болша соєніж, н пам'ято-
бера, вік жити моя, н багаж моя. а тогш не відлєт-

СЛОВО НА ИЛЬИНСКОЕ ПОСЛАНИЕ ИМУЩИМ БОРОДЫ
СЕГЛАДЫЙ, ЖЕ НА ТЫН ЕГЖУ ОУРОЖАЙ, БРГА ТВОЖЕ ПРО-
КЛАДТЕВШ ВІСЛАДАЕТЪ, МОБЛЧИ: ЙЩЕ НЕ ПОСЛУШАЕШИ
ГЛАДА ГДА БРГА ТВОЕГШ, СНАЕДЧИИ Н ТВОРІТИ ВІЖ ЗА-
ПОВЕДН ЕГЖУ, ПРОКЛАДА ЖНТА ЗЕМЛІ ТВОЕА. Н ДЛЯ
ТОГО ВЕЧЕ СМѢ КРГ: СЕГЛАДЫЙ, В СІЮ НОЩІ АДШУ ТВОЕ
НЕТАЖДТГ Ш ТЕБЕ, А ЙЩЕ ОУГОГОВА КОМД ЕДУГРГ:
Напередъ п'єдм, в ткъ велнісїй фрасівної, множество
плодшвз Богача ннешнегш вуликогш в проваднаю.
Повторе, бчомъ єсть лакомстевш подобное огненіи.
Потрете, школъ ибѣ Богача лакомыи покажутъ быти
сеглаадыимъ. Нашистаконъ, ктв посполитыи добрь
навласчю ебою потреевш ѿборочаетъ, тои н ібон
пратитъ: Отому сие Слово едигъ.

Слово фрасівту члвчку оубогий, же не маєтъ
школя чого на выжиленіи ебоевзлітни, Служачу
Православный: немненисл фрасівту н лакомыи
Богачу, же маючи досміт ѿфітнай оурожай
на нівахъ ебонихъ, не знаєтъ що зтьмъ почать мі-
стъ, где самъ себѣ пытаетъ: Ктв сопвори, вкш не-
німамъ гдѣ еобрати плодшвз монихъ? Ннешнекомъ вулик-
омъ Богачу зродилъ Крѣ нібы втой цель, аби зи
кофміал н люден оубогий. Снротъ, відбъ, пришелецо:

Щасіалн швзин рече рвцѣ твоне пратв твоемъ нніщемъ, Кнн: є.
н прослышемъ на землі твоен; а онъ тайлкш ибѣ ви- Могро:
году готваетъ, моблчи: Разори жнтицил моя, я Глл: є.
біла еоднажду, н соберу гамш віж жнта моя, я
багда моя, я реку дши моен: Дше, имаши многа елга,
лежаша на лѣта многа, почивай, ткъ, пін, велніемъ.

Чи не бідна же твта, самъ на себѣ прауди з той
лакомыи Богачу, коли рекла: Разори жнтицил моя
віднала. Боктв матьинѣ з добръ ебонихъ оубогимъ
недаетъ, ктв нхъ хлбомъ некомитъ, тои жнтицил
жон разоряетъ, еобе пратитъ що збираетъ. Такъ
мовитъ ймбройн Стани: Слышне разори еоба жнтицил, Кнн: ѿ.
го жаденъ з оубогихъ впученіи, не приборочаетъ до- нахъ
ніхъ; жнтицил твой ебзаконіи втв оутческии, Глл: є.
інє покожности помошіи, слышне п'єды разоряетъ.

и тои борьшии оубоги втв оутческии
зробиши зупирючиши зупирючиши зупирючиши
зупирючиши зупирючиши зупирючиши зупирючиши

который море соединяти не хотелъ.

Если потребешъ житициъ болшыхъ, съ лакомый Богачу! мачша оубогихъ людѣй, Страны, Сиротъ, Бѣдъ побожий; то испѣжиции ѿ Гра ѿчненіе на бѣдѣ плаодиевъ твоинъ. Такъ мовитъ Василій слоба: Стынъ: Мачша житиции чрева оубогихъ, яко оурожай твоинъ не згнѣвлъ, а тиже препитѣ до Чртѣи Нѣгос; не въ тмѣ земнїе, которме для лакомитиа будобати замышлѣши. Але рати въ Нѣные ѿ Хрста збѣдованыи житиции, то єшъ, до оубогихъ проважаны оурожанъ твоинъ, вѣдалыи ѿ то, же Кажденъ разумѣвай на ища оубога, въ днѣ лютѣи збѣдити єшъ Гдѣ. И для тогъ мови Стынъ Василій: Если и ховашъ, не будешъ мѣти; а если даси и рабочи, обрѣшиши. Такъ мови Уламинъ: Рабочи дадо ѿубоги, прѣда єго пребываєти въ вѣвѣка.

Нащо та́къ ѿ Гра лакомый Богачу фраедешъ и спарешъ ѿ збѣдованыи нѣвѣхъ житиции, которми тиже по збѣдати любви блажнегъ, а приней, и любви бѣжонъ и ѿшиши мовитъ Стынъ Іоанъ Богословъ: Аще кто речетъ икошъ люблю Гра, а братя ибоегъ не найдиши, ложъ и више: Иже иматъ еогатетво мѣра иегѡ, и вѣди брата ибоегъ пребывающа, и залѣбориши ѿтробъ твои иегѡ, иакиша любви Бжѧя пребываеща въ немъ? ииже аль вѣмъ еогатетвомъ и хитроестю ровтешъ, ти бѣзпѣ любовио илаеши. Если и з тогъ Твоего оурожаючи иакиши продѣвши мѣслы Алчущаго наiformити, Жаждущаго напоити, Наго прииадѣти, Гости же дѣ пропадити, Невѣликаго выкѹпнити, Сиротамъ смити ѿщемъ на ѿтрапленыи джити мѣрдѣи; пѣвне иѣздимъ таіи мераузи не неѣскл: Разори житиции мѣло, и бѣша гоуди.

Кто Прѣброяти икою залѣдаєти въ вѣвѣки, бѣжонъ, знаныи ѿтому: же Зачало Прѣброяти спрахъ Гдѣи; ииже дишъ икою добродѣтелии могла збогатити, днѣ и иощи ѿтому мыслити, мовачи з ѿуликими Мланемъ: Что сопкорю, да живои вѣчныи наилѣстиви: А ииѣшнїи лакомый Богачу, ѿ толь тиже чини мѣрдимъ, гдѣ бы и то могла з оурожаєти, до житици

ВОНХЪ ВПРОВАДНТИ. ІКС МОВН СОЛОМОНН: Прімръ
СІВЛЕТЬ ѿгнѣ мъжъ Богатъ. мъгель ємѣ не ѿ цртвн
Нено, але шыко ѿгомъ, гдѣ бы могъ іограти плашды
Івонъ, ѿш мовн: Разори житинца моя и баша Социжъ.

Прийн.

Ахъ Стый ҳштати варднти велісѧю злшить
Лакометка, приробналь тое до огнѧ рѣши: Аша Сракъ
Тепла икш ѿгнь горѧ не ѿгаснетъ, дондеже нестыне.
Которен слова толквичи єдини з ѳчелей Црквицї,
такъ мовнть: Аша тепла икш ѿгнь горѧ, єигъ
Мъгель лакомагш, которал горнти въ похштѣніи
рѣченіи земныхъ, а тош запаленя пламень не ѿгласе,
ажъ пріобрѣтеніемъ икимъ земнымъ аша наполнена
бываетъ. И слышне нещасливое лакомѣво, Ахъ Стый
приробна до огнѧ; наперѣд для тогѡ, иже икш ѿгнь
Николи немовн досыть; такъ и лакометко николи
не наполнїа, але шыни насыпками которен маєтъ,
еще я бардѣй запаллеть. Такъ мовнть Григорій
Стый: Лакомѣво вожелѣніи рѣчами неугашаєся, Кин: б.
але множитса, наєштатъ огнѧ, которыи гды дровы нравоу:
дострабеніј пріиметъ, прибываєтъ, и школъ здаєтъ Гла: б.
трокъ пламень єгѡ задержаны быти, ѿтъ пото
бардѣй гло розширяетъ. Белыи смртъ наглая не пре-
шкоднаа Богачеви въ євліи нѣвшніи ві помненомъ,
ун досытъ бы ємѣ на то было, же бы рѣзъ, разоривши
житинци іонъ, башай Соудаля? недосытъ; але
что рѣзъ, имена болшъ ємѣ наимѣло родно зеожа,
тымъ бы ѿнъ ѿш рѣзъ башай житинци будоваль;
и нѣдь бы не реисъ досытъ, але ѿш рѣзъ реисъ бы:
разори житинца моя и баша социжъ. а втому
итога покайдаетъ, єсли не бѣдніе лакомагш Когауа?
такъ мовнть Васілій Стый: Белы тое ѿправиши,
то знову дѣлѣй мыслити будешъ, єсли не то ежъ:
разори и социжъ: а чтожъ можетъ быти бѣдніе
шого, икш бѣдконца траплены быти, же бы будовали
їхнобъ зеодованаи пробаѣти прендана тое и погаси
Риліо-зофіа Сенека, гды реисъ: Тымъ болшнхъ рѣчи
кадаємъ, имъ башай маємъ, и длисъ прѣши сът

С: Власі:
СЛО: А:
НАЛАІО:
БОГАІО:

Сене Фі
лософи
и дод:
СЛАІС:

и ѿгнѣній долякомъ члвкъ, въогрѣю великихъ
бенгатетва пшиаждѣнии; икѡ пламени горятша
снаа єштъ, имъ збояшого запалена приходитъ.

Дотого икѡ огнь ве постѣшн, таѣ и лакомство,
вѣдѹгъ василія Сѣтъ: Лакомство прѣѣ злѣ єштъ,
котоющее престарѣи неумѣетъ, але огнѧ матрѣ по-
дѣно єштъ, и для тога лакомый огнѧ влатобноетъ
наслѣдуетъ, ве порвѣаетъ, ве піеуетъ и пожираетъ.

Тутъ тибѣ можемъ запашти лакомый Богачъ,
чи єштъ тога пѣвчимъ, же житици твои напол-
неныи поживешъ икѣтъ злости. Потомъ самомъ вѣ
покѣдешъ, же єштъ вѣзмѣнъ, и бесслѣдно, же
таѣ поофѣле себѣ на іемъ Сѣтъ животъ дольн
шѣбѣдешъ? и для тога мовитъ Сѣтъ Василій:
Заправы шѣбѣцовати Сѣтъ таѣ Смѣле животъ не
добропти, але вѣзмѣнъ, але вѣзмѣнъ и бесслѣдно
иша зиаменїемъ. Абіе іа преди Богачъ пока-
залъ быти вѣдѹмъ Господаремъ, разори мѣдѣрнай
самъ вѣдѹмъ рѣкѣмъ тое, що злѣ соудалъ, юдомскн
житици твои, школъ жаденъ икѣполи оубеселеній,
але ѿвѣдариеній неповернѣль, ѿверди дому твои, по-
кажн санъ збоже наскѣное, вѣпробадь з гемици
богаѣтва вѣдѹмъ ѿкованіе, що ѿли оучини, пѣвче
Цркви Неное налѣдншъ, таѣ мовитъ самъ Христъ:
Да же иищимъ, и имѣти вѣдеши Сокровище на Немъ.
Что єще таинъ ѿвѣдѣнія подобенетъ вомъ.

Икѡ члвѣкъ хотѧн ви иакомъ икѣтъ, пѣнкны
иакимъ прнемотрѣтиемъ видоюмъ, и зиденемъ онъ
оутѣшиштия, гдѣи заповѣти вдорогъ, великие по-
и мѣдѣтва працы, терпнти неувѣси, впадаєтъ ви неиз-
печеніетва и спрахи рѣдніе, аже до еломогъ по мѣдѣти
тое зблажена. По таихъ неувѣсаахъ и спрахахъ гдѣ ѿ-
брѣти халбукъ икѣю по мѣдѣтомъ ѿпочнентъ, и чть
зосташи тѣю дороги, для лѣннитетва онъ ѿправо-
вѣти перебранетъ, в томъ разѣ икѡ замкн мѣдѣта
брѣмы, аже що чреца ви вѣдѹмъ дорогу сподѣвался ви-
дѣти, тога ви греш прохнаимъ зостаєтъ: Таѣ вѣдѣ-

ЛІКОМЫН БОГАЧН НДЧН ДО ГОННОГО ГРАДА ІЕРЛІМА, ПРДА
 ЗМЧАТГ З СІБК ЗІРЦА, АБЫІЛ МОГЛЫ ОНЫМЪ, ЙИЖЕ Б КО: б.
 ОКО НЕВИДІЛ, АНН ОУХО СЛЫША, АНН ИАСРЦЕ ЧАВІКІС
 КОЛЫ ВЗЫНДША, ПРИЕМОТРІТИ ВНДОКОМЪ, ІКУ ПО
 ТІЦИ ПРЕІДЕТЧІШЕЙ, АГЛАІКОЙ Н СТІМУЗ БЖІН СЛАВІ,
 ДНВКОМУ ПОЛОЖЕНІ НЕІЗ, Н РУШЕННІА ОНІУХЪ; ВЫПОДІА
 НТА В ТОМЪ ПІГТИ, НІКСОПОРНЕ ПРИКАЗАНА КІСІСЕ,
 НАПРІСЛАДВ, ПОЕГІЛТВ ДО ВЕЧЕРІ, АЧАСОМЪ ЧРЕЗ ЧІЛІІ
 ДНІ НЕЧО НЕДА, ГОРДОІСІ КЕЧ МЛІТ, ВЗДІХАГО Н ПЛАЧУ
 ЗА ГРІХН ПРЕШЛАКЕ, ЧІЛІКОМЪ ВІН ПОКАЗУЮЩА ПОСЕГ
 ПОБОЖНОСТЬ; АЛНІТВ ГДА ПРІНДЕТА ДО НІУЗ ЧЕЛОВІКЪ
 ОУТРАПЛЕНЫЙ, ОУБОГІН, Н НЕЧОГО НЕМАЛУЙ; АЖ ОНІ
 ПІКНДА ЖДАТИ ЕМД НЕХОЧУТЬ, Н ОВШЕМЪ Ш ГЛАСА ЕГШ
 ОУТКІСАНТВ, НЕ ПАМАЛТАЮТИ НА СЛОВА ЗЛАТОДЕСЛАШ
 СПГШ ТАКОВАЕ; ЧАВІЧЕ МІСЕРНЫЙ, НЕ ДЛАГОГО ВЗАЛІ
 БОГАСТВА, АБЫ ОНЫЕ НАРОСПВЕТАХЪ ТРАВНІЛЬ, АЛЕ ЖЕБЫ
 ОНЫЕ НА МАМДЖНЫ ШЕДРОЧА; ЗАЧЫМ ПРИ ТАСЕ МНІОГИХЪ
 ДОБРОДІТЕЛЕЙ, АЖ НА ОУБОГИМІЗ [БВДЧН БОГАТЫМІ] Б
 НЕ ПОКАЗУН МАРДІЛ, ЧИ ПРІНДУЩ ЖЕ ДО ФГЛДАНА ОНІ
 НЕНВІ ВНДОКШ? ЧИ ДОСТІПЛ ЧРВІЛ НЕНОГШ? ЕВІНАНЧІЙ.
 ТА МОБН СТАІН ВІСНІЛІЙ: ЧТО ТАМ ПІЛНОЕ ВЫПОДІНЕ С: ВІСН:
 НІШНХЪ ЦІШ ПОМОЖЕ ДЛЯ САМОГО НЕМАЛДІЛ, ЧРГВІЛ СЛО: б.
 НЕНОГШ НЕ НАСЛІДА, ВІДЛУГ СЛАШ ХБІЙ: ІКШ ОУДОБІЕ І НАЛАКО: Б
 ВІЕВДЧІСВОДЧІ НГЛІННО ОУХО ПРОПТИ, НЕЖЕ БОГАТД В ЧРВІ
 БЖІС ВІЧІТН. АЖЕ ПО ПРАВДА, САДЧАЙЩЕ ЕГРАШЛІВОГШ М: д.
 ПРІКЛАДВ ШЕДНОМЪ ЛІКОМОМЪ НІКУПОМЪ БОГАЧД.

ПАШЕГД ЕДИНВ З БЧТЕЛЕЙ ЧРІШВНДІХЪ, ЖЕ НІКСОТО- Днц:
 МІЙ БОГАЧВ БАРДШ ЛІКОМЫЙ НІКУПАЙН, ПОЧАСІ ГОЛОДУ Б СЛІВІБ
 АБЫ НЕ ЕЛІШАЛА ПО ОКНОМЪ СКОНІМЪ ГЛАІШВ ЖАЛОСНІ,
 АЛЕДІЙ НЕНДІНАХЪ Н ОУБОГИХЪ, З НІХАЛА БІЛІД ДО ЕДНОГШ
 ТВОЕГШ ФОЛАДІСВ ПРИ ВОДІ ПОСТАВЛЕННОГШ: АЖЕ ЛІД Б
 ОУБОГІН Н ОУТРАПЛЕНЫИ НЕ МОГУЧН ГОЛОДУ ТЕРПІТИ, Н С: АХА
 ТАМД ЕМД ДОСЧУАЛН, ПРОСЛУН АБЫ НІХЪ РАТОВАА, АБЫ
 ЛІКОЕІСОЛВЕК НМД ВЫЖІВЕИ ДАВАЛ; ОНІ НЕ РАДВ СЛІВА-
 ЮЧН ОУПРІКРЕННОЕШ ГЛАСА НІХЪ, РЕІСЛЪ, НЕМОГД З ТАМН
 ФАМН ПРЕКІВАГІН, ОУЖЕ МНІЕ ДОЖІВО ДОНЛІ ВОЛАЧНІ,
 ЧО РАГВ: дай, дай з НІКУПАЧН НІХЪ КРЫІСВ БОЛШ

КТО КІС
 СА ШІО
 ТІХЪ

л.

п.

на

Нало.

л.

по соле

с: АХА

слышати въ пренеслья до дѣлшою таиншюю мешканю, где бы голосъ людѣй оубогихъ не доходилъ; Алить въ томъ часѣ, Бониѣ оуборенныи пропадетъ на коню и въ ворота до дому его колатъ, моячи: Швердъ мнѣ, посѣль Бжѣнъ єстемъ, хоще зъ Паномъ въашимъ икнто розмовити. Азъ съгласи стояти при воротахъ зъ росказана Пана своего, рѣкалъ донего: же немаша Пана дома; шпобѣсть Бониѣ онми: знай же єсти, бо таимъ докоморы таиншюи шулици шлагон, для тогоѧ пренеслья, абы болани людѣ оубогихъ нильышали. Отожъ сперъ зъ стороны Бжѣнъ, подиаши егъ, абы състѣниа псе Кра, и зъ вѣхъ до часыи добрая ивойхъ оунимиа єму рахинокъ. И такъ заѣтъ Богачъ захоронъ на смерть, которогъ бы жена и прѣтелнъ приводили до Покоя, и напомниали абы сѧ ишповѣдалъ грѣхъ въ ивойхъ: на тое онъ имѣ жанимъ спасомъ не присвѣтила, але рѣкалъ: и на сѧ Бжѣнъ похвани и спѣлемъ, и оуже на вѣчною смерть избѣженай єстемъ, бѣ жаднои надѣи зевѣни, бо таимъ и не покасалъ мѣдїи и вострадалии людемъ оубогимъ, таикъ таинюжъ мѣрою и ероистю бѣ мѣдїи на вѣчною смерть дикретованай єстемъ. И такъ нещаднай оумѣръ, и добрая которинъ мѣль, жиботъ и душъ оутѣшила, и дознала сѧ на иегѣ: же сѧ бѣзъ

Иаковъ: а иаковъ не сопѣршемъ илюстри.

Такъ єсть дѣвишъ, же Господиа добрая таинъ повинность, заіѣвѣти пола, гъмна въдовѣти, и за часъ спѣратиа, где бы могъ собрати зроженце на нѣдахъ плоды; а Богачъ ииншюи ѿлеко, Кра за тое, же за часъ спѣратиа швѣдовѣти болшии жиница, и ѿпроважене таимъ плодшвъ ивойхъ, бѣзъмнамъ на дѣвѣшъ, моячи: бѣзъмне, въ сѧ пошъ душъ твои и стажутъ штике, а иже оупотова комъ въдѣтъ: личъ на тое таикъ шпобѣстнамъ можешъ: не штоль бѣзъмнамъ єсть на вѣчнай Богачъ ииншюи, же рѣкалъ: Радою житица моя и болша сподѣлъ; але штоль, же смотрячи на великии ѿрожай плодшвъ ивойхъ.

дольгий жиботъ не єшь ѿбѣцовали, мѣдали: Дѣшь, и мѣши
многа бѣла, лежаща на лѣтамнога почивай, иже,
піи, веганія; Такъ мѣдитъ Оригенъ: Для тогу ^{имѣніе}
пришланемъ на сей свѣтъ, альемъ поступовали ѿ
сѧлъ въ сѧлъ, а не для тогу же бѣсмѣш мѣшали для
достатку земныхъ речей на землю; икона Богача
мѣдилъ: Разори житинца моѧ; абы подобно и мѣхъ
где не рѣкалъ тогожъ: Безъ мнѣ, въ ии нощъ дѣшь твои
нестаражутъ ѿ тебе. ^{о глупетвѣ, о шаленетвѣ}
Богача ииѣшигѡ! Гдѣ для тогу же єму пола зро-
днли ѿфнте, вѣкъ дольгий не єшь ѿбѣзовани мѣдитъ:
Дѣшь, почивай, иже, піи, веганія; а тогоди не вѣдѣлъ
же ѿ грешника дна ѿгладати немѣла. Такъ моби
Григорій Старій: Которыи [правѣ,] се єшь дольгіи времена ^{Книга б.}
шѣщіа, дна наступованиогѡ не ѿгладаля. Курілъ ^{правоъ:}
зай Стайн на тає слова таіъ мѣдитъ: Машъ въ жи-
ницахъ твої плоды, але лѣта многа школъ машъ? ^{ГЛАВА.}
о тиѣ многи барсъ межи христіанъ и тенеръ знан-
тия можетъ, подобны ииѣшигѡмъ лакомомъ Богачу,
которыи подиранен на дѣти ѿ бѣла ииѣмъ даме. ико то
на пленюють, ѿродъ, сѧлъ, родовитоеть, троствъ,
здравіе, еогатетвъ, ииен на множеретвѣ ииѣснхъ
плодовъ, дольгий вѣкъ не єшь на сѧмъ свѣтѣ ѿбѣзовани,
мѣдитъ: Дѣшь, и мѣши многа бѣла, лежаща на лѣта
многа, почивай, иже, піи, веганія; и таіъ Поклон-
іе Стѣе надѣлши члвка ѿгладати, не сподѣваме на
нее зъ Нѣа той страшливїи бѣгіи зълагаютъ голосъ:
Безъ мнѣ, въ сѧи нощъ дѣшь твою нестажутъ ѿ тебе.

Славиша тое кѣо не садиинъ, кѣо не չдумѣє! ^{Евангелье}
Іоаннъ Патріархъ Старозаконній: Гдѣ дала ради
Чаръ Фарасонъ, чреѣ виложене сѧ єшь, ѿповѣдѣши
емъ глаголъ на лѣтѣ іедмъ, иеси таіогѡ члвка Госпо-
дногѡ знайшолъ въ Чрепахъ скончъ, когдѣмъ бы че-
ремъ лѣтѣ ѿрождннхъ: Зенѣръ рѣшилъ зѣожа ^и
въ провалъ до житини, приготовленыи онѣи на сѧмъ
лѣтѣ голоднѣ, затѣмъ самое дѣ ємъ Чаръ, таітъ Прѣ-
мѣсто рѣши: Нѣ члвка мѣшши, ии смѣленїиша ^и тѣа;

Атътъ Когача зътъе, же дла спроваженіемъ зъ нѣвъ пло-
довъ, мірлнть въ ѿсѣдованіи болшѣ житинъ, але и
чѣсъ лѣтъ оурожайногъ, могъ запасити на хлѣбъ,
дла чѣсъ голодногъ, насыпаетъ бѣзъ, бедствиимъ,
мовачи: бедстви. лѣтъ мѣсяце Іоанфа Чаръ Фараонъ
насвѣдѣлъ длатогъ, же ради зводити збоже до житицъ,
не дла ибѣ тѣкш самогъ, не дла дворъ єгъ нпрѣстѣ-
ленъ, але и дла препитанія людѣй ѿтрапленіихъ, ѿ-
богъ: бѣ здѣ вложи Чаръ насамогъ єгъ тѣю побѣни.
Онъ прнерѣвши множеству збожа, чѣсъ глада и ѿ-
трапленія, не гїкш єгъ пчниковъ, але и ииншіхъ людѣй
погорониихъ, ѿбогнуихъ, сиротъ, бѣдовъ, житиазъ; та-
мъвнитъ писаніе: ѕвѣрде Іоанфъ вѣж житицъ, и про-
дѣлаше вѣкъ ѿгуптаномъ, и вѣж стрѣмъ прѣдоша
въ ѿгунетъ къ покати къ Іоанфу. Ииѣшии зѣтъ
Когача, иже тѣлкш самогъ ибѣ зъ падовъ ибонихъ,
питати, понти, ѿдѣвѣти, замашалъ сѣкши: да, и
и маши многа бѣга, лежаща налѣтъ многа, почиваніи
иждѣ, піи, весселіемъ: длатогъ єгъ на свѣдѣ бедствиимъ
тѣкш мовнитъ Стѣнѣ Валнѣй: Поневѣжъ зѣмнаѧ мѣ-
стѣшъ, и да бѣа чрѣбо мѣшъ, въ виѣмъ идучи запожа-
ли бошту, Слышнъ тѣтъ тѣкѣ гони, которыи наше бѣ
не чавѣкъ, але сѣмъ бѣа вложилъ, рѣкши, бедстви.

Слово
наименіи:

Подобно ивѣдѣ тогъ вѣдѣмніи Той Кога, же кѣш
посполитыи добра и плоды наше єдиногъ пожитѣ
шборочаетъ, таковыи не тѣлкш тѣи, але и вѣонъ вѣ-
нки приимиихъ ѿтрапленіе. Тѣкъ мовнитъ Імѣрсей
Стѣнѣ: Ми ѿбщиє рѣчи ѿтрапленіемъ, гдѣ онъ за-
влѣшии ибонъ почитаемъ. Испесемъ тѣкѣ покакуетъ на
ииѣшии Когачѣ, которыи гдѣ добра тѣи, которыи
натѣра дала на послополитое ѿуживаніе, але зъ нѣхъ
не тѣлкш ибѣ ибонихъ домовиихъ, але и ѿбогнуихъ ко-
мѣазъ, Себѣ єдиному заховаетъ, мовачи: Гадоръ
житицъ моя, и болша тознѣдѣ, и тѣмо себѣ вѣ-
плоды мои; не гїкш добра онъи, але и вѣнчю ибонъ,
дѣзъ ѿтрапленіи, бѣ огнѣшъ: бедстви, вѣи ишви дѣзъ
тѣонъ и шѣлжъ ѿтѣ, аже ѿготшвѣ комѣ вѣдѣ.

Можетъ и пръв запитати, а нащожъ таісъ вѣдо
лакомомъ Богачъ, бѣ велікти оурожанъ на нивѣ да вѣ
длъ тогѡ, а бы принаимнѣй че таісови досугаю
Срецѣ єгѡ до ѿздоровленіи и мѣрдїа постаки. Та
мовнѣ велікіи Стайн: А бы принаимнѣй че наснщеніе
достапкѡ, срецѣ єгѡ до доброчинности призваи. С: Влас
ий.
СЛОВО: А.
ИАЛІКО:
Ачи не будаляже Богъ, же и вѣдуетъ таісъ вѣдо
лакомецъ и нечогѡ доброгѡ чинити не будетъ: вѣдалъ
чеважъ ємъ таісъ ѿбѣфытие оурожанъ да вѣда на нивѣ
шпобѣдастъ на тое тонже Стайн Велікіи: А бы баша
заправи Бенгам ѿсацалясъ лакабо, и къ до шаки. Тамже
протяглѧся добросТЬ того, которому дождитъ на
Прѣмѣжъ и на не прѣмѣжъ, и сѧце свое сѧетъ на Багіа Мѣ:
и землю, а бы грѣшики до Поклонія доляшъ чекани, Там же
и мѣбашими вѣдѣаѣ добродѣйстви, чимъ башими
и справедлівшими и мѣ вѣдѣаѣ на газаніи.

Слово Православніи. Видачи мы таісъ не цасади вѣй
житю конеца лакомого Богача, же приуграченю
плодовъ и досугакѡвъ твоихъ, которыми ємъ Богъ
смѣа дѣлъ, и на препитаніе людѣи оурожи, сиротъ,
вдовъ, иже никому єни нечого не хотѣа оудѣлнї,
што и двшъ свои оурѣти вѣ, икъ самъ Богъ укаль
домего: Бездѣмне: ви ю ношъ двшъ твои иудѣлжотъ
штебе. Стремежемса лакомства икъ згбенъ дашнъ,
икъ добродѣтелий некоренителки, а грѣхъ оумиш-
жителки: Школь ласв вѣмъ походатъ оубѣиства,
злодѣйствиа, выдѣрствиа, ѿбѧиства, пажиства, и
ишие грѣхъ, азажъ не злакомѣлъ и дла тогѡ єика
ХС Спѣле, Хранѣтеся ѿланхониметва; Апѣла заисъ:
Лихшество ии да именуетъ вѣ вѣ, икоже подобаетъ Ефесе.
Стайн. Ачи ии тогѡ Богъ оущедриль, тогѡ оудѣлжимо
не имѣшии вѣ потреиющими людемъ. Такъ чини
оудѣмъ нецеловион доля ии єшии гаш лакомо Богачъ,
и на то животъ вѣчнай наследнико. вѣ Христѣ ІСѢ
ГДѣ наше, которому дадеетъ ѿна изъ чѣ,

Слѣба и поклонъ, ии єи и прѣшъ, и
вѣвѣски вѣкшевъ, аминъ.

ИЛА. КЗ.
Л8:01.

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ КЗ. ПО СОШЕСТВІИ СТАГСОДХЯ. И СЕ ЖЕНА ЕСТЬ, И МОГУЩАЛ ДУХЪ НЕДУГА АБЕЦЪ ШЕМНАДЕЦТЬ, И ЕСТЬ СЛАКА, И НЕМОГУЩАЛА БОИКОЛОНІТИ ШИДѢ.

Пишиштвъ євлінство србскъ Адѣа, въ Глобѣ, г.

Слісм ѿскаржатнія могла, на неща-
ни и на нещадливо жибота ібоего мобачи:
Ще же въ болѣсни жиботъ мон, и лѣпта
мој въ болѣсни ханіхъ, Слѹгачу Право:
Нимнѣй ѿскаржатнія могла, на неща-
ни и на нещадливо жибота ібоего и жене євлін
и пѣшиемъ вепомнѣямъ, которам лѣтъ шемнадецъ
дхо нѣдуга и кѣреню зоставала; и могла рещи зѣти
же Ѧаломникомъ: Ще же въ болѣсни жиботъ мон, и

Ча: а.

Лѣпта

Слово на Илью Кузьмича Соловьеву. |

ЛІБТА МОЖ ВЪКОЗДИХАНІЙ. НЕЦЛАІНВІЕ Н ПРОКЛАМІВІЕ
ДНІ ЖІНТІАЛ ІВОЕГШ НАДІВАЮТЬ В НІКТОРОГЕ ЛІДЕ, ГЛА
ПАЛКО ІОКЪ ЕДИНЪ АЛЕШ ДРІГІЙ ТІКОМУ ХОРОБКОМУ СПІНІ-
НЕМІ ЕМКАЮ, Н НЕМОГУЧІН ШНОН ЕТЕРПЧІТНІ ПРОКЛАМІАГО
ДНІ РОЖДЕНІЯЛ ІВОЕГШ, МОБЛЧИ З ПРРКОМЪ ІЕРЕМІЕЮ:
ПРОКЛАМІВ ДНІ ВОЙЖЕ РОДИХІЛ, ДНІ ВОЙЖЕ ПОРОДІН МА-
МІНІ МОЖ ДА НЕВДЕ БЛГВЕНІЗ, ТАКОЖ СІЛ ЖЕНА МІКЛА
ДНІ ЖІНТІАЛ ІВОЕГШ ЗАЩАСЛІВІЕ Н ЕЛГВЕННІЕ ПОЧН ТАІГІ
КОТОРЫЛ НЕРОКЪ ЕДИНЪ, НЕ ДРІГІЙ АЛЕШ ТРІСТІН, АЛЕ
ЛІБІТ ВШЕМНАДСКАТВ ТАІЗІ ШІОРЧЕНОМУ БЫЛА, ЖЕ ОІСІГ
ІВОНХА КІ НЕВШЕІРДІТН ЗГОЛА НЕМОГЛА, ВІДАУГЪ СЛО
СІЛКІ: ЩСЕ ЖЕНА ЕІНІМВІАЖ ДВ НЕДУГА ЛІБ ВШЕМНАДСКА,
Н ЕЖСЛАКА, Н НЕМОГУЧАГА ВОСПЛОНІТИ ШНОДВ.

Чтоб бы тво было причинюю немощи исхречена жена
и я, и для того Бога допущаешь недуги начальника, на-
шего отока и к жене исхречена духовъ недугъ, ѿ хи-
щца глѣдитъ, ѿ томъ сие слово будетъ.

Жиженà в ѿлїи иї єштє вспоминнаѧ нѣдъгѡ
изврченаѧ была траплена, спраꙗ то была злѹю
ѧхъ, сѧхъ православный. Покайдуетъ тое
з слѹхъ хббі до єдиногѡ страстіишии соеѡрхъ,
въ томже ѿлїи емрченныихъ: Аицемъре, кѹжѡ вѣ въ сб-
сotъ не ѿрѣшаетъ ли івоєшъ вола ии оіла ѿлїи,
и ведъ, напажетъ? сию же дщеръ йвралми сѹщъ, иже
вада сатанаѧ, се ѿмениадескитъ лѣто, недогтоюще
ли ѿрѣшнтия єй ѿлїи сеј въ днѣ сбесотнии?
лѣто лѣбовѣмъ екважетъ тое, же бѣзъ дѣлъ въ єдин-
иомъ вѣдомыхъ приніиъ, посволяетъ діаволу члвка
трапити родными хоробами, икъ посвояніи въ мѣ-
стимъ трапити ѹсека стогѡ по Писаному: Издѣ ѡ: и.
ке діаволъ ѿлїи г҃дна, и поради ѹсека гноемъ людѣ-
и главы и до ногъ. Приемотрѣша тонъ івоєшъ вѣкъ
бере Ѧаломникъ, гдѣ ѿглѣ: Послана на гнѣ троєти
боевъ, иро, и гнѣвъ, и икофъ посланіи ѿгаси иупавими.
то єдинъ з єчегеленіи чрквишиихъ чоакуетъ тракт-
ориши, алеши иишии оутрапиенія, нациенія, посланія
иезъ ѿгелешъ дикіиыхъ, иепрѣжеліе боевъ иашн

вота, и теснъ могутъ споюбомъ преградитъ насть, то несущенъ ями родными, то пе же хоробами. А бы и си не петъ то оби споюбомъ, либо звѣтъ жити не могутъ, то принаимъ бѣ прикроетъ яни на прѣпли. Драгий зась ѿчтѣль таисъ мѣнитъ: бы и оутрапеня и скорби которые на сѧмъ свѣтѣ побожные люде поношатъ, не пы же маютъ ябторовъ, котормъ маютъ скѣтокъ; скѣтокъ заправды члѣвѣй єстъ, але побѣдка добыполнена онъихъ дѣятели; немашъ або вѣмъ тогѡ зла, которое бы члѣвъ члѣвъ мога зумнѣти, гдѣ бы на тое з допущена. Кто немѣтъ помоши дѣявию.

Тотже оубажмо, чи не іспѣшилъ имена и блаженныя тѧи которыми на сѧмъ свѣтѣ таисъ хороби поношатъ? Свѣтъ. Ко таису чрезъ терпливое онъихъ знесене, приムутъ въ Нѣкѣ вѣнѣцъ жицни, таисъ мѣнитъ яису въ стаинъ: Блаженъ мѣжъ иже претерпѣтъ и побужненіе, зъ не мисущенъ бытъ, приムе вѣнѣцъ жицни. Егоже ѿбѣща Егъ любвищимъ егѡ. Шаланыи іспѣтъ и ѿполь же въ хоробахъ зестающи, члѣвимъ бытъ ѿспѣнъ, шо таинъ ѿблажаетъ подобнитвомъ.

Вони гдѣ не слышитъ и непрѣтель, жиетъ безпечно, розные есивѣ ѿправдѣ кротофиликъ, спитъ доволѣ, роскошне животъ якои провадицъ; а гдѣ непрѣтель покажетъ въ ѿчицни, зарица зъ орѣжiemъ противиши ємъ вынужаетъ въ поле: Таисъ члѣвъкъ поки не єстъ отишиенъ якои хоробою, або иишина икнъ и оутрапенъ, живетъ на земли безпечне и роскошне, мало дѣлаетъ ѿспѣнъ дши ибои; а скоро поиздѣтъ ѿдѣвода або ѿчлѣка злого, таисъ на себѣ находитъши оутрапене, зарица оудѣлаетъ до майтвъ, до посты, и иишина ѿспѣланыихъ дѣль, и Егъ на помоши аби терпливе знести тое мoga, призываетъ мѣлки зъ Чалопникомъ: Кже въ помоши мои вони.

Для тогѡ бы зась Егъ допущалъ дѣяволъ члѣвка прѣпнти хоробами, наперѣ для тогѡ, аби дѣль егѡ хорбучю на грѣхѣ, и сїблѣль. Чѣмъ таисъ зъ Пнѣма Стагъ покажетъ прикладъ. Послѣднин Егъ въ Ган-

проислышаи Адама, рече до него: Ты винаго дре́ва
же в саде си блюди си быти, и дре́ва же єже разумѣти
добрь и ласко не скритешь него, воже си днъ лише си жити
шь него, смрттию оумретъ. Днъ виа я речу! єщеся члвѣкъ
не зроби разумѣла в садѣ! лише тикъ Гоподаръ не огладиши
что бы немъ задре́ва! а оуже бѣ [если бы противниши
принаданіи єшь влікорочніи,] гробитъ єму не ты ако
хоробами, але и смрттию мовлати: вонже днъ лише си жи-
ти ширишь, смрттию оумретъ. Што тога за тайна?
певне таа, иже Адамъ мѣлъ в горѣ понести, и чрезъ
пмъ вѣкій Маспага въразиши, прѣто бѣ предавши
его не ты ако хоробами, але и смрти, если бы таа
згрѣшила, давала че тое знаніи, же хороба и смртъ
покромлѧетъ грѣхъ. Таа въ помъ пишется Злато-
устій Стыній: діаволъ рече бѣль, ефеси тико бѣнъ,
тое преди минимаи з коренемъ хороби зишиши бѣа ш-
твія, хоробамъ и инициамъ пріпакамъ тѣло его по-
далъ, че самъ наудиши на тѣло, абы таа огубоши не
мѣла помышленія. Же че телесные хоробы шишаєтъ
и даша шгрѣхъ, въразиши тое єдини фунтель Чркви-
їекши: Хороба телесная, єшь шишаеніе даши.

Пишется Прѣмѣнѣніе въ Адѣ, же чревесъ животъ івои
на феерѣ квартанѣ хорбетъ, а тѣи хороби з прѣзрѣніемъ
бѣжого для того терпній, абы егъ троить и гробитъ
вълкочена была: Таа въ человѣка гдѣ хорбетъ алео що
вълко въ понеси, любъ въ гоненіе, любъ кълбетъ, а
любъ скукѣтие, любъ напастъ; на той члвѣкъ шгрѣхъ
задержаетъ, и поснабши івои нѣмощъ, мовитъ
з Флоромникомъ: Бѣго мнѣ тико смирила ма єси. Ул: рѣкъ
Покторъ, допѣщаетъ бѣа діаволъ прѣпнти члвѣка
хоробами и для того, абы егъ че онъе дорожими
прѣ свойми бѣженми очима и оудѣніи оучинилъ: бо
далеко человѣкъ дорошии оу бѣа и оу лиудѣніи бывалетъ
и хоробахъ зостанутъ, а нѣжели гдѣ ширихъ болныи
зѣдеша. Што Златоустій Стынъ тааки и шбаки мѣтъ
подобеніето: Тикъ [праѣвѣ] болна гдѣсѧ прироженон
іовои цицитъ въ фарбои, малон цѣна бывалетъ, если

ЗАСЬ ШАРЛАТОМЪ АЛБО ПУРПОРЮ ШФАРГОВАНА БОДЕТЪ,
В ВЕЛИКОЙ ЦЕНѢ ОУБИБУХЪ ЁСТЬ : ТАКС ЧАБЧИС МАНЧИ
В НЕБѣ МКІЕ ЧНОГИ, ЕЩЕ НЕ ВЕЛИКОЙ ЦВІМІ ОУБІА ЁСТЬ;
А ЕСЛИ ХОРОБЪ ТЕРПЛІВЕ ЗНЕСТЬ, НА ПОН ЧАІС МНОГШ
БАЖНІЦЪ ОУБІА НАДІЯ; А ІСІШ ШАРЛАТЪ Н ПУРПОР.
ЧАРИКИМЪ ЁСТЬ ЗНАМЕНІЕМЪ, КОТОРЫИ ШАРЛАТНИХЪ Н
ПУРПОРБОВУХЪ ОУЖИВАЮТЪ ШАТЪ; ПАКЪ НКФШ ХОРШЕХъ
ТЕРПЛІВЕ ЗНОСИТЬ, МЕЖИ ВІЧМИ СТОБЛІВИМІ Н ПОГО
НІМІ ЛЮДМІ ЧАРЕКУЮ МАНІЦЪ ГНОСТЬ. СЛУХАЙТЕ СЛАВ

ОМІЕ ЗЛАТОВІТАГО СТГО, ѿ ІСОВѢ СТОМЪ МОВАЧОГО ТА:
ЗАПРАВДИ ПІЕНІСНОЕ Н ЧЕСТНОЕ ДЄЛО БІЛШ ІСОВЪ СТІ,
АЛЕ ДАЛЕКШ ПІЕНІСНІЧНІШЕ Н ЧЕСТНІЧНІШЕ СТАДО СІДАНИ
ОУГРАШЕННОЕ; АЛГОВІЕ Н ВОЛНА АЛБО ПІЕНІСНАЛ Є ЗАПРА
ДИ Н ПЕФАРГОВАНОЕ, ЕДНА ГДЫ ШАРЛАТЪ АЛБО ПУРП
ОР ЗАФАРГОВАНА БОДЕ, НЕВАМОНДІ НАСІЕЕ ЕРЕГРАГОДЪ.

ПОТРЕБЕ ДОПУЩАЕТЪ БГЪ НА ЧЛВКА ХОРОБЫ ЕЩЕ Н ДЛА
ТОГШ, АБЫ ЕГШ ЧРЕД ТОЕ НА ННІШНХЪ В ЧРТВІН СВОЕМЪ
НЕНОМЪ КИВАШНЛЪ: ЕО ЕДНА ХОРОБА ТЕРПЛІВЕ ЗНЕСІ
НАЛ ЗАВІН ЕГОЙТЪ ЧНОГИ, Н ПАКЪ ЧЛВКА ВНОСИТЬ
В НЕБѣ, ІСІВІИ ВМІСТИ ЕГШ МОГЛН БІН ЧНОГИ; ШО
ТАКИМЪ З ПНЕМА СТГОШ ДОВОДНІА ПРИКЛАДОМЪ.

ПНІШЕ АДІАС: ѿ ЛАДАРЬ: НН ЕІ НЕКІТШ ІМЕКЕ АДІА,
НЖЕ ЛЕЖАШЕ ПРЕ ВРАГІ ЕГШ, (ТО ЄБОГАТОГОШ) ГНОЕН.
А НІЖЕЙ: БЫСТЬ ЖЕ ОУМРІТН, ННІШЕМЪ Н НЕІЕНО БІЛІН
АГГЛЫ НА ДОНО АДРААМЛЕ. ДНІНАЛ РЧУС, ѿ ЖАДНІХЪ
ТВІТЪ СПРАВАХЪ ДОБРЫ Н СТОБЛІВЫ, КОТОРЫИ ЕБІ В ЖИ
ВОТІВ СВОЕМ ОУЧИНИЛ Коли АДАРЬ, ЄУЛІЕ НЕВІПОМІ
НАЕТЪ; А ГДЫ ОУМЕРЪ, АЖА ЕГШ АГГЛШВЕ СТІН НА РЧУ
ІВОЙ ЕРВП, Н ІСІШ СТОБЛІВИХЪ ДЄЛЪ НЕПОЛНЕННОГО,
З ВЕЛИКОЮ РДОСТІЮ ПРОБАДЖ ДО НЕБА. ЧГОБА ТО БІЛА
ЗАПРИЧИНА ЗОНЕВА ЗАПЛАТА В ЧРТВІН НЕНО НДЕТЪ ЗДА
ГЛВГ, МІК МОВН ПАВЕ СТІН: КОЖДО ЕВОН МЗД, ПРІНМЕ
ПО СВОЕМЪ ТРДДІЕ ЗЛАТОВІТАЙ СТІН ПВІ ДЛІТЬ ПРИ
ЧНІМЪ, ЖЕ АДАРЬ ЕБІЛІ ГНІШЕНЪ: ТО ЄІПА, ЖЕ ПРОБОЮ
ЧІЛА ЗАРАДОМ Н ГРОДЛІВОМ БАДО ХОРОБОН, ЕІЛІЧ ПРА
ПЛЕНІЙ, ТОЕ ЕДНО ПАКЪ ВЕЛИКОЮ АДАРЬ ПРИСЛАВГ Н
ЧПЕ ПРИНЕСЛО, МКІШ БІ КОМД ВІН ЧНОГИ. ЧГОСЛ ѿ

поклоняется Господи Ему Агнцу Святому при прощании с Ним, и наложит Абраамовом земле Ему поясение, и свидетельствует Господь, что Богатыи Губернатор Абраама подал ему Лазаря наложив Ему. Тогда может быть истинно, запишти, что Ему это было заложено, на котоем Богатыи Губернатор Абраама в Лазаря почиванием его на томе земли накоторой Агнца Иисуса Христа: Исаия: 26
Песнь: 1
Благ.: 1
Сир.: 1
Лк.: 1

засвидетельствовано в Агнца Богатыи не мертвый, на котоем показалось Ему в Небесах, Святых Божиих почиванием на каштальце Гоинога и доспехами Гоинога Гансети, где венец блаженныи Сидели: на котоем Гансети Абраама Епифан: Святый архидиакон Патриарх, и Агнтор в ладях имел обикновение Ему от подадемъ. где же он самъ в слухе Господи Стоблануимъ, и в роскоши циничности Богатыи в здравии не имъ, еже Патриархалии, Пресвятой, Чистыи, Красныи, Святейшии, Агнториалии и Епифании о Господи Гоинога, пешое мѣсто селе Лазаря калека, и наложив Абраамлемъ. Чимъ искажишии Лазаря заложилъ, же Ему память же искажишии Гоиноги, первое даниша мѣстце и бывшии в памяти Гоиноги, же терпливе зносилъ хоробру оторон Ему проплении. Тамъ Ему оуптила в Небесах иниции Святых роскоши циничности Здравииныи, тамъ Ему наложив Абраамлем первое заложилъ мѣстце. Тамъ обитает Златоустий Святой: Златоустыи в жаждомъ Епифан: на чномъ и Стоблануибо оуптилии Лазаря в плене Стоблануибо Олан: ичнитаемъ, нечнитаемъ же Ему в оупоги и мѣдниимъ сѧ, же Ему оупрапленныи вратовъ, але же Ему что ишоги доброго и Здравиоги оуптилии; але памятъ читаемъ, же из дворца Богатыи въ гнании илъ, и пред брати Ему в гнон лежалъ, же хороми Ему сѧ, и въ приходили щеландахъ гнои Ему, же Богатыи ворожали и мъ; и на то нечноги великоги и хвалебнеш нечнини илъ; деся же памятъ, памятъ зла терпливе несъ, злата и оупоги честъ ровною Патриарху, котою и ишоги добродащелен супорна, мѣстни заложилъ. и вспомиже до оупаже, та же нечнеле шахъ же и побученъ? Кто звѣраевъ земныхъ хороги ибоги нечнелетъ?

Рн: 4. СЕЛІМЪ, ВЕДЛУГЪ СЛОВЪ АПТОЛІКИХЪ: ІСНЕМАГАНІЛ
 КІРШ БЪ БАІГЪ, СЕЛІЕ ДА ЙЕСТЬ; А ПІГІ НЕМАНІ БРАЧЪ ХС
 СКІДЧЕМУН ЖЕНІД НЕЦІЛІМЕТЪ В СОМІНЦІ СЛОВОМЪ РЕІСШИ
 ДО НЕІ: ЖЕНО, ШІДЧЕНА ЕІН ШІДЧГА ТВОЕГІУ. А ТЕМЪ
 ТО СЛОВОМЪ: ЧИ ДЛА ПОГОДІ АБІ ПОЗНАЛА, ЖЕ ТОЙ ЕІ,
 КОГОРІЙ ПРИ ПЕРШО СОТВОРЕНЮ СВІТА РЕІСЛЪ: ДЛЕВДІЕ
 СВІТА Н ЕМІТЬ СВІТЪ; ЖЕ ПРАВІ СЛОВЪ ЕГІУ, Н ЕІА
 ДІЛЛ ЕГІУ БЪ ВІРКЕ ЖЕ СЛОВЪ ЕГІУ НЕІА СУТВЕРДНІМАІ,
 Н АХОМЪ ЄІСТЬ ЕГІУ ВІА СІЛА НХъ? ЧІЛІ АБІ ПОЗНАЛА,
 ЖЕ ТОЙ ЕІГІУ КОГОРІЙ ВНОВОЙ БАГІТН, БОХОТ'ЄВА ПО
 РОДН НАСА СЛОВОМЪ НЕТВІМН; Н АБІ Ш НЕЦІЛЕНІЛ ІВОЕ
 ТАМІКЕ: ШЛОЖН ВІАКІЕ СІВЕРНІУ, Н АДСЕІТОКЗ ЗЛОБІ, БЪ КРО-
 ПОСТИ ПРИНАЛА, ВІАЖДІННОЕ ХРІТОВО СЛОВО, МОГДІЧН
 СПІТН ДШІ ЕМІЕ ЧІЛІ ДЛА ТОГО НЕЦІЛІМЕТЪ СЛОВОМЪ Е
 АБІСЛ НАДЧІЛА, ЖЕ ІІН ГОВЕШЕНА ЕІСТЬ, АЩЕ КІД БЪ СЛО-
 ТОКЕ ГЛАДІ: ВЪ НЕ СОГРѢШАЕТЪ. ІСЦІЛІЮЧІ СЛОВОМЪ, КЛАДЕТЬ НА
 НЮ РІЦІ, ЧЕМОДЖА ТОЕ АБІ ПОУДВІШН ЗНІХъ ЕНДІ НЕХО-
 ФІРНІ: ДЛІЩІН НА НЕЦІЛЕНІЕ НЕДЧГА СВОЕГО, СУВІРНІА, ЖЕ РІЦІ
 ЕГІУ СОТВОРНІПІК ю НЕ СОДДАЕСТЬ ю; Н АБІСЛ НАДЧІЛА,
 ЖЕ ЕІД ЕЛГОДАТН ГДНІН ЖАДЕНЪ З ГРѢШНІХЪ АНДЕМ
 НЕМШІЕТЪ З ГРѢХІВЪ ВОСДВІЖЕНІЯ БЫТИ. ТАКІ
 МОБАТЬ БІЧТЕЛІЕ ЧІКОВНІН: ЧЛВКЪ НЕЕ САМОГОШ ВІКЛА-
 ДАДЕ ВОЕБІТИ МОЖЕТЪ, А НЕ ВАІ ПРОВАДНІТИ. ЧЕЛОВІКЪ
 НЕВ ЖНВОЛЪ ШНАДН МОЖЕТЪ, А НЕ ДАТН. ЧІЛІ ТЕЖЪ
 НЕЦІЛІЮЧІ СЛОВО СВОІМЪ БЖІНІМЪ, КЛАДЕТЬ НАНІН ШІДН
 РІЦІ ЕВОЕ АБІ ЧРЕ ТОЕ, ВЕЛІСКІН ЕГІУ МОЦА Н ЗВЕРХНО
 ОУДНІЛА, НА ВІК НЕДЧГИ Н ДІАВОЛІ, ВЕДЛУГЪ СЛОВЪ
 АЛІКІХЪ: ВІН ЕЛІЦА ІМАХЪ ЕОЛІЩІА НЕДЧГИ РІДНІ-
 НИМЪ, ПРИКОДАХЪ НХъ ІКНІМД, ОНЪ ЖЕ НАЕДНІАГШ
 КОГДІДШ НХъ ВІДЛОЖІ РІЦІ НЕЦІЛІШЕ НХъ. ЧІЛІ ТЕ
 ЧРЕ ВЛОЖЕНЕ НАНІУ РІЦІ СВОНІХЪ, НЕЦІЛІМЕТЪ ю СЛОВОМЪ
 СВОНІМЪ Н ДЛА ТОГО: АБІ ЗНАЛА, ЖЕ ТО ОУЖЕ ІСКО ІЕРУ
 РН: 5. ПОЧНІН МЕЛХІСЕДЕДЕСКОВЪ ЕЛГВЛІЕСТЬ ЕІН НА НОВІЙ ЖНВО,
 АБІ РАБОТАЛА ЕМІД ВНОВОСТН АХІ, А НЕ ВАЕБІХІСТИ ПН-
 МЕНН; АБІ ЧРЕ ВЛОЖЕНЕ НА СЕЕ РІЦІ ХВІХЪ, ПРЕІСБРАДН-
 ШІСК ШННОВЛЕНІЕМЪ ОУМА СВОЕГО, ШІЕГІУ ВРЕМЕНЕ, ОУЖЕ
 НІКУШАЛА, ЧТО ЕІСТЬ ВОЛА БЖІЛ, ЕЛГАЛ Н ОУГОДНІА Н

Совершениа; абы знала, же то оуже зиен соблесаєтъ
ХС ве тхагш чавѣка вадѣаниини єшь, а шблесаєтъ въ
въ нобогш шеновлѣмогш въ рѣчъ по обряду соуда
шагш єшь? въ днѣ Субботыи зѧть ане иишии нецѣлѣ-
ітъ онъи, абы поснала, тѣко Сиѣ Чавчектии ХС, Гдѣ
єитъ и Субботѣ. Въ онѣ днѣ ѿ нѣдуга твоего оупокоена,
слобомъ хѣли, жено, шпющена єшь ѿ нѣдуга твоего;
поневѣтъ днѣ Субботыи, єитъ днѣ оупокоенїя, тѣко са-
тииша: шеитъ дній дѣланъ, а въ днѣ семыи почнеши, **Нехл.**
и та суббота поисой Гдѣ.

Хрѣте Спѣнтели, покасаляесь свое бѣкое мѣрдїенѣ
женой скврченомъ гдѣсь въ слобомъ чре вложены на
ни рѣка своеи въ нецѣлѣи; Покажижъ и на нѣмъ
тоежъ свое бѣкое мѣрдїе, пойди отъ ма свояма
шакъ вѣселаш и ласкавѣ на наѣтъ ѿронихъ бѣду и
гоненіи преисполненыхъ, тѣши въ сомнѣнїи пон-
ятѣлъ на есврченіи жено, и боложивши рѣцѣ
ласен и мѣрдїю свою ѿ на наѣтъ, просити и на
шѣдъ и гоненіи до тихого и мирного жи-
тия, ѿ грѣховъ до циотъ, ѿ печали до
радости: абыемши тиѣ съ ѿцемъ твоимъ
и Ахомъ стѣмъ, въ Тѣчи ёднагоша бѣга
слабини, и радовалися тиѣ тѣ въ
шахъ слабинъ, сывѣмвихъ ѿ тиѣ
амни.

СЛОВО Б. НА НЕДЕЛЮ КЪ ПОСОШЕСТВІЙ СТАГСО ДХЯ.

Жено, ѿпѹщенѧ єїи ѿ мѣдѹгъ твоєго.

Слобі сѧть Хббі написаны ѿ лукъ ст҃тш в Гаврії, г.

Бољѣхъ зостаѹїй члвѣкъ икѡшо та
непросянѣ. Гдѣ Бѣ, тѣкъ лѣмъ бѣлъ иеѹ
ленаї мѣбачи з Фаломинико. Иеѹблѣнія
Гдѣ тѣкъ мѣмоциї єїмъ. Слѹхъ. Право.
Нѣчогъ лѣбовѣмъ наїемъ свѣтѣ таісъ
иебѣ члвѣкъ небажитъ, ани честь, ани
славъ, икъ здоровѣ. ѿеѧвналь тое Прѣблій Ісусъ
ко тօрѣи в болѣхъ велікій зостаѹїй, непроіленії
дни рожеетвѣ іоєгѡ на сей свѣтъ ѿтое, же пострада
всегѡ Богатствъ, смишвъ и дщеріи, чести, и славы,
и всегѡ имѣнія іоєгѡ, и ѿвшимъ елгѣвналь Гдѣ Бѣ —
мѣбачи: Гдѣ даетъ и Гдѣ вѣять, икоже и зволіе
Гѣнъ, таісъ ибывшъ, бѣди и ма Гдѣ багбено въ вѣкъ.
Але гдѣ ѿпѹщенѧ бжогѡ, ѿ діабола бѣлъ раженіи
гноїнію болѣхъ, терпачи бѣле велікій, проіла
день рожеенія іоєгѡ на сей свѣтъ, желаніи паче
оумрѣти, ане же и болѣти. таісъ ѿнѣмъ мѣбнѣ
Пицане: ѿвѣрь іоусъ іѹстѣ іомъ, и проіла пѣтъ дѣнь
свой гдѣ: Да погнѣнетъ дѣнь вонже родіхъ, и нощъ
вонже рѣша, се єїтъ мѣжинъ поль, та нощъ бѣдъ
тмѣ, почто єш въ здробѣ не оумрѣхъ? чи ѿши пѣбнѣ
ѡзмай мобаль же члвѣкъ на свѣтъ сеїи на рожееніи
нѣчогѡ не єїтъ таісъ міло и прѣмнш, икъ здоровѣ

Также

Гаврії

кото́рое паче веѓш желязни полулучити ижена, въ глѣи
и нѣщнемъ ѿ Бжетвениагѡ Ауки ѿпісанамъ дѣхомъ
недъга чрезъ ѿмнадеслѧ лѣтъ въ дѣдъчи проплѣннаамъ,
принесла до єдиногѡ Сомициа, где ХС Спінтиѣ про-
повѣдалъ слово Бжїє; икѡ пишетъ той же Бжетвениагѡ
Аука: бѣ ИС оучѧ въ єдиномъ ѿ Сомициѣ, и се же на
етъ имѣшила дѣхъ недъгаликъ ѿмнадеслѧ и неѣслѣса.
Кото́рѹ гдѣ подналь же и ѿчогѡ таикъ иепрѣгненитъ,
икѡ асмѣ ѿ тога недъга ешила иецѣлены, покасуетъ
енъ мѣрдие свое Бжїє, и же бы оучинаяла єшъ смити за Гѣ,
тайкъ соптвѣршаю јициа и 5 дѣрабе чавѣкъ, таикъ и
могвшиагѡ иецѣленити всѧ недъги чавѣкъ, и иецѣлакъ
и иекши: Жено, ѿпѹшена еси ѿнѣдъга твоегѡ.

І^ІІ^{ІІІ} Х С Спіситель єст^{ІІІ} врагемъ, н^{ІІІ} то хорын захо-
дати побіннах^{ІІІ} хотачи ем^{ІІІ} ти н^{ІІІ} ц^{ІІІ} ленімъ, н^{ІІІ} по таїн-
стві жін^{ІІІ} і^{ІІІ} вченах^{ІІІ} н^{ІІІ} ц^{ІІІ} ле^{ІІІ} тіс^{ІІІ}. О^{ІІІ} то сі^{ІІІ} слово е^{ІІІ} д^{ІІІ}.

Ко почалъ КС Спінтель, на іемъ Свѣтѣ проповѣдати слово Бжїе, при очнителіко своемъ оурѣдѣ и лѣкарікою надкому заславлѧ, в розмайтихъ хоробрухъ людѣй ратѣючи и ищѣяющи, Слѹхачъ Православнин. Видѣши тое значне Европе Спѣнѣ мѹдруи: Проходаще ІС грады всѧ. Мѣд. и венг., оча на сонмищихъ ихъ, и проповѣдалъ Европе. Мѣд. и рѣтвія, и цѣла вѣкъ нѣдѹгъ и вѣкъ ѹ҃зы въ людехъ. и зноевъ: Иходѧщему рече народы мнѡдни слышашен. Лѣ: и цѣлітніа шнегш ѿ нѣдѹгъ івонихъ, и ищѣли многи и нѣдѹгъ и ранъ и дѣлъ злыихъ, и многимъ спѣши мъ Токіи и прова просрѣніе. Ато для тогѡ, жиенемъ єгѡ не таїшь за фетелемъ, але и за вѣрачомъ почнѣали, икъ самъ шиетъ юсль чре Прѣка: Благовѣстнти иниции и оглашали, ищѣли гокрѹшеннія ср҃цемъ.

ЧАВЕКЗ єсли ѹкѹи терпїтъ болѣзни, а призовѣтъ
иа оулѣчение єнъ таіого врата, межи вѣхми рѣчами кето-
лие до оулѣчениѧ болѣзни належатъ, побѣненъ тое
иа бѣздѣй за хобати, а бы къ врати ибоемъ мѣль
ѹфноестъ, бо ѹфноестъ хорогш до врата, помогаетъ
олѣклитва, а недобѣрствио ѹномъ перешкожаетъ.

що таїхімъ можешась ѿблініти прыкладомъ.
 Былъ въ Рымѣ єдинъ зъцины члвкъ манчіи єдиного
 Ома: а гдѣ єму перша жона померла, понеи поналъ
 диславіи, которая въ Мачеха, въ велісой немавшти мѣла
 тогод Сына; що постѣрѣгши Отѣцъ, дала егѡ на надію,
 который досетъ піши надію, славиі зоста вратиъ;
 а гдѣ Отѣцъ егѡ захоронъ, призованъ сина который
 въ розумѣвшіи причину болѣни ѡца ібоегѡ, дала єму
 лѣкарепиъ, и зараѣ пришолъ Отѣцъ до першогѡ здо-
 рова; постѣмъ въ тѣхъ хоробрѣахъ Мачеха, приблю-
 тогожъ сина икш врати досѣрѣ дченогѡ, лечъ призва-
 ла ии на сѧдѣ: чемъ бы івоє Мачехи лѣчнти не хотілъ?
 ѿповѣдѣлъ, иже до мене оўфноестъ онъ не маетъ, а
 то до оўлѣчена яситъ на першокодѣ. Стоітъ можъ
 тое до лѣчена Хба, искіхъ онъ хоромъ ищѣлъ,
 азали итгайсихъ которыи до негѡ икш до врати оўф-
 ноестъ мѣли и ищѣлъ на одрѣ лежачогѡ радиале-
 ногѡ, але таіогѡ, который мѣла до негѡ оўфноестъ,
 и для тогод хопачи егѡ ищѣлъти ХС Спінѣтъ јѣка до
 негѡ: Дерзай чадо. Ищѣлъ Кровоточивы, але таіже
 которая мѣла до негѡ оўфноестъ, глашіе бо и сеє: Аще
 тѣмо прикоснѣся ризѣ егѡ, Спеня бѣдѣ. Ищѣлъ дво-
 илѣпіхъ въ Капернаумѣ, але же и таіи мѣли до негѡ
 оўфноестъ; ко гдѣ ихъ запытѣ: Вѣрите ли икш могъ
 се Соборнти? аже онъ ємъ зъ велісомъ оўфноестъ и реклъ:
 Еи Гдѣ; тогдѣ прикоснѣся онъ ихъ гла: Повѣрѣвъ,
 вѣдлѣвъ оўфноестъ вѣшен до мене, вѣдн вѣма, и вѣро-
 Ѿшилъ очи и ма. Ищѣлъ въ ииѣшнемъ вѣлѣніи вѣпо-
 неною Скваченію женѣ, хлекоторая таіже, до негѡ
 велісю мѣла оўфноестъ. бо не для чогѡ иишиогѡ при-
 шла въ сонмище, где ХС Спінѣтъ оўчна, таіко же оў-
 фала въ нѣмъ, иже ищѣлъти еи можешъ таіть, икш
 иишихъ мнѣгихъ хоромъ ищѣлъ. И пѣтъожъ ХС
 Спінѣтель, вѣдлѣніи еи до сеє велісю оўфноестъ, при-
 гласилъ еи до сеє, и ищѣланія рѣши: Женѣ, таівиши
 еи въ нѣдѣга твоегѡ.

О велікам твоемъ Ха Спінителю твому сила таікъ и
лайка и оулбечено! земные врате, и и болезни
и чадбеси нецелите. розыгие даютъ ємъ лекиства, ро-
зыгие прикладанія пластиры, з розныхъ зелий и порош-
ковъ очищенные даютъ пытия; а Ха Спінителю вратъ
Небеси, хорыихъ единиамъ скончанимъ бѣжимъ и нецелуетъ
словомъ, по Писанномъ ѿ немъ: Иже бо зелетъ иже Пресв.
шеваданіе нецелитъ тихъ, и и слово твое целитъ всѧ.
Тихъ еовѣмъ нецелитъ и бичемъ женѣ, азаже не слово твое.
шумъ таікъ мовитъ едини з фугелемъ Чрксовицъ:
Гласомъ бѣжимъ Небомъ блести исподненіемъ, женѣ
сѧ иemoющъ и бгнѧль.

Земныи врате гдѣ иакогш хорогш до иеге беруть на
ицеленіе, велікуш ѿ иегиша беруть пластики хору оулб-
чать хору не оулбчатъ, таікъ ии заплати добре,
до снала тоги иаки, женѣ іовиа в теченіи крои ѿ Ахъ: и.
дванадцати лѣтъ, иже врате иудаи віе иицеленіе ибои,
и и ѿ единоги вороможе ицелети. а Ха Спінителю
вратъ Небеси, таікъ єетъ добрый илесавий, же илес-
авий единъ иудаи, то є, иасамви единъ вѣръ, иемаш-
иыхъ люден ицелуетъ, ѿ богоагоги и оубогооги жа-
лони иберучи пласти. захорѣ былъ разъ слуга единого
Сотника согатоги в Капернаумъ, приходиши въони
до Ха, прегладиши прѣніи и болезни слуги ибои, ии: и.
антие отражи: Чи мовитъ же таікъ до иегиша Ха, міешка
добрь, даи мнѣ твое и тое? и таікъ прииди и ицелю єгѡ;
и таікъ иако иемови; але таікъ ємъ и побѣди Сотника
и болезни слуги ибои, аже зараї Ха рекла: Ізъ прише-
ицелю єгѡ; и таікъ ипакъ, же и ичного ѿ иегиша иберучи,
и иасавий едини крещитъ єгѡ, иасамви вѣръ єгѡ,
ицелилъ ємъ отрокъ, якоши: Иди, и икоже вѣровѣ
єши, буди итебъ, и ицелю отрокъ єгѡ вътои чагъ.

Бтомже Капернаумъ захорѣ былъ синъ единого
ицела мѣжа, таікъ барзо, иже мѣль оуже оумерити,
поглавиши ѿ Ха ти, же въ Канѣ Галилѣи, розыг-
ицелуетъ хорыихъ, приходиши домегш звѣлигою

покорон, преслави ѿбі пришолъ вдомъ єгѡ, и ніщѣли
ємъ сїна, ікотоюи буже мѣль оумерти. Чи бу моб-
лієтъ яса інімъ ХС ѿ іисѹи платъ? Чи моби: єшти
Чаревъ мѹжъ, мæшемъ добра, даси мнѣ тое алеши тое?
и нечого тогѡ вромуєтъ Чарева мѹжа з Крѣто не было;
але ѿбі поизнѣ єгѡ Чаревъ мѹжъ штоль быти бѣомъ,
же и нечого здобръ єгѡ за ніщѣленіе сїна єгѡ не гре-
блєтъ, арекла з фаломинко: Рѣхъ Гдѣ, Гдѣ моя
єси та, тїсъ блгнхъ моихъ не пребывши; на самыи
кредитъ, на самвю вѣръ ніщѣліетъ сїна єгѡ,
еще не пришедши вдомъ єгѡ; бѣдаугъ сло бѣлкинъ:
Ішад. Й буже ходашъ ємъ. Се раби єгѡ ірѣтоша єгѡ, и
всѣ вѣтнша ємъ глагоще: тїсъ сїна твои жицъ єшти;
и вѣрова самъ и бѣсъ домъ єгѡ.

Хорий єсли хочегъ быти здоровимъ, тое єще за-
ховати побиженъ, ѿбі несамъ себѣ лѣкарство дава,
але врача на тое буживалъ, бо хочай добрае и доівѣ-
ченое тїкое будетъ лѣкарство, самъ шного буживанчи,
бѣздѣй себѣ шнамъ шісодитъ, а нѣжели помагаетъ,
шо таїмъ іубленіетъ прикладомъ.

Анон-
мъ
в Поліа-
ти.
Врачъ нѣкоторий з дала билъ єдномъ хоромъ лѣ-
карство, ікоторогѡ буживши хорий зарацъ зосталь
здоровы; Трафилос же рабо поѣти таї донегѡ вѣ-
бралиася хоробаз хорий не зовучи буже до себѣ врача,
гдѣ самъ дотогоожъ ѹдальж лѣкарства, шкоторогѡ
пірвѣй ніщѣлѣла, ажаднон з єгѡ недознѧ помошни,
призываєтъ донеѣ тогожъ першогѡ врача, и днѣвни-
чесл пытаетъ: шобиел то ктому дѣло, же поежъ
лѣкарство, ікотоое пірвѣй шгнало было хоробъ,
пітымъ бѣздѣй єгѡ прѣпило, и жаднон ѿлженѧ
ємъ вѣволѣбни не прѣбило? Врачъ ємъ ѿпѣшие ш-
повѣсть: Приндаваю же поежъ лѣкарство, але для
тогѡ ше Ѵдальн помошни и ѿлженѧ недало, жемъ
и єгѡ недавалъ; чимъ покадалъ тое, же врачу єсть
дѣло давати лѣкарства, ікотоин вѣданіть тїз
дѣти, тїсіе помагаю молодомъ, а шкодѣ спиромъ; и
акіе помагаю в дні тѣлне, шкодѣ злѣдні холоніи.

С тогдыможа той пригода должна в Бытии и иных
запоминой, которая чрезъ лѣтъ шемнадесатъ на
дѣла нѣдѣла хорѣла; чи не оуживалажа тогоже ѿна
лѣкарствка Хѣба, которымъ есть мѣдіе єгѡ Кїєвъ,
відлугъ Слова Писанія Стгш: Мѣдь твоа приходи
дающи ищѣлаже и хъ оуживала. бо често приходи
до Церкви Соломоновонъ, и до иныхъ симищъ,
гдѣялъ ходиши Жидове на слуханіе слова Бѣго, въ Срѣди
своє мѣбла до бѣга: Помѣши мѧ Гднъ, тѣкъ и немощна Ул: 5.
Есмъ, и ищѣлѣши мѧ Гднъ тѣкъ имагоша и ѿстѣни моя.
могла мѣвти и то! Гднъ, чи не єдиножъ мѣдіе твоє
которое слѣпихъ, глухихъ, хромыхъ, сухихъ, про-
изаженыхъ, ищѣлаетъ? Чемъ же и оуживалии єгѡ
въ томъ моеи нѣдѣль, не си ванъ ищѣленіа? могла єй
Х҃Съ понизбавши и до сеѧ ѿповѣсти тѣаевъ, тѣкъ вѣрѹ
ищай ѿповѣдѣла въ своемъ немощномъ, призначавши же
тѣежъ єстъ лѣкарствбо, тѣежъ мѣдіе мое, але для
тогѡ тиѣ здоробои до сеѧ чары незучинило, же мъ тѣ
нѣдѣль же иша єще притомъ мѣдіи моеи рѣки
своѧ на тиѣи неположиа, але скоро съ тѣи пришеша
на слуханіе наѣси мои, рекла: Помози мнѣ Гднъ Кїєвъ
мои, и сѣй ма помѣти твои; заразъ мѣть моя
помогла тиѣи, заразъ зорѣ мои оуживши тогѡ мѣдія
мои ѿповѣдѣла, здоровши зорѣаи.

По чарѣ слуханіа слова Бѣгого, имена искречена зо-
стало ѿ Христѣ ищѣленію, аби имъ знали, же икожданъ
Христѣ искрѣй человѣку, гдѣ зѣхотовъ въ Церкви Стѣонѣ
слѣдуетъ Слово Бѣгога ѿ Проповѣдника, еслі єстъ
шѣдѣвра искрѣмъ смѣртѣніемъ грѣхомъ звѣдании,
и къ земли пожаднѣвостами и телесными нахиленіи,
такъ, иже не можетъ очеи иконы дщевнайхъ поно-
сити въ Небо; на той чарѣ ѿ Христѣ чреѣ блгатъ егѡ Стѣю
бываєтъ рѣвѣданий, на той часъ ХС блгати и мѣдія
Своего Бѣгога вѣкладѣетъ на него рѣцѣ, и ищѣлаетъ
мѣблю до дши егѡ: Дшѣ, ѿзвѣшена ей ѿ нѣдѣла твоа.
что такимъ гжѣаижеетъ приладо. Единна Дѣвница
гдѣ ейла ѿ маткии евой зѣкана и злѣнамъ; тѣаевъ

Стѣриго
лѣхъ:
то: 4.
г: тѣ.

Слівъ оубелѣ аффектомъ, нѣ прѣш напори зламаласъ
же напередъ матікъ, а потымъ шука влакіногъ зленіла,
ї до незнаемогъ іерархъ збѣглъ на тозъ, або на івое болѣ
шестято в дній житїа івоєш істривалъ, а гдѣ ѿже
са та мъ на віе блое роепустіла, що мѣрдїа Крѣтъ
не ходѧчи згвени грѣшици ѿно, прицѣпъ на неї окомъ
полнитоба на івоєш, приложилъ на та къ велике єн
грѣховные рани пластира Блгти івоен: бо гдѣ, ткш
женя сквреніа в сонмніце, где Хс Спінтель пропо
вѣдалъ Слово Кїе, та къ єона до Чркви Стѣон прила
где Проповѣдниса мѣлъ Слово ѿ мѣрдїи Бжомъ ізъ
грѣшицъ людемъ ѿ томъ ѿнѣ повлышавши велі
кѹи на дѣю ѿдержала, та къ барзъ, же брыдко жибота
івоєш Сердече Йеповѣниса ѿскрѣла, ѵ горюш грѣхъ
івои ѿплаки вала, где в либкѣ Кїен Срце єн роеплы
нваласъ, же къ тоже Чрквѣ, прѣчу Кїен ахъ івое ѿдала.
на которонь гдайша ѿ живш майнлю, Слышаний єйла
з Неба голо таісовой: Непотреба аѣыстя ѿ неї майнлю
рачен єона ѿвѣ майнініемъ. ѿ школъ же то пошлю,
же та къ барзъ великнніи грѣхами звасаню є сквр
ченю девица єона, зостала разрѣшена въ буденіи
иже в маломъ чайкѣ межи спраделівимъ зостала по
чнта на ѿтолъ, иже пришешни до Чркви з великомъ ѿ
хотови и либобію Слобода Слова Бжогш, по которой
чайкѣ Хс Спінтель вложи на нѣ Блгти и мѣрдїа івое
Бжогш прѣчу, и не цѣли ѵ ѿгешни до дніи єн, тмежъ
Словомъ, которые ѿсла до скврененю женя в нѣшнемъ
бѣліи вспоминиаemon: ѿпушена єн ѿ нѣдуга ѿеши.

Женя сквреніа та къ івоге велце вѣжна на вісъ Хбъ,
же хочу хоромиаля, пресе пришала в сонмніце, и є вели
кою пільностю Слово з оуета Хрѣвихъ не ходѧшихъ
Слобода, и не полніючи желаніе Приса Сіе: Внелѣтіе
людей мої Загішнови моемъ, приклониши оухо ваше
въ глыбѹи мону; и не гараженіа о Баженіїш таісое:
Баженіи Слышаний Слово Кїе и хранишіи є. А теперъ
люде та къ івоге лѣгце вѣжна Слово Кїе и на вісъ Хбъ,
же хочу добре івоге на тѣлѣ здоровимъ не нѣдуга до

Цркви ѿбѣ проповѣдн з істѣ в бѣгеліхъ неходжшен
Слѹгали, и на дѣніи своєи, чре мѣй нецѣленыи заславли:
не оўблажаныи тогод, же Слѹбо Бѣже з пілностю и вин-
манием въ Цркви слѹгахое, нemoющъ дішевнью нецѣла-
втъ; икъ мобнта Фаломнисъ: Посла Слѹбо свое и ^у _{р.}
ніцѣли ихъ. Шо єдинъ з бѣгеліи Црквиныхъ обл-
ажаныи, мобнта таїв: Аибо жерть єси въ грѣхѣ, если
слѹгати въ дешглахъ сѧ Бѣжого, жи въ вдешни, гамбо йшлѣ.
иже глаголъ, дѣлъ вѣтъ и жиботъ вѣтъ. Если Ср҃це твоє
затвердѣло єстъ, памятаи напианіе глаголіе: После Уарми
Слѹбо свое и нестѣтъ. Если лѣтѣтель єстесъ, и бо-
ншъ якои не вѣль и цеглаванъ, Слѹгай Слѹба Бѣжога
и ѿгрбетъ та, со Слѹбо єго ражежено вѣло. Если въ
тмѣ не видѣши зонтишъ, Слѹгай пілно чго речетъ
о тебе Где Бѣгъ твой, и вѣдѣтъ свѣтлій ногамъ Уарми-
твоймъ Слѹбо Гдеи, и вѣтъ спредамъ твоймъ. Если
не чистыи єстесъ, Слѹбо Бѣже ѿчишти та, по речению
Хвѣ: Жажди чистыи єсте за Слѹбо єже глаголъ вѣло. Йшлѣ.

Іакш ллебов'ємъ вративе, где по прикладанію налегктихъ лѣкарствъ успачають ѿ здорови хорогъ, тѣдь для шестидесятъ лѣкарства, по силамъ єшь на восьмъ вѣсновъ юніи, чистыи, и здорови, котормъ хоринъ до пікненіи и ѿхолодненіи, юллюное ѿже подзикуетъ здоровье. Такъ члвекъ хорбній на дѣлѣ, если роняють на него цѣленіе єшь, оуживашъ лѣкарство, не приходиши до пожаданіо го цѣленія, не хай по шестидесяти дѣлѣ лѣкарствъ до юркии стоянъ, и виенъ з пілкою слава слобода бжого, и то ѹко чистыи и здорови восьмъ юніо Геного Іерима, которий єсть юніон и маткомъ нашеи, до первогѡ пожаданіо прибѣдетъ єшь здравія, такъ мовитъ Златовѣстіи Стайн: Одною нѣкоторону вѣчненію дѣла наслѣдъ искреня держати мѧемъ, звѣща науки єѵангеліон.

Іле єшкъ многъ међи хригіанамъ знатијицъ, імовињу дхъ недуга, котојаки ихъ праќа избрнитъ, ке тико жена је буѓене ижешнене вспомнинај, немогути вонклонити џијада, немогути до горија вло-

ΚΝΗ: Ο
ΣΨΕΝ:

прѣти. Абы пріемо-тѣбнчна Створеню Несъ, Сынца,
Людни и Звѣздъ. Хвалынъ зиныхъ Створителъ Онимъ,
Рн: 2. оубажанчи тое, что мовнитъ Павелъ Стайн: Невидимъ
мъя єгѡ ѿ соуданїа міра, твореніи помышлена,
видима суть, пріено-тѣбнчна сила єго и бѣть. тѣ
дхомъ нѣдъга былаготъ траплемъ ви грешнисобе,
ико то гордина, гнѣвливъ, зандроетибн, ѿжинъ,
панинъ, вшетечниси, пріовопріежинъ, лѣнивъ, къ
Слѣбѣ Кжеи, и прѹтіи: тѣи альбогъ ви немогутъ очигъ
свои дшеви и поисти в Небо, абыся тѣ пріемо-тѣбнли,
ико аггли, ахаггли зишины Сылами Ненамы, ико
ви Стайн, бѣзъ тѣци єдиному вождя итъ! ико
єгѡ ви хвалытъ! ико ХС Спішель нідераннхъ ви
на симъ Свѣтѣ вѣрне вложиныхъ чтии, комъ зи ны
мѣще данчи межи Сирофіами, комъ межи Херуві
мами и межи ишины чнами! знаніи то, коли не
Колл. Годъ, але земнаа, не вишихъ ишутъ
Уа: 51. але ижинихъ. веда-тѣа Саша Фаломнника: Очнівон
вождя иша оуклонити на землю.

Ииев ѿбачн Старкнинна Соешръ, в днъ Свѣсъ-
нини иецѣлинику ѿ ХА Сию женѣ, хотлуи на рѣ ѿ ХА
НХОЖ. щдлайти, рѣглъ: Шесть дній єстъ вѣжде достопонѣ
дѣлати, в тиѣ ѿбш пріходище цѣлнти, а не в днъ
Свѣсътии, ико жа на тое ХС ѿпокѣдѣ Славянте:
Каждъ вѣ в Свѣсъти не ѿрѣшае ли іоегш вола, или
осла ѿ ислѣи и ведъ напаметъ? Си же дщерь йвралю
євшъ, иже івла Сатана, се омоенадејте аѣти,
недовго-мѣлен разрѣшити и ѿ ѿзмѣем в днъ Свѣ-
сътии ико ѿ рѣглъ: Белы ви ѿ колѣ и осла іоемъ
тиакое мѧете старайе, жеи в днъ Стайн Свѣсъни ѿ
рѣшаите иихъ ѿ ислѣи и напаваите; ико жа ѿ той иу
трапленіи женѣ, хотору Сатана з белісон къ миѣ
ненавиети івла залъ ико-чна, и не мѣя ви симъ мѣти
стараинъ, и єн в днъ Свѣсъни разрѣшити. Абы мене
Створителъ іоегш славна. ико жа и тѣа ста-ло,
бо ико вождя иша оуклони рѣцѣ іони на то разрѣши и ѿ ѿзмѣ

Сыже велзаль быль и Сатана, аще простирася и
 славаше Гла. а икона Славаше? Десница Гла ми
 не помощной сотвори сяла, Хрсто Гла и Гла моему
 поемашему и неправашему мя инверженую,
 и совершившему сяла свою в помощни моей да
 будет Слаба: которому и Грома Осему,
 и Стрема Дхома, и ѿ дине коядога
 и наеха блгтию Крестенному и целя-
 емои ѿ пристрастия земнога, и
 къ Ней воздвижаемой да будет
 непрестанное славление, всакам
 хвала, честь и поклонъ,
 въ бескрайнемъ вѣ-
 ки вѣковъ.
 Аминь.

† 1556

б Ко:б

98

СЛОВО НА НЕДЕЛЮ ІН. ПО СОШЕСТВІИ СТГСО ДХІ. Члвк нѣкѣй іо́бори ве́чери ве́лию и звѣ мнѡгн.

Пішаць Сібій-Сіанитъ Лукіа, в Глазѣ д.

Бѣ Творець Нѣл и землї, хотѧн гонио
и любшевъ къ нарошду лѣзкомъ юкасати,
велікѹи ѿномъ спрѣвна ве́чера, Служѧтъ
Православный. та́къ мовн євліє Ст҃ое:
Члвкъ нѣкѣй іо́бори ве́чери ве́лию, и звѣ
мнѡгн. на којордю нѣкого когатъ, шла-
хетныхъ, премрихъ, здоровихъ; але и ѿбогн, худш-
роныхъ, недокшевъ, и немощныхъ людн запрошуетъ
мовачи до раба іо́богш: Йзыидн скорш нарастіл
и Ст҃огнага грѣда, и иңшиж, и вѣдныж, и слѣпныж, и
хромыж, въведен сѣмо. Чтожъ бы то билъ за ве́чера
воплощеніе Сына Бѣогш, кото́рое для того же ве́чера
насыбашъ, иже имѣло ся въ дни ѿтпачнин вѣка.

и къ моянѣ Стыйи Апостолъ Павелъ: Ёгда прѣидекомъ
чина лѣто, послѣ Г҃в Сына своегѡ раждема ѿжены.
Что потвержеѧющи и Киріала Стыйи пишетъ на выш-
реуенномъ Словѣ, таꙗсъ: На съмѣстѣ оурочнѣстости ино
бечеромъ, а не обѣдомъ, же въ шестидесятие вѣка дни, и
тіко бы при заходѣ вѣка наше Сынъ Кїїмъ посадилъ на.

Паки чаръ и церѣа Бѣ на Справованіе тоенъ Своенъ
бечернъ Бѣконъ, и зъ искнѣхъ потрѣбъ онѹю Справоветъ, и
чи венъ звании и дѣтъ на тою бечеру єгѡ Бѣкѹю, ѿ
томъ сие Словѣ бѣдетъ.

На Справованіе искогѡ санкетъ, звании Мона-
хове и Годиє егѡ Свѣтла, певнай и церѣати
чаръ, Слѹчачъ Православнай. Таꙗсъ моянѣ
бесѣдѣаетъ: Всѣмъ гоуди и времѧ вѣщи Екклесії
по глагоному. поступиа тымъ званиемъ и Монахи
Ненай Бѣ ѡцѣ, коли хотиа наимъ въ Цркви во ино-
ченіи справити бечеру всплощенија Сына Своегѡ, таꙗже
и церѣа чаръ на тое певнай, икъ моянѣ до негѡ
Чаломникъ: Ты даешъ пицѹ именъ въ бѣгѡ времѧ.
То же бы то было за чаръ въ которомъ наимъ тою егѡ
Бѣкѹю справоветъ бечеру? Чаръ Бѣгѡни, то є, чаръ лаиси
егѡ Бѣжен, таꙗсъ моянѣ Стыйи Апостолъ Павелъ: Прѣмарѣкъ
наизъ въ ичиненіе Святому вибѣ, по слаговоленію ко-
тѣнїю Своегѡ, въ похвалѣ Слѣбы Бѣгѡни евоа въ нейже
шѣлгодати наизъ ѿвоздиблѣнномъ. Естъ то фѣгѹра
и Піемѣ Стому: Въ претиѣ лѣто сотвориа Апостолъ
илю Исаїверъ, пиръ велможамъ иконы, и прѹчи ици-
гумъ Персикму, и Медесикму. Исаїверъ плодмачитъ ил
благогловенъ, и когожъ можетъ значити елии не бѣ
Оцѧ, ѿкоторомъ моянѣ Кїїественнай Апостолъ Павелъ:
Благословенъ Бѣ и ѡцѣ Гданшегѡ Святѣ, ѡцѣ церо-
гамъ и бѣ віакоа ѿг҃бихи; Той же ды Исаїверъ, коли
и Кориала на санкетъ, елии не въ претиѣ лѣто црвѧ Своє

Першее лѣто можетъ настави чаръ засвина бѣтѣ-
ииногѡ. Другое лѣто чаръ засвина писаногѡ. Трети
его чаръ лаиси Бѣжен. въ тое ды лѣто претиѣ, гдѣ
и образъ ишемъ, ѿбразъ наимъ Бѣ ѡцѣ Сына Своє

Единородномъ, вечерю то на мъ въ лѣю спрѣвилъ, вѣдъгъ
словъ Бѣлкинъ: Чѣмъ искать вътвори вечеши вѣлію.
Зѣ тѣкі же потрѣвъ, таѣ въплющенѣ Сѣа Ежогъ при-
готована къвѣчѣ? Зѣ Плѣтнѣ Крѣвна възѧтошъ
Кѣнъ, зѣ дѣнѣ Хѣонѣ Кѣжѣвѣ; зѣ Сакрапенѣшъ, зѣ Блѣтнѣ,
зѣ даршвѣ рѣзниахъ Дѣхъ Сѣтѣшъ, зѣ залѣвъ Кѣтѣвихъ.
Сѣ вѣнѣ ала ѿбоглѣвостнѣ Кѣкала! Абы на сѣ въкорѣ на
свої Кѣсѹю повѣшила вѣчерю, єщѣ на мъ пѣть ѿбоглѣ-
вихъ на мѣнѣ придаѣть потрѣвъ. * Першалъ потрѣвъ
єшъ ѿпушнѣи грохѣвѣ, и привѣщенѣ Елѣтнѣ, ѿко
тѣрои таѣ мѣвнѣ Фаломинка: Привѣтнѣ очи мои
да неко гла ѿченѣ въ смрѣ, да неко гда рече врагъ мои,
юїкѣпнѣя на мъ. * Другалъ потрѣвъ єшъ ѿпѣдѣ-
телѣвѣ ѿбѣщенѣ Елѣтнѣ, таѣ мѣвнѣ йѣтнолъ:
Похваленїе наше сїе є, івѣднѣтелѣ ѿбѣтина наше.
Третялъ потрѣвъ ѿпѣшнѣи ѿукрѣпленїе Дѣхъ Сѣтѣ-
вѣ традехъ посаѣнѣа и скобехъ, вѣдъгъ словъ
Фаломинка: Помножи въ ѿвѣдѣзинѣ монхъ въ Сѣнѣ
моемъ ѿпѣшнѣи твоѧ вѣдеселна дѣлъ мое.

* Четвертая потрѣвъ въ поминанїе вѣдѣашнєе Сѣтѣтнѣ
Хѣыхъ, таѣ мѣвнѣ сїмъ Кѣ чрезъ Еремѣю Прѣка:
Помажи нищетѣ мои, и ѿтогнанїа моегѡ, гореите
и жалѹте мою. тоежъ и сѣтнѣ йѣтнолъ Навѣлъ: Пома-
шалище таековѣ пострадалаго ѿгрѣшина наѧа присо-
словіе, да не ст҃ужаите сї дѣшами гвонми влагѣнїе.

Пятая потрѣвъ вѣдѣашнѣи ѿпѣшнѣе сладостнѣ вѣч-
нинъ, и длатогъ мѣвнѣ Фаломинка: Вѣдѣаште и
видѣте тѣкш бѣргъ Гѣль. * Сѣ дѣжъяа могутъ до-
статицѣнїи и дорожки знайти. Потрѣвы зѣ тѣкш
на пой въплющенѣ Сѣа Кѣжѣ вѣчерѣ? тѣтвъ ѿжнѣа
и зѣбрѣнїи Хлѣба Живота, Соли Прѣмогти, Сота
и Мѣда сладостнѣ вѣдѣти, Баранка ѿпеченош
огнѣмъ любви, блѣжъ мѣдѣя, Овоцъ бѣгти ѿ дреѣва
Живота Прѣтгон дѣмъ Мѣдѣи Кѣнъ. тѣтвъ бодъ пытъ
текѣвѣзю въживотѣ вѣчнинѣ, бодъ живѣи зживогъ
Неточника, винѣ любви наимнѣшее зѣранъ Хѣыхъ
неплаванчее, Млѣко не вѣмогти и злѣнїи зѣснци.

Ослобеніци Хбіи Чркви. ^С ѿ славлівій! ^С ѿ благеїннай
 члвчісъ, которыи сѧ готвєтъ, же бы могла скошто-
 вати, и зложити твіх рѡкошнїй Немаїхъ, тогѡ
 Хлѣба, тоен боли, тогѡ блѣм, тогѡ Меда, тои
 Маны, тогѡ Обоцъ, тогѡ Млѣса, тои вода, тогѡ
 винѣ! и для того пішетъ въ Апокаліпсії: Блаженны ^{Ап. 14.}
 звани на вечеръ бѣлка Агнца. Але ѿхъ, и съ бардо мало
 єстъ такихъ людей, которыи сѧ смаковали въ онѣ
 бѣскоій вечертѣ ато для того длатогѡ, же чвбетво вісоченія
 своеи Срунагѡ, зараженое мають мѣрнини въ гѡ прѣ-
 лестнагѡ свѣта бладостнїи, арауен гѡреютъ. больше
 єстъ такихъ, которыи болѣтъ мѣти Бѣнкетъ сего
 свѣтнїй нежели Канкетъ Немнїй, которыи болѣтъ
 быти на ѿбѣдѣ оў свѣта, нежели на вечертѣ оў бѣла.
 Але не хайди неизнатъ тисъ доволѣ, на ѿбѣдѣ свѣта
 сего идлѧтъ, пімѣтъ, вспелѣтъ, іерофиль розныхъ
 и танцовъ зложиванія: преидетъ той часъ, же
 гладомъ и прагненемъ ѿмнірати бѣдствія на вѣки,
 таїа, бардо, же іероплѣ вода зъ ѿнимъ рокощніи
 Богачемъ на вѣки не оўпроглати. и для того сѧ Порка
 бардо пішетъ: Корнихъ и съвѣтлемъ, и спасеніхъ ^{Бархъ},
 же и съплакемъ. тѣло ѿхъ бѣдетъ по гармони чѣрвію,
 душа по гармони пламени. ^С юлоснай и неща-
 слівнай Канкѣ свѣта! ^С ювѣльи и цвеливыи Канкетъ
 бѣскоій! Коли вѣзвалъ бѣзъ матвию свою бѣскою
 волошнію вечеръ, Патріархъ, Прѣшвѣтъ, Чрнъ,
 Кнѧзъ, наївашшай йрхієріевъ Жидовскіхъ, Фарісѣи,
 книжніевъ, Садукіевъ єщє матой часъ неизбѣ
 готова къ; сѡ єщє йгнезъ неизбѣлъ зложити, дѣбръ
 Немнїй єщє неизбѣлъ ѿвѣрзтий, єщє неизбѣлъ покасані
 заслуги Хбіи, єщє ѿнні благть, ѿнні помоце до прнега
 матвию бѣжію вечерю, таїа гойне даваніе быти. Атепер
 вѣзваніи на матвию вечерю свою бѣскою, мѣни: ^{Вже}
 готова істъ вѣл. ѿже йгнезъ засланий єстъ, ^{Вже}
 Телецъ ѿпнітаннїи злебѣтий, ѿже Горнца Немна
 на вісоченіе йгнца и Телца ѿвѣрзтия єстъ. ѿже до
 тоен Горнци вѣчуна той, которий препоашеніе,

Кто
 испытает
 дань света
 Сего света

Богоустро
 чанселески
 Бодиство

Слово, на Надії.

и посланіи на іх посланіи на мъ мовачи до наіз:
дѣн. А́съ злѣющій въмъ иже злѣюща мнъ ѿцъ моя,
Чрѣвъ, да ти не пішети на Трапезъ моей. то єшъ, да
поймешъ грѣхъ въ Ѹпущеніе, сполечность ДХА Съ:
Благодать пренесобленія, Чарітвъ Иисуса.

Чи вѣжъ зъ наізъ званиемъ на тво Бѣкъ Вічеси иадѣтъ
зъ ѿчотомъ не вѣнъ. Такъ пішетъ Сулий: Мноси званиемъ,
маложе и зеранихъ. **О склоненіи!** и не иенетъ ствъ
чайсеское! възвѣстя генъ шевдании сбѣтъ до працъ,
до болединъ, до поіарміи, и обозовъ горючинъ ѿживи-
вани, икоша то, до наібітка богоіствъ, честіи, славы,
покоториихъ коштобанію, и чуого иишиогъ на зувахъ
не заетъ, таіко ѿднітъ вѣлость, и иадѣтъ огъ
ческа, то єшъ, гризене сомнія, и маіа не наішенона,
и икоша зъ веліконъ ѿчотомъ донегъ иадѣтъ! възвѣстъ
дѣяволъ проіадѣти до пекла, где розманити ии
иеноснани ии камни коринти, ии ноги ии хъ єму въ по-
вѣтъ посланіи, ии моватъ: сенадъ. Възвѣстъ тѣло
до брикнъ рѣчи ии нечестіи, ии ноги ии хъ бѣжанон
шмовіи ии дѣтъ донего. Пресладаєтъ потраби емер-
дѣчие на трапезъ икоенъ, икоша праіеодѣяніе, блѣ-
не честіи, спододѣяніе, чародѣяніе, вради, рвениа,
зѣнти, трости, и побочи, а зъ веліконъ ѿчотомъ, (бы
и дѣбъ ѿтрапити,) спѣшася на тое. **Бѣ** зъ възвѣ-
стъ до поконъ, до правдивонъ роікоши, а поіармъ на
столѣ мѣрдѣлъ икоенъ кладеетъ дорогіи ии дѣтании,
икоша Спасиленія, Дары, Заслави Спа Своеши,
и Мріи Бумъ, и иишихъ Спѣхъ; а слухайте икона
вымоклюнть? икона мовачи: Село купнъ, ии имамъ
и вѣжъ ии сѣти ии відѣти є, млю тѧ, ии мѣи млю ѿчена.
Кто, Свѣтъ воли въ вѣніи путь, ии градъ ии скипти
ии хъ, млю тѧ ии мїи ма ѿчена. Кто, Жіи въ поіахъ, ии
Сиго рди немогъ прійти. **Себезуміе!** да земныхъ
мѣрныхъ рѣчи, **такъ** дорогонъ ии богоітомъ Бѣкъ по-
горжати венчерию. Побѣжте слухачъ, еланіи възвѣсто-
на венчерию Бѣкъ першого зъ тихъ вымоклюніи пре-
вѣніемъ села, чи недѣлѣшиа таікъ же до вымоги?

Слово, на Надії.
Чи не-
Враждь решилъ убоиства Пресла

ЧИ НЕ РЕІСЛАВІ ТАІСЪ: НАХОДЛТЪ МЕНЕ АМДЕ З ПАМЪ
АБЫМЪ СЕЛО КУПНІЛЪ, АН ПОЦІКННЕ ОНОЕ ПРОДЛЮТЬ;
ЖЕСІ ТЕДИ В КУПІЕНО ОНОГО КРУШІ НИШІН МЕНЕ НЕ УПРЕ-
ДЛЪ, ПОНДѢ, НЕ СТОРОГАВШИ ЗАДАПО ДАМЪ; А ТАІСЪ
ПРОСИ ГДНА СВОЕГШ АБЫ МЕНЕ МІЛЪ ЗА ВАМОБНОГШ.
БІЛАН ЕСІ В ЦІВАНО Н ДРВГОГО ПРЕКУПЛЕНЕМЪ ПАТНІ АУПР
ВОЛОВЪ, ЧИ НЕ УДАБІСІА Н ТОЙ ДО ПОДОБНОЙ ВАМОВІКІ?
ЧИ НЕ ШПОВЕДІЛЪ ЕСІ ТАІСЪ: АЛДЕ ОУЖЕ ПОЧАЛИ ШРАПН,
КІТО НА ПАРЪ, КІТО НА ЗАБЛЬ; А ТІ БІДНІЙ Н ВОЛІКОВЪ
ЕЩЕ НЕМАНІ, РЕМЕІЛÀ ТЕЖЪ НИШОГШ НЕ ОУМІЮ; ПРЕІШ
МАЮЧАЕ ПОТОМЪ, ПОНДѢ АБДА СПАРАПНІСА Н ВОЛІСІ;
ЗАЧІМЪ ПРОСИ ГДНА СВОЕГО, АБЫ Н МЕНЕ МІЛЪ ЗА ВАМО-
ВНОГО. БІЛАН ЕСІ В ЦІВАНО Н ТРЕТЕГО ПРЕПОШЛЕНЕМЪ
Н ПОНАДТЕМЪ ЖЕНІ, ЧИ НЕ УДАБІСІА Н ТОЙ ДО ВАМОВІКІ?
ЧИ НЕ РЕІСЛАВІ ТАІСЪ? БІДЛЕТЕ САМН ЖЕ В ДОМЪ МОЕМЪ,
ТАІСІН ТАІСІН МАЮ ДОСПАТОЧОКЪ, МАЮ ЧЕЛАДКЪ, МАЮ
Н ФАНІТЫ РОЗНАНІ, ЕДНОН ТАІЛКШ МНІС НЕ ДОСПАЕТЬ;
ГОСПОДАИНІ, КОТОРАМЪ ПОГВ ВІЕРГШ ДОЕМОГРІЛАЗ А
НЕ ТАІСІГО ТОН КОТОРНІЙ МАЕТЬЩО, АЛЕ Н ТОЙ КОТОРАНІ
Н НЕЧУОГО НЕМАІТ, ЗНАЙШО БЫ ВАМОВІКУ СВОЕМУ СПАНУ
НАЛЕЖНІТУ, Н МОГАЗ БЫ РЕШІ: ОУМОГРІЛЕНЪ СЕЕІ
ОБЛАНЕЕНИЦУ ФУЧІГНВУН, РОДНТЕЛЕЙ ЗАЦНІХ; АБЫ ТЕДИ
КРУШІ НИШІН МНІС НЕПЕРЕШІСОДНАЗ, ПОНДѢ ШЕРУЧЕМІЕ
ІУЧННІ: ЗАЧІМЪ ПРОСИ ГДНА СВОЕ АБЫ МНІС ВЫБАЧНЛЪ.
Н ТАІСЪ ВАМОВІКАМЪ ТАІМЪ НЕБЫЛО ЕСІ КОНЦА. ШОЖ
ТАІСОВІН ОУСЛАВІТЬ НА СПРАШНОМЪ СДАІ, КОТОРНІ
БІДІВАНОТУ НА ВЕЧЕРЮ ПОГОРЖАИТЪ ГДНОМЪ ТОЕ: По-
неже ЭВАХЪ Н НЕ ПОСЛУШАЕТЬ МЕНЕ, ПРОСТИРУХЪ СЛОВЕСА
Н НЕВННМАІТЕ, НО ШМІСТАСТЕ МОЈ СОВЕТЫ, ТІМ' ЖЕ
Н АДВ ВАШЕЙ ПОГІБЕАН ПОСМІНІСА, Н ЕГДА ПРИДОВЕТЬ
ИЛ, НЕПОСЛУШАНВА. ІСІС ЕСІ РЕШІ: ПОГОДІЛНІТЕ ПРОБОЮ
КОІМ, НЕХОТЧЛНІТЕ ПРІЙТИ НА ВЕЧЕРЮ МОН; ОВО Н І ВАМІ
ГАІСЪ ПОГОРЖД, ЖЕ НІСТОЖЕ ШВА ВІСІН МОЕМ ВЕЧЕРН.

САХАЧУ ПРАВОСЛАВНІЙ, ЧІ РАДЖЕ НАЕВ Н ТЕПЕРЪ ВЦІ-
АЕТЬ БГВ ЧРЕЗЪ СЛВГН СВОЈ, ЧРЕЗЪ ІЕРЕСВГ, Проповѣ-
ІНІСВГ, Н ДХОВНІХЪ ѩЦІВГ, НА ВЕЧЕРЮ БЛГГН СВСЕН
БКОЙ, МОВАЧН: ПрійдѢТЕ МДВТЕ МОН ХЛББСЪ, Н ПІЙТЕ ПрійдѢ-

Слово на Нади ии.

моё бинно єже чирпахъ вамъ! А з на ктѡ шповѣдає: Селѡ кѹпнхъ, то єшъ, єшемъ преложеніи, мѧн таіс посполитыи тїкш н євон блаженни злебади. Ктѡ, и прѣ путь волобиихъ кѹпнхъ, то єшъ, єшемъ кѹпцемъ, мѧн товарѹ многш, волашъ, коненъ, н прочимъ: т҃рѣба мнѣ з того змѣкъ наемити. Ктѡ шповѣдає, женѣ похъ, а той товаринш єшъ таісъ, которомъ ви го ду пошире, бо хочанъ мѧш ємъ не помнить, то зараӡа дого не вѣдѣ, до скірѹ; що ѿважанчи стынъ яблъ Павель ресла таісъ: *Женихъ ви не слушаја ѿ мірскіхъ кѧшоў годинти женикъ.* Межи вѣбми таісомъ многш єшъ таісъ которыи пре таісъ си вѣли посожиими, до цркви, до Иисуса христова первыми, а потаймъ ѿспаживши скрѣчании свѣтла, тїкъ починти звонъ вѣнчаніи на венчанію Г҃нно; то є на мѧнтии н слуханіе слова Бѣлогша, моватъ: Селѡ кѹпнхъ, супрѣд путь волашъ кѹпнхъ, женѣ похъ, немогъ пойти. Але нехай признати которыи мѧнтии многш селъ, поле, волашъ, чи ѿже тօ розумѣютъ на сїмъ свѣтѣ и себѣ быти за шаленіи, за боягатиихъ, за багословленіиахъ, же таісъ вѣнчаніи рабомъ на венчанію Г҃нно шповѣдає? нехай пѣло кѹжинъ з таісомъ Слѹхаетъ, тїкъ до него. Бѣгъ чре Сиеретаря ево ѿшо Стѣга Ісаакиа мобитъ: Занѣ глаши тїко боягатиихъ, н ѿбогатиихъ, н инутоже трестью, н не вѣнчаніи таісъ ѿнъ ѿкаленіи, н вѣденіи, н нищѣ, н сакрѣ, н нағъ. тїкш бы ресла: ти перъ мѧшъ н похъ мнѡ, н волашъ, н коненъ, н нищогъ бы дла, а зайдра може в чужинъ колотати бороду, н ѿукрошикъ хлѣба ии простири. таісъ же и тон которыи похъ и себѣ за женѣ тїкш бѣзъ нарады девицъ, н бѣдъ по ней многш посағъ, чи ѿже розумѣетъ и себѣ быти за шаленівого чиали розумѣетъ же на венчаніи таісъ мѹгла бѣдѣ вѣгодинти женикъ, а нежели и себѣ. Прѣдадъ, коли ктѡ ширафитъ на женѣ добрѹю, то тїкожъ таісъ, хочанъ

Апо:
Гл:

и не се^з кло^поту. але коли на злѹю пра^гифту, то за
нищаси^вогш и ви^не^хай ро^дчм^еету. ко^м ви^не^хе [ткш Сир^{ак}]
мовитъ Сир^{ак}:] жи^{ти} въ лвомъ н^и м^иемъ , не же^{ли}
и^х женой любавон . Ком^вжъ села, волы, н^и же^{на} с^в
перешкодою до пр^иесту на Вечеру Б^ис^тю? том^в кото^рый
весь свои^и о^{ум}ыслъ , все свое Старане закладаетъ
на том^в т^ылкш , а^им^ия з^еогати^{ла} , н^и р^ишкош^и
т^ылкн^{их} на с^емъ . Св^етъ зажи^{ль} , т^ылкъ мовитъ
М^ихимъ С^тайн : ѿ^важданы^и р^{еч}ами т^ылкн^{ими} ,
д^{об}ръ д^ховни^х , о^{ут}а^тинкомъ бы^{ти} неможи^{ца} .
Але кото^{ры}и^и то^е зан^ечуро^{же} в^{аж}ачи^и , о^{ум}ысли^и свои^и
н^и старане на том^в т^ылко заклада^{ют} , ткш бы^и при-
шакови^х доста^{ка}хъ ѿ^вра^и с^еб^е д^ак^ихъ , могли^и за-
влажи^{ти} на Ц^ртв^и Н^ебо^е , припомнаны^и що^и с^еб^е
Слова Х^{ри}ста: и^щите пр^еже Ц^ртв^и К^рст^и н^и пр^авд^и є^ш , ^{Мл:5.}
н^и с^я в^еж^и приложатъ в^{ам} ! т^ыаковы^и не^ми^ваны^и
ш^{то}го^наны^и ѿ^в Вечеру Б^ис^тон , ко^м мовитъ А^нгустинъ: ^{Слово}
^ш С^верш^и
Зл^{ат}о а^ибо С^верш^и з^лимъ зл^о є^штъ , д^{об}рымъ д^о
ро^е , не д^ля тог^о жи^{ти} н^ихъ д^{об}рими^и зл^{ат}о чи^{ни}ло
а^ибо С^верш^и . але же д^{об}рыхъ з^ланишл^о , д^ля тог^о въ
є^дини^ш д^{об}ръ ѿ^вра^и є^штъ . б^ыли т^еди коли , ткш
гд^и о^{уж}еся з^линя^{ет} въ конецъ жи^{вот}и^и на^шегш , гд^и
о^{уж}же^и кончина^и приходи^т Св^етъ , гд^и м^ечъ , гладъ ,
н^и сп^ешено^е на^нами в^иснитъ , нем^аемъ погоржати
Вечеру Л^аиси^и Б^ис^тон , а^ин^и на^и в^иш^ото^м . Ко^м на
той Вечерѣ розм^инти^е д^{ар}ки д^ае^тъ з^ванимъ^и своимъ
Б^ига: ком^в І^авленіе д^ха на^поль^ю , ком^в Слово Пр^е-
м^идро^{сти} , ком^в Слово Р^аз^ума , ком^в В^ир^ь , ком^в
Д^алованіе ѹ^цбл^еній^и , ком^в Д^ин^ист^ие С^ила , ком^в
П^рр^ичес^тв^и , ком^в Р^аз^ужд^еніе д^ховомъ , ком^в Р^оди^и
и^зык^и , ком^в С^ил^азаніе т^ым^ик^и . в^ин^и пр^ето^зл^{ав}и^и
Сего^и С^вети^и ш^кини^и , коли ѿ^ви^ни^им^иш^етъ на^мъ К^ръ^с,
же о^{уж}же в^еж^и го^товас^и о^{уж}же С^толъ Шодробл^ивости^и н^и
д^{об}ре^{ти} Б^ис^тон з^ланы^и , н^и при^ки^мтви^и ѿ^вро^сомъ^и
и^неви^и О^{чи} , о^{уж}же по^травы^и на^го^тованы^и , ткш то^и
Л^аика предвари^{ти}я , пор^ушаны^ия , в^ипомаганы^ия ,
т^ог^ианы^ия , сп^од^ел^ианы^ия . а^ид^и на^и в^иш^ото^м .

НЕ ШМОВЛАЙМОГА, ІКОГА ШМОВЛНІ ВЪ УЛІН ИНІКШНЕМ
ВСПОНЕНІІН. ШКНІМШ НАПЕРЕДЪ З СРУЧНІШГО ГОДІНН,
А НЕМОВМШ: СЕЛО КУПІХЪ, НІМАМЪ НВЖДЪ НІЗИЙТН
Н ВІДКТИ є. ШКНІМШ ЛАКОМЕТВШ, А НЕМОВМШ:
СУПРВГА ПАТЬ ВОЛОВГА КУПІХЪ, Н ГРАДВ НІКУНІТН
НХЪ. ЗВНПАЖАНІМШ ПОХОТЬ ПЛОГІСУН ЧРЕ ПОСТЪ
ВОДЕРЖАНІЕ. МАТВІІ, А НЕМОВМШ: ЖЕНВ ПОДХЪ,
Н СЕГВ РАДН НЕМОГД ПРІНТН. А ТАІСВ СТАВ-
ШНЕА В ЧРКВІ ВОЮЧЕЙ ГОНІМН СЕН ВЕЧЕРН
ЛАІСЕН БЖЕН, ОУЧАСТНИСАМН ЗОСТАНЕМД Н
ВЕЧЕРН СЛАВА, В ЧРКВІ ТРІУМФЮЧЕЙ,
Ш ХРІТВ ІСТ ГДІК НАШЕМД, єМВЖЕ
Ш НАСВ ДАБДЕТВ СВОЦЕМД, Н
СТАІМД ДХОМД, ЧЕСТЬ Н
СЛАВА НАВЕКІН ВЕІКОВД,
АМНН.

СЛОВО Б.⁹⁸ НАНЕДЁЛЮКИ. ³⁸
ПОСОШБСТВІЙ СТГФ ДХА.

Члбік нѣкѣй побори вечери велїн, и звѧ многи.

Пишаєтъ сївій Енглеситъ Аугсб., в Глубк. р. 1.

Означими споғобами Бгъв людѣн до на-
смѣшъ Чртвѣл Нѣногш попагаєтъ .
Слѹхачъ Православнай : бѣныхъ чеснѣ
меч и гла, Дрѹгї чре оубоитво и хоробъ,
Грѣтихъ чре оутрапеніе и неболю . шѣ
выражаныи Члѡмннкъ тѣкъ мѣни тъ :
Исполнїи лица и хъа безчестія , и взыщутъ именнъ Богъ Ул. п.
Гдн. Анаис тенеръ приблѣтъ чре взысканіе на Кѣ-
кетъ , бѣдлѹгъ Слѹбъ Булкінъ : Члѣкъ иѣкій соборн
Вечерю бѣлію и звѧ мнѡгихъ . сѣ велікамъ твою кѹнѣ
амевнѣ Кже ! сѣ не и зреченаjak щедроблаговості ! Гдѣ асы-
емо теге вѣкъ Ср҃цемъ нашнмъ , віен дшию ишю , и
всего маслїю ишю либнли , Вечерю бѣлію наамъ справѣш
иису написаля вѣтъ сѣй Булкінъ твои Адка :
Члѣкъ иѣкій соборн Вечерю бѣлію , и звѧ мнѡгн .

Що би то булà за вчитель вèліж, котòрòю дlà маїв
справила КГЗ, бùома рознит' ще письмо Свєтла,
що за потрàбы, нòкль єн залечено нòзиногте по

ХОДИТЬ? ШТОМЪ СІЕ СЛОВО БЫДЕТЬ.

the same as the one above it, but the
bottom part of the leaf is torn off.

Себѣ нѣ чре^{зъ} функіевъ івоніхъ вѣмбаль. Кто здѣ ро
зумѣтъ вѣхарністїю Стѣп., мікш Курілъ Стѣп. и огні
блажи: Чѣркѣ той єстъ Бѣзъ Оца, которыи вѣтъ
вѣлію восторгла наимъ Вечерю, на ней же Хс наимъ даєти
влаесное свое испытѣло. Але єще можемъ з Григоріемъ
Сѣмъ и вѣдѣмъ чре^{зъ} Вечерю вѣлію розумѣти, аже-
етъ и славъ Ненѹи, которон Стѣпливе житїи на
землї людез, въ Чѣрвѣи Ненѹи въ восторгѣ Прѣблыхъ. За-
жигати вѣдѣтъ. Надѣяется зѣ бѣженети и слава
Ненѹи Вечерю вѣлію для тогѡ, же въ Вечеру, то єсть
на концѣ житїя и на концѣ свѣтлайшѡ, по днѣвихъ
працахъ добродѣтелии дана вѣдетъ, покоторон
жаногѡ не вѣдетъ и ишогѡ послана; бо онѣ сама вѣ-
деть вѣчнаѧ. Такъ міой Григорій Стѣп.: Вечеря вѣлію
є наспішеное гладости вѣчнои. Вудимъ здѣ Стѣп.:
Вечерю вѣлію невымѣное Чѣрвѣи Бѣжія оуживане Гдѣ на-
баль, которое для тогѡ Вечерю надѣяла, же конца не-
мѣту. Нашнъ тиѣ своеи Г҃кои Вечерѣ, Гдѣ вѣчна
благословеніихъ оу вѣселіи, на вѣтнитъ, оу поконитъ,
оу бѣжіи, и прослави таисъ, же и мѣчогѡ болша прѣгнотъ
немогутъ, вѣдѣтъ сльвъ Прѣблыхъ: ии вѣдѣтъ,
ии вѣдѣтъ итому. Канкети которме ко хан-
кове иго Свѣтла івонімъ справдютъ прѣблелемъ, ии
коли не вѣдѣтъ бѣ нещасти и плачъ, напрікладъ.
Справѣ бѣлъ не гдасъ лѣбо ламъ Канкетъ прѣблелемъ
и вонімъ, що за похбала шногѡ, коли поправи и на-
пой на шно, крою, братъ своегѡ рожоногѡ Амона,
не вѣликогѡ жалю ѡщевикогѡ, и гдѣ вѣтъ которме на
шнай Канкетъ бѣлъ запрошенн, запрѣналъ.

Справнаѣ бѣлъ Канкетъ вѣлъ саръ Чаръ, але таісъ
нанѣмъ могло быти вѣсле, коли рѣка Бѣзъ въ Плѣца
єгѡ на стѣнѣ, жалобнии написала десетъ, пншучи
таисъ: Маннъ десель, фарегъ, то єстъ Ихмѣриль Бѣзъ
циретки швое, и скончалъ є, постѣвши въ мѣрахъ
и обрѣтесѧ менше именішее? Разда вѣлъ царстви
швое, и ѿдѣстъ Мѣдомъ и Персомъ, съ жалобнии
и на дѣрѣ нещастии Канкетъ, коли ии мѣтъ съмогшъ

злётють Царя! Справна е мыа єздыръ Продържеви
и Кна́дю єшь першомъ йманъ Банкетъ, всѣми рошко-
шами наполненый; але нѣ амъ не коядомъ ѿтъхъ?
голи з Банкетъ тога, Кна́дъ и воеvodъ Чаркоевъ
ймана на шибеницѣ провадъ. Справна е мыа та же Мѣсѧцъ.
Банкетъ Кна́демъ и воеvodамъ своимъ Йаша Чаръ
Жидшибинъ; але щожъ ѿного за похвала? ѿточимъ
злоутихъ? коли Чркѣ Мѣста ища емотрачи на крохъ
и заните С: Іоанна Крѣла, наимншаго Маршала
Краса плачутъ. Бѣскіи засѣ Банкетъ и Вечеръ славы
Іенона, которѹю прѣже сложенія мѣра Бѣзъ нагорова
и нѣщимъ єшь, жадногш виситъ немѣтъ нещастъ,
вадногш плачъ; бо мѣбѣтъ стаи Іоанъ вѣлокали:
Ако тамо ѿтрѣтъ Бѣзъ вѣакъ слезъ ѿчи и хъ, и Апокалип-
смрти не будетъ и томъ, и ни плача, ни боли
блѣдни не будетъ и томъ. Також то Бѣскла славы
Іенона Вечеръ, на которой ѿбогати егата и соратники
иемшими прѣпісими. Хромыи художни добра
слѣпни видѣчиши ѿнъ, и вѣдьми баженными и
злѣциагаиши, ѿмѣрлыи живыми на вѣки.

Натои славы Иенона Вечерѣ тѣа явлѣніе! тѣо
баженетво єздитъ званииихъ на шибеница! ѿпнелъ по-
ларти иле могла чрезъ ѿкровеніе Прѣгш Ахъ понѣти,
баженныи ѿгвѣстіи таїми славы: ѿ тѣа пре-
лабное ѿтъ ѿное Иенона Чркѣ, в которомъ ѿтобо
ди Чркѣи тѣа веніи Стѣи, одѣянныи свѣтломъ ѿнъ
и зою, манчии вѣнца на глацахъ своимъ ѿ камене-
ніи, съ Чркѣи баженетва вѣчногш, где ты Гдѣ
упобѣміе стѣахъ, и вѣнцы славы, лицеи къ лицу
и дѣмы єздешъ ѿ стѣахъ, ѿвсегдающи и хъ ѿ вѣодѣ-
и мѣре твоемъ, который превышаетъ вѣрѣхъ.
тамъ вѣрѣе бескомѣчное, тамъ радость вѣрѣ пчалии,
здрѣе сеъ болезни, дорога сеъ працы, свѣтъ безъ
гни, животъ вѣрѣ смртъ.

обро бѣзъ вѣжлаго
не вѣспечногш сего
и радиости заложніи
изманиахъ рошкошней

б. Само
согрѣ-
ти-
гасле.

И ЧЕСТИИ ИГРО СВЯТЫХ, ЗАПРАВЛЕНЫХ РУДНЫМИ
ПЕЧАЛЯМИ И ЕБДАМИ, ЗАБОЛАМИ 18ТЬ ДО ЧРКА ИНОГОШ,
ИА ОУЖИВАИЕ ВЕЧЕРН СЛАВЫ БЖЕС, ИЕ ПРЕЧЕНИЕЮ И НЕ-
ПОНЯТОЮ СЛАДОСТИЮ РОЗМАНІТІ ПРИЕМАСЬВА БЖІНУ
ЗАПРАВЛЕНОН. ИЩАЕЛИВИ МИ И МІКСЕРНІН КОТОРЫИ
ПО БШЛНХУХ ИГРО ВЕЛІКОГОШ, И ПРОСТРАННОГОШ МОРА,
И ЕУРЛІВИХУХ ИГРО ИОРГАХУ ПЛАІВАЕМ, ИЕ БДАЧИ ИГЛІ
ДО ПРЕТАННІЩА ЗГАВЕНА ПРИПАЛЕЧІ МОЖІМЪ. ИЩА-
ЕЛИВИ КОТОРУХ ЖИВОТА ЄСТЬ В БЛГНЯНО, ПОТЬ
В НЕБЕСПЧЕНСТВІ, КОНЕЦЪ ВЪ ВОНТПЛІВОСТИ.

ПРАВДАТЬ, МАЕТЬ И СВЯТЪ ИЕН ШЕЛДНЫЙ СВОІ
СЛАВЫ ВРЕМЕННОН ВЕЧЕРВ, ИАКОТОРОВН ТАКІЖЕ СВОИХ
ВСИВАЕТ КОХАЛКОВ; АЛЕ ОУВАЖМО ЧИ ВІБХІЖЕ ИА ВСЕІ
СЛАВЫ ВРЕМЕННОЙ ВЕЧЕРВ, ЁДНІМН АТЫМН КОРМИЦА
ПОПРАВАМИ, И ПОНТЬ ИАПОЖМІЧИ ДОВІКУХ ЗЛАТО
СВОЕГОШ ПЕРЕПІЖЕТВ КОСКА? ИКТВ. ИНШІЙ ФНІ СТОЛЬ
МАЕТЬ ДЛІ ВЕЛМОЖЪ, БОГАТЫХЪ, И МВДРИХЪ ЛЮДЕЙ,
ИНШІЙ ЗАСЬ ДЛІ ОУБОГИХЪ, НЕДОЛЖНИХЪ И ПРОСТИХъ
СО ВЕЛМОЖЪ, БОГАТЫХЪ И МВДРИХЪ, КОРМИЦА ДОРОГНМН
ПОПРАВАМИ, ДОРОГНМЧ ЧАІТВЕТВ ИАПОЕМЪ С ЧЕШГИХ
ЗАСЬ, НЕДОЛЖНІ И ПРОСТИХЪ ЛЮДЕЙ, ПОДЛІГМН КОРМИ-
ЦАМНІСАМИ, А ЧАІТВЕТВ ВОДОН, АЛЕШ И СЛЕДАМИ.

На ВЕЧЕРВ З СВЯТЛА ЁДНІМДЛ, ПОТЬ, А ДРГІН ГОЛОДО
МРІГТВ, ВЕДЛУГА СЛІВА ІПТШАСНХУ: ОВА ІАЧЕТЬ,
ШВК ЖЕ ОУПНВАЕТА. Е ИНРА ВІСЕЛЛ, А ДРГІН ПЛАЧУП:
СОЛШ ТА ХІТРОСТІ И ЗДРАДЫ, НЕЖЕАНІЩРОСТІ И ПРАВЫ,
ІІС МОБНІ ФАЛМІСТА: ГЛІ ІІСТІ ИГРО ВІЗАКОНІЕ ИЛІСТЬ.

СВЯТЪ СІН ШЕЛДНЫЙ ЩОСЬ ІІСІ ВІДИМЪ МАЕТЬ
ПОДБЕНІСЛА ДО ЛІСА, ШКОТОРОМ ФАВЛА ІІСІ ТАКАЖА:
ЗАПРОІЛІА ЁДНОГОШ РАДУ ЛІСІВ. ЖУРАВЛІ НА БАНКЕТЬ,
ИАКОТОРОМВ ДАЛВ. ЖУРАВЛІ ПОЛНВКУ БАРДО РІДКУН
НА МІЛКОЙ МНІКЕ; ОУЕНОВАЛ ЖУРАВЕЛЬ ЗАЖИТИ ДОЛГН
СВОІМЪ НОСОМЪ, ЛЕЧУ ЗГОЛА ЇМД ЕМЛІ НЕСПОРО: А ЛІСА
ІІСІ ІІСІТ, ТАКІВ ІІСІТ. НАГОМОВ ЛІСА БАНКЕТЬ НЕКА-
ДВШНІА ЖУРАВЕЛЬ, ОУМАІЛНА ІІСІТДА БЛІТВ ШДАПН
ЛІСОВН, ПРЕТО ЗАПРОІЛІА ТЕ ІІСІТДА БЛІТВ ШДАПН
ДАЛВ ЇМД ПОПРАВУ К БАНКЕТЬ ШІКІТОРЫЛН - МНОНО ШІЕМ:

ро 58мъи же, пакъ лісъи штвкъ заштвкъ ѿ дѣлѣ
 зъ той шкленіи бѣнѣ бѣрдо смѣтнѣ журавѣ по прѣвѣ
 суживалъ, а лісъ иемогучи ѿно по прѣвѣ івоинъ
 грѣмъ пысомъ досаги вѣтн, тѣкъ звѣрѣ бѣрдо хитрое
 и промыслное, иемнѣго мыслу вибернѣлъ бѣню на
 Камень, истолкъ ѿни статотъ; и пакъ сѣмъ вѣ
 поѣлъ, же журавлѣи иѣчошь не доетъ. що вѣдлун
 журавель, жалосне злодѣлъ: лісъ пакъ, лісъ обакъ,
 вѣгда зъ лісомъ спѣва ѿпакъ. що на томъ
 бѣкѣтъ по ткало журавлѣ ѿ ліса, тое чѣвка честѣ
 по тькаеетъ на бѣкѣтъ оу свѣтъ, лібо бѣвѣтъ тое, же
 свѣтъ иен прелестнѣй, и хитрый блѣснѣлъ лісъ, запроситъ
 чакъ чѣвка на івоинъ бѣкѣ, але по прѣвѣ івоинъ тѣкъ то
 оуѣдѣ, богаества, вибоке оурожене, слава. на бѣдо
 мѣлкои щасѣтъ дѣтъ мітѣ; бо для коропткоети жи
 вота лібо тїсогшь оуѣрапеня, залѣво тою бѣкѣтъ
 свѣтъ огогъ, чѣвка вѣднай икоштвѣтъ; и хоча тѣхъ
 єшь по прѣвѣ на тїсіи чѣвка и зажѣтъ; еднае не спорш
 ємъ и не здоровш бѣвѣтъ, гдѣжъ по инѣ вѣрѣніи
 впадаестъ болѣзни. по чѣти впадаестъ вѣдчестии
 зъ богаества пріходнѣтъ вѣбозетви, зъ бѣгородѣлъ и
 славы в неславѣ; а свѣтъ иен ѿблѣднай, и хитрый
 иѣбъ лісъ, тїсъ прѣмѣтъ иѣбъ, пакъ прѣмѣтъ, тїсъ бо
 гатѣтъ, пакъ богатѣтъ. Чѣвка чинитъ чѣвка
 бѣднай, посторѣши єшь лісъ и хитрости? хотлун
 штвкъ заштвкъ свѣтъ ѿ дѣлѣ, прѣвѣтъ ємѣ вѣдѣ
 ний бѣкѣтъ зъ рѣснай кротофиль и роикошен, ко
 торые тїсъ вѣткіи шкленіи бѣнѣ, вѣцѣ івоинъ ємъ
 прѣставлѣтъ. Тѣхъ по прѣвѣ чѣвка тїсъ журавель,
 сѣмъ заживаетъ смѣтнѣ, свѣтъ засъ для тѣсногш
 соуда ірца, не могучи тѣхъ єшь по прѣвѣ оуѣнти
 и мотрѣти тїсъ на тое заживаетъ хитрости и иѣбъ
 лісъ бѣню шкленію ѿ камень, пакъ онъ ірце чѣвка
 кротофиль и роикошамъ, прѣгненіи чѣтии, и иѣши
 рѣтѣи пожалѣи тїсъ на полненое, съ нещастии и роз
 майтии оуѣакъ, тїсъ ѿ камень, разбѣлѣтъ! що вѣ
 длун чѣвка тїсъ журавель жалосне болѣтъ: лібо пакъ

ЛЮДЬ ОБАКА, ВСЕДА З ВЕЧЕРЬЮ ТЫКВА З АНОС ПРАВА ОПА.
 На вечеरь засыпка въ бѣла дамка, сардш єита шмѣна, з
 тымъ немаши жалонъ з драмъ н хнтрости, тѣлкш ви-
 маѣ праѣда и цирость, тымъ вити и наинеожинъ, єдни
 и тмѣже, [поневѣ єдиного, и тогожъ бѣла виленѣ
 єита Баженовѣ,] чистована еиванти на слаженіемъ.
 Тымъ жаденъ гладомъ мѣрти не вѣдетъ, где ѿфнито
 єита витѣхъ насыщанція, и 5 побаритва Агелашъ, и
 Стмѣхъ ѿбода члкого радиетъ походжимъ, та же з
 женимъ болша єита Баништвичъ, тымъ болша
 єита радиетъ и венѣле. Алковѣмъ и ни тымъ по кармъ
 ѿменшаетъ, ани потокъ которымъ напалоша, и
 не терпѧтъ, початокъ мантии забше текштїй. Тымъ
 приготованы 8 пѣ до потравъ тасін прненаси, ко-
 торыхъ ани ѿко виѣ, ани ѿхъ виша, которые а
 ни на ѿце члкое въ мнѣ коли могаи. Тымъ виши-
 мѣтии по кармъ зрешие Бѣсонъ ѿноги, лишвъ и
 на слаженіе Баженовѣ, хвала итиниа не виимовноги
 Агелакоги, и Стмѣхъ Кажинъ пѣнія, прилагаетъ и
 зачѣне вѣчноги, ткъ мовитъ фаломинѣ: Баженъ
 жи вѣшии въ домѣ твоѣ, въ вѣкѣ вѣка вогхвала та.

Свѣтъ гдѣ когдѣ запрошила на Банкетъ, кормитъ
 ею потравами и твореными, икончеванчими, и по-
 личенъ з остаточными. то єита, даётъ ємѣ честъ, з
 сливъ, и вогѣтъ твореныи, и икончеванчии; а бѣзъ
 на своемъ Нѣномъ Банкетѣ кормитъ чѣвѣса сплав-
 ливоги потравами не твореными, безъ конечными,
 личенъ не фпнанчими, та же и напои даётъ не твор-
 еніе, безъ конечные, и не фпнанчии; бо самоги се-
 даётъ ємѣ и за похармъ и за напой, вѣдуга слива
 душитна: бѣзъ твой вѣмъ тѣже вѣдига, мити ею
 вѣде да не вожаешъ, и пыти е єдешъ да не вожаешъ,
 что з фпнанчия тоги и нѣшина гш вилѣ. та же дободн.

Гдѣ на вечеरю свою запрошуетъ бѣзъ, мовитъ тасі:
 Се ѿѣдъ монъ ѿготобахъ, и ѿнци монъ и ѿпнанда
 николена, и вѣа готобазъ гдѣзъ не вѣдѣнки запро-
 ший виимовлѧтъ, мовитъ: Супругъ болѣзъ купихъ

іѧть, и градъ не побѣдити ихъ. что то єсть? же градъ
з болѣхъ и иныхъ оупитаныхъ, и сколеныхъ мобитъ
ибъ, жаднои личеси не вспоминаетъ, не ѿзнати мѣстъ
иа то сї него многѡ волашв в икормныхъ видлѧтъ
иа то веcherъ поеніо, не мовитъ: же десѧтъ, альбо
то, альбо и тѣмачу, лиезъ и десѧтъ прислученъ видлѧтъ
засѣтъ але бѣжаного огранченя и спицана мобитъ:
иуже иици мои и оупитанна и сколена. Что геды
того, єсть запричина же Града. Нѣнии запрошучи
на ивой Банкетъ, и кладетъ личеси потравъ и волашв,
и тои не вѣдати вимовланыи шѣхъ огъ Банкетъ,
кладетъ лице волоѣ, для которихъ прѣти не хо-
тятъ, а и то бардо малюи лице, и винъ супрѣгъ
волоѣхъ пать? дорозумѣватель моясемъ, иже не
ишал того причини, тѣлко лѣбѣдь знали. же сѣ
и запросиши чѣка на ивой Банкетъ, бардо малымъ
и в мѣлой лице потравами єго оѣмитъ, для того
извѣражаетъ птица лице, пать супрѣгъ волоѣхъ; бѣзъ
зай на своемъ Банкетѣ бѣжанчими, не зличе-
ными, и жадной мѣры немающими часп вѣтъ чѣка
потравами, для того запрошучи на Банкетъ, лиесъ
иъхъ не кладетъ, не мовитъ же на гороваремъ на ба-
нкетѣ моемъ, что альбо тѣмачу, альбо десѧтъ тѣмаченъ
потравъ, але тѣлко: се обѣди мои оуготоваухъ,
иици мои и оупитанна и сколена, и вѣм готова.

Свѣтъ на Банкетѣ ибоемъ становитъ ко ханкомъ
воимъ тасіе потравы, которые альчи и прѣненайхъ
ненасыщаютъ. бѣзъ залъ на Банкетѣ свѣемъ Нѣномъ
становитъ и зерѣннымъ своимъ тасіе потравы,
которые желанія ихъ совершиша насыщаютъ, видлѧтъ
слобѣ фалоника: насыщася и вѣмни же слабако. Часи.
Иже потравы Банкетъ свѣта иго ненасыщаютъ же
ланія Ср҃ча чѣкалагъ, выразиша тое самъ бѣзъ
Прика Своего Аггема: Или єште и не вѣтостъ, пните
и некѣ плюстъ. Же за потравы Банкетъ бѣхъ огъ.
Аггемъ и Нѣбъ достатѣна насыщаютъ, и оупокомъ желаніе ср҃ча
ишиго, тасімъ прѣладо можея тое ѿзиши.

Пишаутъ Ієпіорнікое нѣжъ въ Римѣ часъ єднаго по-
казала иже та кѣ пропласти, же и енъ ви мѣсто оустро-
шило зъ алебестѣмъ посредѣ мѣста почалъ зъ ибѣ выда-
вати огонь сардо венскій, та кѣ, нѣжъ ви мѣсто оустро-
певши згубе ѿбезцовала. Гайдя лідъ Римскій божієш
евоніхъ поганекихъ, пытаетсѧ тиже бы онъ пропласти
затлумити, и огонь енъ оугласити и юшноинтъ та кѣ ѿ-
шповѣде: вѣніти въ твоемъ пропласти рѣку та кѣ въ, ко-
тора и въ томъ мѣстѣ нацизиниша знайти мо-
жетъ; и та кѣ огонь до тонъ рѣчи ви ѿ мѹцѣ ѿб-
иетъ, и бояшъ оуже зъ той пропласти выпадати не
бѣдетъ. оурадовалася лідъ оуслышавши твою ѿбовѣ-
и и сидали наикоштобишишіе золотые науїна. Гды
тое не помогло, и сидали наикоштобишишіе перлы;
гды и тое не помогло, и сидали наикоштобишишіе
діаменты: гды и тое не помогло, але шамъ сардѣнъ
еще зъ той пропласти огонь выпадалъ; Зачини єдніи
ѡбыватель Римскій, на мѣтѣ Кврциушъ до виго лідъ
речетъ: вѣдайти ѿтому жеисте не зроди мѣли ѿ-
бѣди боскон, рѣчу зо виѣхъ наикоштобишишіе и наци-
зинишиша єштъ члвкъ, того тобамъ казани въ твоемъ
пропласти вѣніти, похи тогѡ не оучинити, огни
не оугласити. Былишавши тое, ви сѧ затрвожиши, и
жаденія на тое ѿважнити не хотѣлъ, але въ онъ пропла-
сти вибочнаѧ. тѣди онъ тамъ зачини Римлянина
Кврциушъ горлибымъ Срцемъ ѿважнаѭ на тое, и
въ онъ пропласти вибочнаѧ, и та кѣ гды огнь ви ѿ мѹцѣ
ивонь на иегѡ ѿбернуга, онъ иже самъ оуконтентова,
наиытнаѧ, и бояшъ оуже зъ пропласти невыпадалъ.

Были оуваражи въ твоемъ Иєпіорію дхобие, пропа онъ
посредѣ мѣста ѿсацанаѧ, єштъ то срце члвѣческое,
зъ которогѡ ви гда выпадаєтъ огнь прагненія рознай
рѣчи. Видя въ твоемъ пропласти Срца члвкаш сбѣтъ
иенъ прелестнай, рѡзные коштобиные рѣчи, видя
то го иоети ви ѿкисе, то кога итва венскіе, то рокощи
твѣснай; а чи оуглашаетъ же и въ нѣмъ огнь прагненія
еваніицкій. Данишевиа Красибои та мнѡгѡ ии прѣтви-

на рокъ, же зъ неи мъгълъ ходати многъв бардъ въсса, а єднакъ емъ срце єгъв не оугасиша, єще прагнена зъ неи въпладали. Вѣнненшъ быша въ срце Соломоноши таікъ многъв злата, же ѿжъ въ лѣгкомъ поваженю оу людѣнъ быша; а єднакъ и тое не оугасиша єгъв срца, гдъ Окрути до Офѣръ по злата въправовѣлъ. Вѣннено въ срце Маріюшовшъ сѣмъ кротъ гоносты Радѣцтва наѣ въшогъ, а єднакъ єще болшъ на томъ Фридѣши таікъ кротѣлъ. Вѣнненшъ въ срце Гелишблѣлъ телесныя наї болште роисоши, єднакъ и єгдымъ шыны насытнти не мъгълъ. И теперешни хъ часъ тои же свѣтъ и на даєтъ въ срца людѣи, роизные коштобныя и дорогие рѣчи, то злата, то чести, то роисоши, чи оугашаєтъ же въ иныхъ огъни прагненя бынамнѣ. маєтъ и то миши злата, среера, єще болшъ єгъв мѣти прагненъ. маєтъ и то злата, єдна ильо другъ и на иже гоности, єще болшъ ихъ и єти прагненъ. Заживаетъ и то роисоши телесныхъ, есть, пеетъ доволи, ичнєсто жибетъ, досмѣтъ чини токадливоєти телесной; чи оугашаєтъ же илъ ты въ срцу єгъв огъни прагненя бынамнѣ. и обше имъ болшъ коштобни и то телесныхъ заживаетъ, илъ болшъ оны въ срце єгъв прагненъ. Кто же теды тои огъни прагненя въ срцу члвко оугасиша рѣчъ зо вѣхъ наїца циѣншила и наї коштобни шиша, а таікъ є сѧ бѣзъ, которыи на вѣчерь славы ібоей Нѣной даєса члвку прѣномъ и за поискармъ и за напонъ, и за всѣ прауди въ непасицненые роисоши, икъ моби Купрій Стыни: Бѣдетъ бѣзъ въ вѣхъ и єгъв притоноєти въ днѣ и тѣла исполнитъ прагнена.

Плато:

Дишнѣ:
и Жи:
Геліш-
блѣлъ:

Что же бы были на той бѣзъ бѣженетва и славы вѣчной вѣчерь за потрава: лишь съпть бѣзъ сонечные и садной личеи и неполеглы, єднакъ єщелое Чрквиши иежи тайми вѣки, пять симоѓрѹютъ наїкоштобни шиша и наїемаунши. * Першал потрава бѣдетъ драиве бѣзъ короби и пичали, бо таікъ таікъ Прѣкъ Ісаїа ѿбнта: Шефжитъ болѣзни, печали, и болѣханіе. рѣгла потрава бѣдетъ, болюсты бѣзъ работи, и чоакъ моби таікъ Стыни и пілъ Павелъ: Сама тварь ібо-

шюхъ
муннъ:Иерихонъ
потрава
здроби
здроби
Ісаїа:

Риши.

Слово ѿ на Гаи ии.

жит.

третя
поправка
друтое 3 год
21 Март
Несклько

Четверт
поправка
Томъ I
Благодар
тие оно
бога

актъ

пята
поправка
поздніе
изданіе
бога ури
тресть

актъ

коднє ѿ работы нестяжнїхъ, въ егободѣ глаўви Бѣлъ.
Третя же поправка вѣде та, згода на міръ бѣзъ жаднога
замѣшанія, икъ мовитъ виши реченыи Прѣкъ Ісаїа:
Всеплактия людии єгѡ въ грѣхѣ миришъ, и всеплакти
оупобающе, и почиють съ егоблагствомъ. * Четвертая
поправка вѣде та, хваленіе Гра и елгение бѣзъ конца,
и чомъ то же Прѣкъ Ісаїа: Пріидутъ въ Сіонъ
съ радостію, и съ виселемъ вѣчнаго, на глаубѣ ѿ
иХъ виселіе и хвала, и радость пріиметъ и.

Пятая поправка вѣде, Совершеное поснаніе и видѣніе
Гда Гра ишегѡ Ісъ Христъ, и винѣ пренасѣніе Тѣціи,
ведающа словъ Апостола: Видимъ [рече] ии ѹкоже
зверзломъ въ гаданіи, тогда же лицемъ къ лицу, ии ѹкоже
разумѣю Ѣчаети, тогда же поснаніе ѹкоже ипоснаніе
быхъ. въ таинѣ Ѣстата ии поправъ смѣло вѣде та
актъ, котърый на до вѣживама ононъ бѣзъ жати вѣде.
Першій смѣскъ, мѹцъ Ощевигам, драгіи, премроупъ Сно-
вигам, прѣтѣи, Ахъ Ст҃рш апостолъ. Тсѧн та пактъ
поправы промѣнѣи смѣскъ залецичнї Фаломни, мови:
Виселите и овидѣте икъ блга Гда. Четвѣтъ ткните
залецина венчерь ононъ Бжен Славы вѣчной, славайте.

Маєтъ залецине и похвалъ Банкетъ з пінкногш и
віеологш мѣца, бѡ гдь бы котърый Господъ, запро-
шеныхъ гости на Банкетъ, въ ікіи сиролибніи дому
и нечестое и вѣце запровадилъ; хочъ бы не знатъ икъ
вышменнітвъ и дорогіе поправы рознамъ вдакно па-
хнезнамъ корѣнемъ заправленыи насташе егабналь.
и на боян прѣмніе дава: для єдиного сиролибногу дому,
и нечестогш мѣца, вен запрошеныи зериднаніи бїи
такъ вишменнітвъ Банкетомъ. На ѿгоговиа єбо
бѣзкого Банкетъ, Кѣи икое и сбрали мѣце, єсли и
віеолог, ившелажнхъ оупѣхъ полное? и тымъ єйтъ
ибо ємпиренікое. Що виславичнї Кжтвеніи Апль
Павелъ, таісъ мовитъ: вѣмъ, икъ ѿше земнаѧ иша
храмнна тѣла разоритъ, соуданіе ѿ Гра и мами.
храмнна первіе ворони вѣчнаго на Несехъ. Опісунти
єднъ єтътель црковніи віеология и рокощи тогъ

актъ

мѣца

мѣца Нѣногѡ, где вічерию свою нѣ Бѣнкетъ засовѣніи
для нѣ зерѣніихъ івоіхъ Гдѣ спаівна, таісъ волѣтъ:
о Бѣженіи країно Ганисла! о Бѣженіи країно рос-
кошн! деското рон вѣдущаю з доль плача! та Премр-
не вѣдомои ги, таісъ Памятъ вѣд запомненя, та
Радѹмъ вѣд заславленія, таісъ мисль бѣд темности
обѣгнти вѣдеть! а заѣтъ не вѣлое мѣце нѣ рос-
кошн поймай домъ? где при вѣше реченои Бѣгон Вечерн
пограбахъ, бѣнствъ шкакетъ Примростъ Соломо-
нову, шпѣтъ пѣкностъ Абесоломову, не скореетъ
прѣкостъ Азанлеву, слабо крѣпостъ Самуилову,
смертельнастъ дольни жиботомъ Маджеллову.
а ѿбѣгнти вѣтвемъ луговомъ.

Легк:
Кин: по
Ученій
б Цл: б.

Магъ єще Бѣнкетъ залецене нѣ зѣхоты Господ-
ин. нѣ Ктоже таісъ зѣхоты коли на земли до-
ланкетована гостиіи івой шкакадль, таісъ зѣхоты
хѣ Спінтель шкакетъ в Нѣтѣ, Бѣнкетъ иуи нѣ зерѣніи
иоіхъ! звѣтн вѣтхъ вѣдъ бракъ таісъ боятыхъ, таісъ
тумориихъ, таісъ здоровыхъ, таісъ нѣ мѣощныхъ, з-
блгорѣдныхъ, нѣ блгорѣдныхъ, Прѣниихъ, нѣ грѣшии,
азажъ таісъ не зѣхота вѣтваетъ хѣ Спінтель вѣтхъ
вѣдъ бракъ, гдѣ мокнти: Прѣдѣте комнѣ вѣдъ прѣж-
и мѣнѣ нѣ ѿремененіи, нѣ азъ ѿпокю вѣдъ. Самомъ Го-
подлѣбн споражати порабы нѣ напон для гостей, чиан
таісъ не зѣхота споражаетъ самъ хѣ, мовачн: азъ зл-
иѣлаваю вѣдъ зѣхота звѣтъ миѣ ѿѣ моя ѿѣтвъ,
замигѣ нѣ піете на прѣпѣтѣ моен. О бѣдѹмъ чѣк-
чекое! таісъ вишменитѣ нѣ шацованіи Бѣки Бѣн-
кетъ, таісъ дорожни побѣдамъ, Солоінми напоіми
нѣ вѣлесу Гдѣа Нѣнаго зѣхото, дѣлъ села, Волвъ, н-
жени, погоржати! селн пегкъ чѣкчемъ зѣненіи нѣ дѣ
зѣплено Село, котоіе нѣдѣлѣ вѣдѣтн, вимоллешка
прайти къ видѣнію лицѣ Кѣкого на Нѣнѹ єгѡ Вечерн;
О тѣа таісъ миѣго Сель ѿѣцветъ пегкъ хѣ, мовачн:
вѣдомъ Оцѣ моїгѡ обѣтѣли миѣги сѣть. Селн ѿѣт-
иѣдѣра зѣплениихъ паль Супрѣгшва волиенхъ:
котоіи хотижутъ до свѣдѣнти, погоржати не зѣхота.

СЛОВО НА НАЮ КИ. по СОШЕСТИЯХ

Хлебо Нёнон Вечеръ; о́то ма́е на нису плене даша́ко
до ивёдченое, по шране на Тёлк ѿвёлглено Тёлца о́ф
рованогш на Олтарѣ Кртно, само Ха Сптела, Плат
Ра, плодоноса́ш залогам икоини, прославлене вѣ
ное вѣкъ бои пати телесни Часетва. Белы́ тесль и́де
в Жене, для которон пономорана погоржаш либови
Безко, а званий боячин шнега на Вечерю, и́ти не хо́чи
што ма́еши на Брака́ Агнца Нёно, ѿготована слава
Баженова вѣко Часе Трибфчи, та пыше в Апокалипсис
апо́дъ Баженна званий на Вечерю Брака́ Агнца; где́ быве и́де
конечное, гла́виши: Радын и́в селеми, и́да́т слава
Богои, и́ко пренде Бра́ Агнчий, и́Женя́ Егш: [то] сла́ва
Баженова вѣко Часе Трибфчи, ѿготована се́бе на
вселе вѣчное, облещиша въседи и вѣкъ въ правданіи
стя; ѿкоторой и́дальки, Двненіи С: Иш: Бидхъ речи
Гра́стий берли новай, и́хода́щи и́ш Бела въ Негиз, при-
голованіи и́ко Невѣтвь о́украшенъ мажеви своє. про то
которон то Нёнон пракоты, всмико ѿукрашене зено
миси быве же́ско, ѿцирои шпеноистю, и́ко ѿбога́ть
о́убогитво, Здравее немощи, а́мбрю гладите вомъ. Белы́
теди погорди Село, и́в селами, и́Женон на землю, а
на звание ѿхочогш и́в селоб Гаря́ Ха Сптель пойдё на
Вечерю в Нёно, върху же ве́лишиша въ оби́тели Нёны
мишгии, и́наспишшиша плодо́сторчны залогъ. Плати
Ра пошраны на Тёлк тёлче Хбо, и́в обеселеншиша ради-
стю не и́дгланию и́николиже шемлемою, на Брака́
Нёно Агнч, полбчивши слава Баженетва въ животи
вѣчно. Ты́ ся Ха Сптель запрошувши на се́бя слава
Мария. Нёнон Вечеръ о́упевиа: вси и́же ѿлаби́до, и́ли Братио,
и́ли Сестры, и́ли јцла, и́ли Мате, и́ли Жене, и́ли Чада,
и́ли Села, Имени моего ради: [званий ради моего на
Нёно] Вечерю [Порицю] прииме и́животи вѣчно наслади.
Которий да и́м Ха Сптель наслади, наспишшиша
слава на Вечеръ твоей Нёнон въ Баженетву вѣчном:
запрестателите вомъ Часи́щен вѣкъ званий и́н-
грианой на Вечерю Брака́ твоё Агнчево. Приню Баженон
Мти твоей Мреи Бы, и́в селахъ ста́хъ, а́мни.

АЛОГОН ГИНЕДАЛОЮ. О СОШЕСТВИИ СТВОДХА

39

Годашъ Ісуса
го десяти
Сдлечи жесташа
Слагоинше:
Дляхъ мы.

Дляхъ, в Глаголѣ 31.

Ча прѣтѣншихъ Гда-
и Мѣжѣнъ ѿни сеѧтіа въ
Слѹхѣнъ Православнїи.
Десѧти Дѣвахъ пншеръ
Матдїи: подобна
еслѣнъ Дѣвамъ, иже вѣтвьтвори-
ша въ прѣтенїе Женихъ тѣ: мѣ-
длѹжихъ, пншетъ ннѣшикъ сбѣкмъ
длашъ Ісави въ нѣсѹи въ Египетъ
келженныхъ дляхъ, иже рѣна къ

Срѣтѣволненіи.
И, иакъ рѣкъ ѿ
и не слѹжилъ:
и сбѣвѣмъ и то са
въ Гдемъ; таікъ
и, єшъ єднѣ
словѣнисла пре Христолѣбъ
Кѣгъ и йг҃еломъ Сло: е.
грахъ, Кѣгъ и
ведлѹгъ словъ
нншии звѣдѣ: съ.
оротъ свою.
Дви роаше: Пріе:.
А такъ
добропъ
коалекъ 18

БРА-

НА

сташа нъздалече, нътын вогнесоша глаголици
ї се наставниче помлчн ии. Деслатъ дѣвъ ерѣтѧто
з сбѣтнинсамъ, а деслатъ мъжей з горѣчимъ мѣ
ниемъ велеглѣснамъ; Межи ерѣп аицини деслатъ
дѣвамъ пать егъ мѣрыхъ, тѣ же прѣла єлѣн из сбѣ
тнинки івони, пать юродивыхъ тѣ же не вѣдѣ
из сбѣтнинки івони єлѣл; А между ерѣп аицини
деслатъ мъжамъ прокажениамъ, єдинъ тмако в
мѣдрии, которий ѿчишнися Словомъ Гднамъ
ш прокажи, ви дѣвъ ико не цѣлѣ, вограти, глаг
вѣлии Славъ Бга, а падѣ иицъ при ногѣ єго хвал
емъ вогдамъ дѣвѣ єило юдини, по ѿчишеннѣ и
Багодарю, ш коториу 1С рече: Не дѣлъ ли ѿчишн
шася, дѣлъ ико гдѣ не ѿбрѣтоша вогврашше
дати Славъ Бга. Пать дѣвъ были въ томъ юродивы
и не мори, же при сбѣтнинкахъ дѣвѣтѣ ѿсеши
и мѣлѣлъ мѣдниахъ ѿчишнѣ добрѣжнаихъ, а дѣл
мъжѣ ш прокажи ѿчишеннѣхъ, въ томъ ютъ юродив
и мѣдри, же при мѣтѣ ѿсн полѹчнвши ѿчишн
и иѣли єлѣа аиеви Багодарящей и хвалящей Бга, з
влеченіе Благати. Школьъ тѣло, же болѣшъ тѣхъ в
на зѣаніи юростъ вицъ не Багодареніемъ Бга за єго
вичерю є Ненкелъ тѣхъ которыи юростъ вицъ не помло
мнѣшіе, и наебнаго. Вицъ з аѣи ииѣшихъ вѣликіихъ
ї пошрани, ииѣи мъжен, ерѣтнхъ Гдл и ѿчишн
ї, щобы прокажа значила дѣбне
лмъ, и наимногомъ родѣ дѣланіи
ово.

Мѣд. Нѣнон вичер
иин сеєры,
иин сѣла, и
Нѣнон вичер
которий да
слабои на
запрестат
бранной на
Мѣри твои

овѣтоеть, икои были зара
тишненъ вѣликіи дѣлъ мъжен,
О телѣнъ Чркѣвніхъ значи
деслато словѣнъ заповѣдн
и розніхъ причинъ; Славъ
прокажа бенъ гуморы албо
Бга пиветъ, и швѣтнть,
каша жи ѿгрѣдъ, которая поху
чи, и вѣчу, зноинть, и вѣкинъ
шборо-

шборуяется: Нехай к тебе дивне содетъ пленкныи на
лицъ, нехай маетъ глаголъ слатыни ѿзбогемиою
блажими, очи веелыимъ оукрашеныи посборомъ и коли
и грудоватиетъ, вие тое оутратитъ. Святыи можъ
прогназъ грехъ и смиренного, той азали не побеши дши,
и не заражаетъ? Кто знестъ первородныи дши члвчи-
ион пленкности? Кто обради Божии роныи дарами
его святакий и блаженъ, шпоритъ и темныи чинитъ?
Азали не греши. Такъ мояти Пророкъ Еремия: Бодре-
дитиа бедствиа, потемниа паче сажа обради и хъ.
Поки члвчи не дошли греши икоша смиренное грехъ и
ико то памятва, вшечеетъ, забоиства, злоби-
иства, ирвопринастъ, чарована, и ишиихъ тымъ
подземиа грешиовъ, дша егъ чеславиа Божиа бывало
пленкности Божион зерцаломъ, и котормъ наинченѣи-
цие и наинперше Божион его святатъ примите: в пла-
чаніи преблюстъ, в розумѣ мроетъ, в болѣ добротъ;
увшемъ избутатъ самыи трии Божии перенои, самъ
Щадъ в Памяти, сѧ в Розумъ, и Ахъ Стъин в болѣ
Гдъ заси члвкъ впадетъ въ искъ грехъ смиренныи, а
заругъ дша его в зерцала Божаго стаса чеси зеврована
грехъ, отрашииа обрадомъ и Балваномъ дѣяволиа.
Шо ѿзманимѹи самъ Христъ Спинтель, таикъ рѣкалъ ѿ
Иудѣ что икождомъ грешникъ кодаи не изложило: Іѡан: 5
единъ ѿблъз дѣяволъ естъ. икош альбогемъ и то са
прилѣплетъ Гдѣи, единъ Ахъ естъ съ Гдемъ; таикъ
и то са чеси грехъ прилѣплетъ дѣяволъ, естъ единъ
Ахъ съ дѣяволомъ. а таикъ шо дша чловѣческая пре Христолюб
пополненемъ грехъ и смиренного, емля Бгъ и йгломъ Слово: 6
его мила и вдѣчуна, то пополненю грехъ, Бгъ и
йгломъ его стасета мѣрска и брыка; ведловъ словъ
Пречистиа: бѣзыпа доброта івои. где инишии звѣдъ 5
и таестъ: мѣростию сотвориа енъ доброта івои.
Пригочиниа заси мояти: мѣростию Гдѣи Роаше При: 6
и на погреши. Ичиимъ альбогемъ не брыдна таикъ 7,
иисъ грехомъ, котормъ експонентной его доброти
протиини; нехай вѣстъ вориа котормъ коленъ въ

на Небе и на земли, в море, и на босу ноге, в тайниках
шебенщика, и чубченца на глазах не хан моватъ; икона
Бога Быдича греха. Того Быдича не могуть. И прето
стый ведущий штормъ, нечестивъ таисъ не Быдича
иконы греха, змеи которыхъ единица таисъ иска-
зилъ емъ з единой стороны видѣла греха, а з другон
пекло, наперебой ся в пекло погружала, а нежели бы
греха пополни; албогицъ болѣлъ симъ чистый щиреха
войти в пекло, а нежели з грехомъ к Чртю Неное.

Ангелъ:

Михаилъ:

Иаковъ:

Апостолъ:

Также:

Кто:

Ефесъ:

Чи оубажають же тое люде ко ханчина в семъ преленомъ
мире? чи маютъ на памятъ же Богъ грешника, икона
Прокаженного зашибку пречу, за Чртю Неное до
пекла ведущий, рекши: Идите щемене про克莱тии
въ Огнь вѣчный, оуготованный діаволъ и агеломъ.
Егъ? ижъ таисъ, для малон рашоши тѣла, для
короткон и небезпеченетва полнон честинъ, для по-
лого зыкъ, для порожнен личинъ хваленъ, нароум-
нтие смертелные оудаютъ грехи, чрезкоторые скита-
на Крещени дамъю Бжито пратать ласкъ; и икона Про-
каженного, Богъ и людемъ станици брикими, и Цркви
Тріумфоченъ, з говариска йгравъ з стихъ бжинъ,
до пекла ведущими кибай. Тамо ви Стади Прѣк Исаиа:

Да и во змѣи нечестивыи, да не види славы Гдна; и иже
въ земли стихъ бедствишиа собори, и не коле ѿнихъ,
да и сгна веде ѿбещенія, да не види иже ѿни веде то
то, согаси и оутѣх Небы, пленностии йгравъ: ани
не хан заживо Клаждаго Пренасѣніи Трци ви деніи,
которого ѿни заживо, веде ѿбѣровеніе въ Писаніи
Сѣо таикаго: вѣ ѿни чародѣи, и оубійцы, и идоло-
слюжители, и вѣлъбороди и любан лж. А си съ послухъ
Йграва моегш засвѣдичелетворѧтии сѧ въ Цркви,
иконо ведиш сківено творище мѣрдѣи лж, не иматъ
въ Градѣ стый іерархъ вышний книгти. що стый
Апостолъ Павелъ потвержданъ, мобнитъ таисъ: Сие да
єште вѣдущи Крати, икона ведацъ веданикъ, ини нечи-
стъ, ини лихомица иже єшь идолослужитель, не иматъ
достоинства въ Чртви Крста и Бога.

Пото́ре, про́ка́да не́гл҃а́ко чл҃б'я́ка чи́ни́ти бры́кимъ,
шпетнамъ, але и́ заразлі́вымъ, же и́ншихъ здоровлі
и́ чистихъ людѣнъ, до кото́рыхъ пра́вчнитъ, та́мніжъ
про́ка́дами заражаетъ; и́ для то́го ѿ бѣ́старомъ
Законъ вадалъ бы́лъ жи́домъ та́кое пра́во, але и́
то́ посполитого мешка́нца и́ твари́нта, пречъ за
себѣ́ про́ка́дении бы́лъ бы́гнаны, же и́ншихъ
то́и хоробомъ не́заря́даны; та́къ мовитъ Писа́ніе:
Неу́нитъ вадетъ шла́чены, кро́мъ даседи́тъ, ви́къ
смерте́нныи, чи́ не ма́етъ же та́къи заражи́ти до се́бе.
Ува́жте чи не заражаетъ панни́ца, ѿже́рца, пре́дного
и́ воздерожногш чл҃биса́ нехáнъ пожнѣ́ посполи́тъ ви́къ,
воздерожній з зна́чнамъ выпíлкомъ и́ жарлокомъ
и́сін чл҃бъ, пе́вне заражи́ти є́шь івоніи гра́хамъ та́къ,
и́жъ та́къи же вадетъ панни́цею ѹкш и́ онъ. Нехáнъ
посполи́тъ пожнѣ́ ктъ посполи́тъ з ви́штетчи́кіомъ,
разбо́йни́кіомъ, драпéжцию, лихвя́ромъ, Крико-
пренажцию пе́вне та́къи же вадетъ ви́штетчи́кіомъ,
разбо́йни́кіомъ, драпéжцию, лихвя́ромъ, Крико-
пренажцию. Вы́раси́ти тое фаломи́, рекши: в Препенії
вадеши, и съ ви́стропти́вым разбратьи́шися. Очи́мъ и́
в Пріулахъ: Ходли в Прераймъ Премъдръ вадетъ, а
Ходли в ви́езды́мныи, бе́зъменъ вадетъ.

Потре́те, про́ка́да та́къ вадетъ та́кнене, же з десетъ
про́ка́дениагш чл҃б'я́ка и́ччогш не ви́ходитъ, та́къи ш
бры́дгіи смо́ро. Але и́штѣ зви́ти рностей запео́ванихъ, и́хъ
чогш не можетъ ви́ходить ти, та́кш смо́ро да и́ваде та́кнене.
Подо́ніи спо́собо́й да чл҃бкѣ ви́ти рносты срца івое гра́хъ
и́аки сме́тени запео́вании ма́є, что з оу́стъ є́шь ви́ходи́ти,
если и́ не заразлі́вое та́кнене прила́чна до чл҃бка и́ко́хъ а́н-
то́гомъ в гра́хъ телесна́я, не почу́вши з оу́стъ є́шь и́ншогш
та́кненя, та́кш смо́ро и́ваде, сло́ба нечнего в и́нгев замы-
каючи. Прила́чна до ги́белихъ и́ до по́меты за-
гри́бду и́ оу́рдзя малю бардо хти́въ, а́що и́ншого по-
чу́вши з оу́стъ є́го, если и́ не и́ваде та́кнене, сло́ба и́ваде

Либнії

Ча́сті.

Пріула.

и злоречем въ неите замѣканий. Прилагншися до шемоць, и чога и ишога з оитѣ въходѧтога не почувши, тѣко
имро ело ѿ грѣхѣ чужи. Прилагнша до гордѣ. З оитѣ
и хъ, зара почувши словѣ бѣзъ имроливи, тѣко по хлиеву
върокое ѿ ке же розумѣне, и ишнхъ погоржено.

Либн:
Гласъ.
и д. с.

Рн: 5.

Еф: 6:

Ча: 1.

Что ся ткнестъ разлѣчїм родаша прокаси, промѣж
сивала къ вѣтхѣ Законѣ прокаса, тѣко читаем въ лѣгн-
тикѣ; Першам прокаса Тѣла, драга Свѣнѣ, престал
Домъ. Иль до разумѣнїа дѣбнаго, поиндрѣмо очина
иашнми, межи розмѣнѣи спаши людн, тѣни пѣвне
прокасен въ ии прокаси грѣховныи знайде. Шо алео-
вѣмъ єетъ грѣхъ телеснай, асъи не прокаса Тѣла
тоенем прокасон, злажаю и нацинотливши манци
и дѣбы, гдѣ тобарнестъ мѣти бѣдствъ з манцими,
з дѣбами къ телесномъ грѣхѣ ко хлиячнми. Пробидѣ
тое добрѣ Павелъ Стайн, Который споюсъ подиунѣ
до зекита тої телесной прокаси, таїсъ напомнѧе
Римлянъ: Искоже преставните оудеса въаша рабы нечн-
шотѣ и бедзаснїю въ бедзаснїе: таїсъ и ии прѣ-
ставните оудеса въаша рабы прѣвѣтѣ въ Стайн. А Сфе-
снѣнкимъ грѣхѣ таїсъ: Благъ и вѣлка нечншота, и
лихойко, ии да именуетъ въ вѣткоже подобѣ Стайн.
И Свѣнахъ тежа азажа не шіасътія прокаса? и тѣ
вѣлнчнти можетъ, тѣкъ многъ єетъ таїкъ, чти
Свѣнѣ ие же чинятъ не вѣдъгъ юбоегш спаинъ. прости
и не аумѣтнни, тоенъ въ ровнинѣ строи шлажетномъ,
и въ наисахъ єхломъ, и ижшии къ фрлдѣ, ровнестія съ-
нами до юбоегш преложоногш. А то чи не прокаса на
Свѣнахъ, гдѣ онкечннти звѣскан не для тепла, але
для пыхи и хлиеви, але оумыслне для прелшнти очн
чужихъ до пожалнвости телесной; а ѿтаковыихъ пѣвне
полнатія словѣ фалмѣстіи: фалечеся въ кладѣ ѹгш
и рнзъ. Кождн таїковыи манчн на ювѣнѣ юбоей про-
касъ, єсли не ѿчннти єнъ, єсли не по перенанетъ
строю Свѣнѣ оужнвѣти для пыхи и хлиеви, и залеца-
наи драгими, але ѿвѣсъ и драгими, и залеца-
наи драгими, але ѿвѣсъ и драгими, и залеца-
наи драгими, але ѿвѣсъ и драгими, и залеца-

СТЫН: ЕСЛИ МЯЖЬ ХАЛЕО ЖЕНА ОУСТРОИСЯ, И ОДИ АНДЕ
СВОИМЪ СТРОЕМЪ ДОСЕБЕ ПОБАЕНТА, ЧУНАЙ БЫ ШТОЛЬ
ЖАНАЛ НЕ НАСТУПИЛА ШИШАДА. СВДХ ЕДИАК ВЪЧНОГО
НЕ ОУИДЕТЬ, ЕО ЗАРАДХ ЧРЕДШЕ НАНЕСЛЪ, ЕСЛИ БЫ БЫЛЪ
КРІШ БЫ ГА ЁН ПРИЛЕПІЛЪ. **Прокада дому грѣхомъ**,
ПАІСКЕ БАРДОГА РА҆ШИРІЛА МЕЖИ НАРОДШМЪ ЛЮДІСИМЪ;
ЧИ МАЛО БОВІМЪ К ДОМАЛІІКІИ ЗНАДЕСИМЪ, АЩЕРЕН,
СЛОГЪ, И СЛУЖІЕНІІ, КОГОРВІИ ГРѢХАМІ СМЕРТЕЛНЫМІ
МІКІ ПРОІСІЗАМІ СВДХ ЗАРАЖЕНІІ. ЕДИИ З НІІ МАЖУТ СЕБЕ
ГРѢХО ТЕЛЕСНІИ МЕЧНЕСТАХІИШІИ ПАНІПВО ШЕЖІРІВОМъ
ЕДИИ ВЛОДЧЕСТВОХІИ ВОПРИІЖЕСТВОХІИ КЛАМІСТВОМЪ;
ІИШІИ ЗАБОЕСТВОХІИ АЛКОСЕСТВОХІИ НЕПОСЛУШЕНІВОХІИ АТОШО
ЕСТЬ ЕСЛИ НЕ ПРОКАДА ДОМЪ ГАІСК МОВІИ ФАЛОМНІКЪ : **Дамъ**
ЛУКАВІВО К ЖИЛІЩІИ ПОСЕРДІИХІИ. ПРІКЕ ЗА ІЕРЕМІІА: **Успії**.
ОБІНІАЖІ ТВОЖ ПОСЕРДІИ АІГІИ. ТАКОВЮ ПРОІСІДХ ІЕРЕД.
В ДОМАЛІІДЧИ ТОНЖЕ СТЫН. ПРІКЕ ІЕРЕМІІА, АЕМЕМІІ
ШНІІ НЕБІЛІІ ЗАРАЖЕНІІ, ТАКОВЮ НАДАЕТЬ ПРЕСТОРОГОУ:
ЕДИИ КОЖІШ ШИКРЕНІІ ИВОЕГШ ДА ХРАМІІІ, И КІВСАК ТАМКЕ
КОМОУ БРАТІШІСТВОЕ ДА НЕ ІМІА ДЕРДНОВЕНІІ, ИЕО БІЛКІШ
БРАТІШІСТВОЕ ПРЕЛЕГІІ, И ВІІІ ДРВГЪ ЛЕГІНВЕ ИЛІСОЧІІ,
И МЯЖІ БРАТІА СВОЕ ПОСМІЕТЬ, И ІІІСНІЧ НЕБОГЛІІ. АШ
КОЛЖІАЛ ПАІА ПРОКАДА К ДОМЪ НАСІВАЕІІ! НАПЕРЕ З НЕДІ
ІСВА ГОСПОДАРІКО, ГДІ ГОСПОДАРІ ДО ЦНОГЪ, ДО ПОБО
НОСТИ, ДО БОЛДНІІ БІЖЕН, И ІІІШІИ ПРИЕТОЙНІИ ШЕБІЧЛЕ,
НЕ НАДЧАНОІІ СІНОВЪ, ДІЩЕРІІ, И ЧЕЛАДІІ ИВОЕИ; ГДАМ ІМІ
ПОСЛАЖАЮТ, И ПОВОЛІВ ЖІТІИ ДОПУЩАЮТ, НЕ ВІДАНЧИ
ТОГО, ЖЕ ІХЪ ТО ЕСТЬ ПОВНІНОСТЬ, ВІДАЧИ СІНА,
ДІЩЕРІІ, АЛЕО ЧЕЛАДІІКА ИВОЕВОЛНОГО, И БГА СІИ НЕБОАЧО,
СТРОФОВАТЬ, НАДЧАТЬ, А ПРОТИВНОГОШ И ОУПОРНОГОШ
ІСАРАТІІ, ІІСІІ МОВІНІІ СІРДІЕВ: **Мяжъ премуръ, людій Сірділъ**,
ІВОЖ НАСАЖЕТЬ, И ПЛОДЫ РА҆ЗМАНУ ВЕРНА. ПРИІО
НИКЪ ЗАІІ: НАКАДУНІІССОГО СІНА И ОУПОКОНІТЬ ГА, И ДА **Приїд**
ЛІЕПОЕД ДУШІ ТВОЕИ, А ПАВЕЛЪ СТЫН: **Маймъ ви Соліє**.
БРАТІЕ, ВРАДУМЛІЙТЕ БЕЧНІНІЯ. БОКТІШ ДОМЪ ЗА
КОЖДИЙ ВАІПУПОКЪ СІНА, ДІЩЕРІІ, АЛЕО ЧЕЛАДІІС, НЕ
ПОСЛАЖАЮЧІ ИМІ СТРОФОВЕТЬ, НАДЧАЕТЬ, И САРАЕТЬ
ІХЪ, ТАКОВАЙ ЧРЕ СТРОФОВАНЕ, НАДЧЕНЕ, И БІРДНЕ, ЖИ-

бóт в бóчнай и́мъ по сиене ветвь, и́къ моби Соломонъ:
П8тъ жибóтныи ѿблнчёніе и́ наисаданіе. Покоре,

Гдà сáми Господары на врѣ нециноти росп8тателъ,
и́штолъ тои походнитъ, же и́кіи Господары, паковѣ
и́ Челмізъ єсли Господары єстъ зараженъ и́кою грѣхо-
ни прокайдонъ, тои прокайдонъ заражаетъ и́ Челмізъ;
єсли Господары б8детъ Планица, Осеница, Вшетеникъ,
Кринопрнечъца, Драпѣжца; то п8кне и́ Домовинъ єгѡ
тиаснми приине жиичн зоитанъ. Такъ мови Писаніе:
Сирий.

Европейский
Сатирический
Манускрипт

Богъ повѣтъ, же рікъ морскіи на берегахъ ѿбачнши
пото сбо ибо ириво и́ неиштатне ходнти, прикаса́ль
и́мъ абы проство ходнло: але та на тои ѿпобѣдо ѿцъ
ибоемъ: ѿте, иди та перенамн, и́ проетъи на мъ чини
слѣдъ, которо бы моя держали, та къ же ходнти
могли проство. А гдà на жаданіи ихъ отецъ поншо перен-
имн, ажъ показалося, же и́ко втарыи далеого горшъ
етъпаетъ, не жели онъ. що видали, сми ие вѣ з ѿцъ
ибоего сучинили, оуважаныи тои, же єсли онъ праро-
днтеленъ іонихъ на слѣдоветвъ в ходѣ, и́кожъ онъ не
могъ на слѣдовати ѿцъ ибоего, поневѣжъ звичайн-
ная чадшмъ на слѣдовати в ѿбичаихъ роднтеленъ.

Пишетъ Кассиодоръ ѿ Фишдорнъ Чартъ ютикомъ,
же гдѣ до Сенату и́ посполетва Римскаго пнѣль, до-
кладъ таікъ: лѣтвѣнъ з блднти на г8рѣ, а не жели
роню ие в ѿбичаихъ зедночнти рѣку посполиту.
Т8тъ же оуважмъ, чи не єстъ то прѣда: коли лѣтвѣнъ
и́ частѣнъ иоесл при трафлаетъ, же ѿтѣцъ чиствий и́
лави здоровы, родн пособство не здорокое и́ слабое,
лави докональ и врѣ члвки манчн, родн пособство
оулбомное, и в члвкѣ не зуполное; довѣрнай и в на-
біахъ ебглии, роднты сана глаупогш; а не жели абы
Отецъ Планица, Костыра, Драпѣжца, Вшетеникъ,
родн сана вордернныхъ, ветвалнвихъ, в постѣ
и чистотѣ ко хачнчнхъ; абы Господаръ сана жиичн
своевѣлье, мѣль сана и слвъ вордернай, и цно-

тлнвыхъ. и длатогш реслав Ст҃йи Имокентий Папа:
 Был глаголе бдеть нemoцил, ве тко глаго бдеть.
 Але Гдам Господаръ до бгхъ циотъ бдеть добромъ
 при владом Сайншмъ и слугамъ ибоинъ, гдам ихъ бдеть
 к добромъ цбчены хобати и неподбенам речъ, абы
 таака прокасла на инхъ пасты мѣла. и длато мовн Трата
 дугустинъ: Жекожданъ Господаръ и господинъ побни. и
 ни мѣги щевисю либовъ къвонъ Челади, и длати Гана.
 Спинтель и жикота вѣчногш, ве бхъ ибоинъ та синъ,
 дщерей, ико и Челадь, напоминати, на чати, егро-
 фокати, ласкъ и добротливо покасовать, и карати.
 Але съ иквем барзш таа грѣховна домъ прокаса
 на сбѣтѣ розырна! же за ледвъ вондешъ въ якое
 мѣстечис, въ якое Села, въ якіи домъ ажъ заразъ не
 на десати Прокажении икъ КС Спинтель, але на сѣ-
 йеш и на болшъ на трафиши; зъ которыхъ єдини отъ
 заражени прокасои телесности, драгин прокасои зѣ-
 брости, иниши прокасои ласометва, гнѣка иниши
 прокасои ѿмовъ, гордіи иниши прокасои грѣховъ абы
 тѣди добрыи при тласквихъ не были заражени зъ по-
 ногш сожитїи и товариства. Преложени таа сбѣ-
 товыи въ мѣстахъ, и Селаахъ, ико и дховныи и Мити-
 рахъ, и Господары къвонахъ домахъ, пылни тогш по-
 стерегати побниинъ. же и паршивыи обца, межи чи-
 тами и доспавали, то єшъ, же и вшитечни, и пото
 варшили зъ Чистыми, Паница зъ Требами, Оежица
 зъ Водержными, Радбонинъ, Контира, зъ Незлоенвими
 и ѿчтѣвими. але ико наилѣбѣ претъ зъ погрокъ
 себѣ абы тласкъ обца на ѿсное мѣсце бага вмѣченай
 ико жидибе вилучали зъ межи себѣ Прокажениихъ: и
 до толь ихъ до сполногш зъ ѿбоя мешканя неприп-
 щали, ажеи доброе свѣдѣтво, сумнѣи добровъ по-
 иеи поясали, же прокасои грѣховъ оуже подали
 то єшъ, же налаги злыи до грѣховъ цѣлкомъ оуже
 покинули, же въ вѣмъ оуже таа въ мовѣ, а бѣчни-
 каахъ и ѿбывалихъ пренестоиить Заховѣи, таа иже
 зъ Павловъ Ст҃имъ похвалити могутъ: Похваленіе Кода.

Сл. 4.
 наложи
 телен
 Епми.

Прокажени

СЛОВО СЛОВО БИБЛІЙСКЕ СВЯТОЕ ПОСОШЕ: С: АГА.

НАШЕ СІІ ЄСТЬ, СВІДНІТЕЛІТВШ СОБІСІРН НАШЕМ, ЙІСУ
ВЪ ПРОСТОРІІ НЧЕПОТІВ БЖІСІ, НЕ ВЪ МРОСТИ ПЛОБІТІ,
НО БЛАГОДАТІЮ БЖІСІУ ЖНВЕМЪ ВЪ МИРЬ.

Слово Православній: въ ЄУЛІІН ННІШНЕ ВЕПОНЕНІИ
Прокаженныи ходжчи ѿчншеноюи ѿ Хріта заспагти,
на передъ оужали себѣ сами за Прокаженниихъ; Такъ
кохднии грѣшилай єсли хочетъ посейти грѣхъ кото-
ромъ єстъ змѣланыи, нехай сѧмъ себѣ вѣнаєтъ быти
за грѣшиника, ю икъ мовитъ єдинъ з мріихъ: Знаїкъ
спіїа єстъ, познаніе грѣхъ; Знаїкъ єстъ полѣщеніо
срца, гдѣ члвѣкъ грѣхъ івонъ познаваєтъ. Повторе,
Прокаженныи заслѣгли Хрітъ Спіїтелеви въ дорозѣ, ю
мовитъ Бжїтвенимъ Агасі: Входашъ ємъ въ нѣкто вѣ,
Срѣтоща єгѡ дѣлать. Прокаженниихъ моженъ тѣкъ
кохднии грѣшилай, єсли хочетъ дѣлъ івонъ ѿ грѣхъ-
нои прокламы ѿчншеноюи мѣтнъ, побіненъ Срѣтапіи
Хріта Спіїтеля, чресть доброе пределавдате, ю
поєтлановити вісегъ оуже болъ емертвеніи грѣхъ ами.
Маслапітъ єгѡ въсогло не окражати, дже цѣлкомъ оу-
клонити ѿ хла, ю соборити баго; а поєтлан възложе
побінно єти етако, ю длато Прокаженнии етако.
Бш чтобъ запожито вѣнати себѣ быти грѣшинай а сѧця
етако гѡш немѣти новыихъ вистербати грѣхъ.

Потрѣте, Прокаженнии етако иудаеу, чресть ѿ
віраднан вѣтведъ, иже въдѹчи нечестиви, до жю да
чнеготвѣ не смѣлиемъ зближити. Такъ и члвѣкъ грѣхъ
емертельнии зараженни, ветрида пітика побіненъ грѣхъ
попоненою, иудаеу, то єстъ не зараѣ зближити
до Хріта въ Іарнегїи Спіїши въдѹчи, але напередъ
срце івонъ ѿчншити побіненъ чресть ісраїхъ ірунѹ, чресть
иіпогѣль досконалѹ, и досингъ ѿчншеное за грѣхъ.
и тѣкъ маслѣдѹчи дѣлати Прокаженниихъ, ѿ вѣхъ
грѣхъвъ івонихъ ѿчншеноюи заспакетъ, чресть Хрітъ
Спіїтела ишію, которомъ ѿчнія въ Оцемъ и спії

дхомъ належитъ чть, слава, ю поклонъ, иѣкъ и
прини ювзеки вѣкѡвъ,
аміне.

СЛОВО

СЛОВО Б. НА ИЕДЕЮ КО. 39
ПО СОШБСТВИИ СТГФ ДХА.

Шедше покажиша Сщемникомъ, и быти
иадвимъ имъ очищенша.

Пишетъ Евангелье свѣтѣй Аѳанасій Глебъ зі.

Хотѧчи Хрѣтѹ Спснитель, залецити
Прокаженныимъ въ глини и иѣшнемъ вспо-
мненныимъ, икъ великомъ чиста єстъ по-
глагоществу, Слѹхъ же Православный. Аиеш
зараѣвндающи ихъ великомъ къссе вѣрь,
гдамъ зъ плачемъ донегшъ болѣли! И се на-
пѣбнуче, помѣлъ ии; мѣгав ихъ читыни очищенніи,
не чинилъ єднакъ, але до Сщемника въ шадль ихъ
мобачи: Шедше покажиша Сщемникъ. Чи не велика
богемъ єстъ чиста поглагоществу Стогъ гдамъ въ само
Хрѣтѹ Спснителю пишѣ Павелъ Стѣй: Смирилъ се Фланѣ.
полюшиль въ сївъ дѣже до смрти, Смрти же Крѣтия,
тѣмже и бѣ єгѡ превѣненіе, и даровѣ ємъ ии, пакъ
всѧкаго ии меніи, да ии меніи! Собѣ всѧкѡ колѣно
поклонитъ, иеныхъ, земныхъ и пренепонихъ. Шѡ
вънеслахъ йвраїма тѣкъ, же єгѡ ѿцемъ очищилъ бѣ
многихъ на рѡдовъ, же наскїи єгѡ розмножилъ на-
землѣ ии звѣзды на Нѣбѣ, же внашено єгѡ вѣхъ
на рѡдовъ замкнвлъ Благенству; а здѣ не єгѡ по-
глагощество тѣкъ са бѣ ѿнѣмъ реіслъ. Понеже сотвори
їи се, и не пощадѣ сѧ ибо єгѡ либимогѡ мене рѣдно.
тѣмже Благовѣслии Благовѣслии, и множа оумишиж
сѧ тѣшѣ, икѡ звѣзды иеныхъ, и икѡ пѣсокъ по-

Кратко

записано въ 10
записано въ 10
записано въ 10

Слóвsh к. на Нáи и д.

ієрáю мóркв, н̄ прїи́метъ съмъ твоё грады въ постáтъ,
н̄ блговѣжтвѣ ѿсмени твоимъ венъ тѣснѣцн землии
тѣкш же послаша лъ єсн глаша моеш. Що спрѣбнало же
Тѣлъ. Тсѣлъ молошии, звѣлниси шатемъ н̄ доешако ѿрагунѣ
з земли Медикон до ѿца своегш побернѣлъ, азълъ не
тоже єгш послаша ствѣ? Гдѣ рѣка до ѿца ібоегш: венъ єлн-
ка побелѣлъ мнъ єсн, Сотворю ѿче. Пабелъ Стѣ чрезъ
шо прїшолъ до тогѡ, же єгш Хс н̄ зерлнныи въониъ
на звѣлъ на чннѣмъ, азълъ не чрѣсъ послаша не ствѣ? бо
не впередъ Хс рѣка до йнанїи: Йдн, тѣкш Сотвѣлъ н̄ з-
ерлнъ мнъ єстъ сеи, пронеети ймл мое прѣзмѣни н
цими, н Снамъ йнлебави мъ; ажъ оуслышалъ ѿ Пабла:
Гдн, чтѡ мнъ хошеши творнти? Познали н деслатъ
прокаженіе мѣжѣ тѣкъ велнкои снлы быти посла-
ша не ствѣ, гдѣ росказаніи Хбомъ чиниачи досмѣть. Есъ
жаднои ѿмоби ншлн до сщеникш, певнои бѣдѹчи
надѣніи, же зоетанѹтъ ѿчншенои мъ, що ся н етѣлъ.
бо ѿшѣ бѣдѹгъ покеленія Кртова недышанъ до сщени-
кш, а оуже на постѣ ѿчншенои мъ зоетали, тѣкш
Іс рече ймъ: Шедше покажетъ сщеникш, н бѣтъ
нрѹшии мъ, ѿчншенои.

Далугѡ росказалъ Хс Прокаженіи нтн до сщени-
кш, поневѣ мѣлъ боли на доросѣ нхъ ѿчншити?
н тѣкъ мв прокаждъ грѣхъ вѣнѹи посыбати мѣмъ?
ш толь се слово бѣдѹтъ.

Ктѡ тѣтъ непрѣнаеетъ Слѹчайъ Пребоглавнї.
же Хс Спѣтель зѣрлъ тогожъ моменту, ко
тогош до негш звѣлнкои вѣромъ, н се рѣхъ
Срѣнои, зabolалъ Прокаженіи: Ісѣ настѣб-
ниче, помѣянъ на; мѣглъ нхъ нѣцѣлнти. Поневѣ жъ
на тое з Нѣа послалий еилъ ѿца на землю, аби не
тѣлкш людн настѣлъ, але н хорвихъ нѣцѣллъ, по
Прореченному: Дхъ Гдѣнъ на мицъ, єгоже рѣди по-
мѣзъ ма, бѣговѣтнти ннци послали; нѣцѣлнти
всегрѹшии мъ Срѣмо. Белн бовѣмъ лѣтво ємѣ еилъ
внѣ тѣкъ Слѹчайъ сѣта ма хннъ Сотворнти, тѣкож
нелѣтвѣ еилъ деслати Прокаженіи хъ мѣжн єднамъ

нѣцѣ-

Нашълнти слбомъ, не шылнти нхъ до Сщеникевъ,
а ни мобачи: Шедше покажетъ Сщеникевъ.

Крте Спенгелю! въдешъ же тын Сщеници жндш
икн, до которихъ посылашъ Прокаженыхъ, ману
до тебе Срце злое, не призначитъ тебе за Прабдногов
Сна Бжога, бкшемъ Законопреступникъ нарицанігъ
могутъ звести нтыхъ Прокаженыхъ штебе очи
щеныхъ, а бы тя непрославлъши, а бы тое очищеніе
твоє не твѣ, але церемоніамъ Законнымъ приписаніи:
Чемъже нхъ посылашъ до тыхъ Сщеникевъ? Чемъ
самъ манчи вл, зарасъ нхъ не очищаешь? Чи для
того, а бы еслі для злости н оупоръ твоего, не звѣрь
же че снлъ бои Бжиг, палося тое очищеніе Прокаженіи,
а не чрезъ церемонію Законную, въ болшее пришлъ о-
важеніе? бо самъ рислесь Насвдъ дзъ въ мѣръ твѣ прѣ- Ішлъ.
дохъ, да нівндающіи відлугъ, и видающіи слѣпи да
свѣдуть. Или тежъ, а бы чрезъ тое возданіе честъ
стани Сщеникевому, рѣчи самонъ выражаніи слыша
Сирѣхови: Всю душу твою говѣи Гѣви, іерен єчтн. Сирѣ.
Всю сило твою во злоби Сотворшаго тя, и сложи-
телей єгѡ не штѣбн. Кто же говѣмъ можетъ выра-
жити твою годностю оутѣлъ бга Станъ іеренскій,
нетълко въ новомъ Завѣтѣ, але и въ Старомъ?

Что же ткнется Старого Завѣтъ, першлъ гдностъ
Сщеникевъ тя, же нхъ бѣзъ благуна въ межи иини
людѣн, а бы емъ въ жнаніи чистымъ Срцемъ, и залѣзъ
въ ѿфѣри приносіан, икш мовнѣ въ Книгахъ Числъ:
Пожъ левиты вмѣсто бѣлкаго перекенца Синовъ Числъ.
И левъ, ш дѣлъ яронъ и синовъ єгѡ, възложи
Слѣдъ синовъ Иль въ Храмѣ свѣтѣнію; и дамлѣтъ
ш синовъ Ильвихъ. Икш дамлѣтъ гнѣва на синихъ
Ильвихъ, єгда приступити имъ къ Стѣмъ.

Драга, Сщеникевъ Старого Завѣтъ гдность
же бга не хотѣлъ а бы икш оудѣлъ на землю мѣлъ
Сщеници, але сама имъ дѣлъ за здѣлъ, и дѣлѣтъ.
Такъ мовнѣ Писаніе: Да не будетъ жерцемъ и левито
всемъ племеніи чистъ, ниже же жребію въ Гнѣвъ, прино
дѣлѣтъ.

Еш Гднь, часеи нхъ, да идкть ѹ, жркій же да ие вде
имъ въ Брѣтіи нхъ, Гдь еш самъ на слѣдїе нхъ. Ато
для того, аѣмъ немѣли розорваниогш и роздвоеноогш
Срца въ слѹжбѣ Крѣпіи, икъ самъ Кгъ реіскъ: Ізъ за-
повѣдіемъ вамъ днесь либніги Гдѣ Кгъ вѣшш, и слѹ-
жніги ємѣ ѿвегш Срца вѣшш, и ѿвегш дша вѣшш.

Апостол:

Псалом:

51.

Третяла гоностя била, же икто бы не има послашши
Сщениннкѡ, и нхъ Свѣдамъ бывъ проповѣдніи, та ікона
смртю бывъ караный, вѣдлагъ Слѡ Писанія: Члвѣкъ
иже сопѣрнитъ преъзрѣніе непослушаніи Жерцѧ пре-
стола члвѣка Слѹжнти въ Ймѧ Гдѣ Кгъ твоегш, илъ сѣдѣ-
иже вътмѣ днѣ вѣдлагъ, да оумрѣтъ члвѣкъ той,
и да ѿвержешн слое ѿ Інна.

Інна

Слѹжнти

Икона

и апостол

и пророк

и святител

Коі.

Ішакъ

Іаковъ

Апостолъ

Апостолъ

Внобомъ засъ Завѣтъ, юзажъ неведнка якъ гдно
Сщениннци пѣвне величка. Першал ѿваль, иже
Гдѣ Кгъ оучинилъ нхъ людѣвъ твоегш Пасхырами, и
блѣтелами; икъ мѹни та Пѣвецъ Стѣні: Той дѣлт
Ешви ѿвши ѿвши ѿвши ѿвши ѿвши ѿвши ѿвши
шви же Пасхыръ и блѣтела. Друга же нхъ въ Цркви,
свої Стѣні, та ікона ци свояхъ Бѣсінхъ, належачихъ
до Спіїллю вѣкогш, оучинилъ шафарами; икъ побер-
жаетъ, той же ѡпѣлъ: Тако наставъ да ие вѣтъ члвѣкъ,
икоже Слѹги Христовы, и строитела Таннъ бѣсінхъ.

Третяла, же имъ дѣль мѹи, грѣхъ лжкѣи ѿвши ѿвши
на земли, и чиннити людѣи гѡднини Цркви Небесногъ
и вселъ ѿвши въмъ таікъ донихъ: Пріїмѣще дхъ Стѣні,
и мѣ ѿвши ѿвши грѣхъ ѿвши ѿвши ѿвши ѿвши
деряжатъ. и єлнка ѿвши ѿвши на земли, вѣдлагъ
івѣдана на Неби, єлнка разрѣшитѣ на земли, вѣдлагъ
разрѣшна на Неби. Четвѣртая, же Тѣло и Кровъ
Хѣдъ, въ буходнити Стѣні, по Стѣнти могитъ; вѣдлагъ
Слѹгу Хѣдъ: Се єшъ Тѣло моє, звѣмъ ломнмоє,
сѧ чаша новий Завѣтъ єшъ въ мої Крови, сѧ
твօрѣте въ моє воспоминаніе. З чогѡ чѣнѣннини
и вѣшини бѣти Сщенинци внобой блѣти ѿкѣдніе
на лѣгловѣ, ѿвши жаденъ з ѿгловѣ неможетъ
члвѣкъ ѿвши ѿвши грѣхъ, таікъ Тѣла и Крови

Хбон

Хбон въ єнчарістїи по стїтии неможетъ: а сїенни
шбое тое ѿчннїти можетъ. Такъ мовитъ єдннъ
з фїтєлїи Чрксовнїхъ: сї ткъ велїкаѧ нчтнаѧ єїтъ
побнїностъ! которамъ дана є влїсть, Гда
Славы Глобамъ Стїмн по Стїтии, ѿстнамъ Блгвнъ,
Рукамъ держати, фета власнамъ оуживати, н ииншн
подавати. А для такъ высокон гоности, побнїни
крайне чтїти Сїенникъ ткъ Гамога Ха, еш мовитъ

Ономъ
Ошади-
дисте-
Кинъ: д.
шамаслебъ
Хромъ
Гли: б.

Златоустий Стїмн: Сїенницин єїтъ Намѣннкамъ Злато:
Кртобымъ н которамъ чтїти Іерей Ха, Ха Самого омъ:
итїти, а исто крнвднть въ омъ Іерей Ха, Ха Самого на Мъ:
крнвднть. Игнатиин засъ Стїмн: Сїенетвн [правъ] єїтъ до
еїтъ Сумѣ въ єхъ добръ, которые въ людехъ засятъ смина
которые єсли и то зелжитъ, бга зелжитъ, н Гда Іса
край Пербороженнаго велѣ твари, н Самого єдннаго
латври влкъ Іерей Бжогш.

+ исслѣд.
на руко-
свѣщика
помѣса
засѣйтъ
зрѣлъ
Анастасій
зрѣлъ
Омніго
надѣлъ

Гды теди бгъ таисъ честъ н влїсть далъ Сїенни-
томъ ткъ не далъ йгломъ, ткъ миже побнїни
чити при такъ високон гоности Сїенницин въ Наперевъ
побнїни быти чудимъ, не талко ѿ всемъ Сїенни,
але н ѿ лнїсомъ, ѿважанчн тое, же не такъ єїтъ въ єїтъ
баганъ злівонъ, ткъ за лнїсю грѣхъ, бднія въ істро-
бани ѿннхъ недбалимъ ѿкажутъ. Такъ мовитъ
Златоустий Стїмн: Нерозумѣю лбъ межи Сїенниковъ,
мнъ мнози били Сїенниками, але болшъ длаекш ко-
торымъ въчнє погнѣвятъ, не такъ власнами грѣхами
коими, ткъ чуднми, ѿ которые недбали. Григорий
Стїмн Паднанскїй, ѿважанчн ткъ велїкаѧ єїтъ
гоностъ н честъ Сїенниковъ, наставаетъ нхъ бгамъ,
мовачи: Сїенниковъ єїтъ бгъ, н ииншнхъ бгами чини.
Белї таисъ єїтъ, теди кождый Сїенниковъ ведаєтъ
блеснїю Стїго: Да бедаетъ ткъ свѣтъ въ мѣтъ, да би
н саимъ честимъ въ єїтъ ѿвѣлїаго грѣха, н пыихъ
которые донегѡ приходї, проівѣтнль до поднїана
ногнни. Повторе, потрѣга лбъ Сїенниковъ въ жигїи
н Славненїи налѣдовалъ Хртѣ Самого. Такъ мовитъ
єдннъ з фїтєлїи Чрксовнїхъ: Ніхай приступаетъ до

Сло: д.
Чеснїе
с: влн:
зблїп.
Гли: б.

с: Лар.
шТ вѣлъ
Хкой.

Олтарј Сиеннико, икъ ХС, нехан престоитъ икъ
ЛГЛА, Славитъ икъ Стайн, ѿ лихъ приноситъ
шебти икъ Архіерей, проповѣдуетъ ѿ мірѣ икъ
ходотаи, шибъ зась нехан приноситъ мѣтъ икочавкъ.
Погреїте, аемъ быль латвий и готобий до мілділ,
шо комѣ шебшалъ, тое исполнити жесть и шмобла,
жесть в побоюстн кохали, гнѣвъ ѿ икѣ пре шганы,
жесть быль трабонъ вѣджанчю людѣй до побоюстн,
оу похожиши до гишини, аемъ жибогъ вѣгъ икъ кото-
ро виражалъ малюбани, то же заховани образъ,
икій и приналъ. Давна я бовѣмъ побѣсти, мовн
Стайн Амброй ѿ Сиенникоахъ: Призвачамъ единимъ
быти. А икожъ можетъ быти единимъ, мовн то же
Стантель? Где по гибомъ западетъ, то иростин
великимъ разжалетъ, то на лицѣ росталетъ, то
блѣднѣетъ, в подомъ моментѣ ронимъ икѣ покачи-
нун. Але либо до матвры належитъ гибватни, але ѿ
шчайти и до причини; чайбеческа зась єста мѣрко-
вѣти в себѣ гибъ, не алемъ порушатни на кого за-
паличиюстн, не призванвѣти до боли, не гѣти,
ани вѣджашн посполитыи свары, пнсано бовѣмъ є:

Прѣ. Мѣжъ иръ притворѧетъ свары.

Чогбиса зась мѣли вистерѣгати Сиенници, аемъ
в Цркви Стой маочи таісъ вибокъ гоностн и чайти,
люду Бжомъ з себѣ не даинъ жанон сѣблай? На передѣ
побинника вистерѣгати Панетва, таісъ сѧмъ Бгъ
рекль до Йарона: Вина и сибера не пїи та, и синое
твои в тобомъ, егда в ходите в храмъ свѣдѣнія,
да не сїмретъ. Павелъ зась Стайн мовнта: Подобаетъ
бѣкопу бѣ пороска быти икоже Бжю строитель, [шо
и шкоожомъ Сиеннико вожитъ розумѣти,] не вѣте
нѣгажанщъ, не дѣрзъ, не гибѣвливъ, не паници. Пан-
етва бовѣмъ тисъ пншетъ Стайн ванлии: не приымѣ-
етъ Гда Хртъ. Ахъ Стого шганаетъ; икъ бовѣмъ
дѣмъ шганаетъ пчелы, таісъ панетва шганаетъ
дѣри Ахъ Стого. Панетво и дѣрихъ приводитъ до
вилаго влѣ, и для того Солоіна философъ йтенти-

комъ даље быва въ такое право, же если бы Чаръ, альбо
Князь, альбо искони инишии, благословенныи постриженни
шкогш быль паче имъ, альбо смертю быль караныи.
Примоиниемъ иже ѿ АЛЕКСАНДРА БЕЛКОГШ, Чаръ МАКСЕ-
ДОНИКОГО, ѿ томъ пишется въ Іоғорѣахъ, же поясна
въ предбоятии кохаль, посты быль и добрыи, и ласка-
вымъ, не галясш и въ зычаньиимъ ємо, але и къ незыч-
ливыиимъ; але и горш радъ на мѣрѣ бѣнногш зажи пра-
ко, наимнѣшои и наивѣрнѣшо иже драга, Клыта
зажиа; пакъ мови бѣженииїи йугдешнии; але и дефъ въ Напо-
вѣхъ звѣтъ жца, ѿвниа зесталъ звѣтъ женииимъ. иено до
Повторе, побѣнии и чистотѣ кохати, и мови дѣвъ.
Прѣкъ Исаїа: Неучнетота непрігласаніе же въ сданіи ѡщіи
Соуди Гдѣмъ. Павелъ засъ стый до възланіи иного го-
шчниса Своегш Тимофея, пишеть та. Не помаша же
чужай грѣхъ, себѣ чиста соблюда. Что робажиши Зла
говити стый мовитъ; же потрѣка сїеннико въ съ-
баки чистиимъ, икона на самъ Нѣсехъ постриженъ-
ніи, межи Нѣнамъ онимъ Сидами Срѣніи етола.

Потрѣте, побѣнии людемъ оучиши словомъ и при-
кладомъ, пакъ мови єди зъ ѡчеленіи ѡркшви: Сїенни-
ко възланіи и правлѣти добрыи злаки икона прикладомъ до лѣпши хадѣла потягати.

Чтоа ти се оученіемъ словомъ, мовитъ побожиша
юдѣмъ до сїеннико въ юдѣйскому: Ниѣ братіемъ
бы иже есть предвѣтери въ людехъ бѣжихъ, на вѣ-
шутіи дши ихъ, сего ради възмѣни прѣщеніи възлані-
шите срца ихъ, даво помилованіи на непушениє ѿцъ
нашира. Бѣзъ засъ самъ до сїеннико въ пакъ чрезъ
Прѣка йесеїна, мовитъ: Ауди моя да наисажища
разлучнѣи межи сѣймъ и сбернавимъ, и междо чи-
тымъ и нечестивъ иовѣтлати ии.

Иле до оученія Прѣкладомъ. Онше С: Павѣ Постри-
шевище май не ботише багре бѣжю прѣяти бѣмъ, ии
єдиномъ ии вѣмъ же длюще претраканіе, да слѹженіе еи
поручено бѣдетъ, но въ вѣмъ прѣставлѧющи себѣ икона
Бѣжія Славы, въ терпении миѡзѣ, въ искрѣ, въ еѣлѣ,

въ членотъ, и дългъ въ Търдѣ въ Единиѣ, въ Попълнѣ,
и въ прѣчищъ въѣхъ до крѣпѣниѧ по авансъ.

Іде ко звращанні до ніжнегш Сулії, чи то ХС
Гдь, єще й длатогш Дніпти Прокаженіиха може до
Сщенників в шенілаетъ, або існі відмінності ні не-
Христо слобіє посацаль? Відмінності в чудовіом оуліченні
шміків Прокаженіиха, не злобіє в ніспоміні зікона кото-
рый та скобаха шенілаети кацаль до сщенників, ве-
дінні альгра птихів сашв в Пніанія стігю; Чавекъ ємже єще
на кояжи пілоти єгш, стіропу знаменія йли начальш
прокаженія, да приведеться к здійсненю жерці, йли із
єдиномъ щ сашв єгю жерці. Тâ оубажайтъ Злато-
устінні стій, й стій Ієрониму.

Чи ли тежъ на ѿстатокъ, да ятогѡ ꙗдѣ ѿспѣлѣтъ въ Происхожденіи до Сщениннкѡвъ, аѣмъ дѣлѣ знѣтнѣ же кѹждыи граѣшннкъ, на дѣлѣ Происхожденіи, въштѣ ннкъ, Памѧца, Забоица, Кенкоприѣлца, Арапѣжца, а иишии г҃имъ подобнай, єслѣ хотѣтъ быти на дѣлѣ оулѣченіи а и шчищѣніи въ Шграѣшннонъ происѣди; не хѣнъ и дѣлѣтъ до Сщениннкѡвъ, а прѣниимъ ѿспѣлѣтъ граѣшннкои, помѣважъ онѣ въ Хрѣтѣ Спїштела мѧютъ събѣ ланху вѣл. аѣмъ зъ граѣшннонъ происѣди ѿчншалн.

Задача: *Дано в бл., что люди зажигают приказы феодалам.*
**Штотъ Златоглавий Стый: Онымъ [прѣбѣ] на земли
мѣшкайчимъ, порученіе єсть, аѣмъ гвімъ речамъ ко
тогои на Нѣѣ 18ть з шафобалъ, онымъ дамъ єсть
аѣмъ властъ мѣли, которонъ Кѣваний Аггашъ, аинъ
Архаггашъ, недѣль. Прѣтъ и то колѣко єстъ про-
касомъ грѣхъ з мѣдью и дѣнъ, и скорошъ и дѣнъ, не штаганъ,
покажи сїенинкъ, посаживъ Срце и мѣсть, ѿкрыи
грѣхъ, не хай ѿбѣти сїенинкъ чѣто зять єстъ.**

Ікъ зъє побікъти маємъ тоñ грѣхомън прокъзы, приступиши до сїїеннишвъ, до нашнхъ дѣшвнхъ. Отъєвъ въ Наперевъ, чреда Скрабъ нѣ болѣсъ за грѣхъ пополненіе? Повторе, чреда Испобѣдь, Погреите, чреда Доспѣть очищеніе. Иде до Скрабъ нѣ болѣсъ за грѣхъ пополненіе; нарадѣвши мѣстомъ Дѣда Стѣгшъ щрмъ Гнілогошъ, іо оторвавши грѣхъ ами прелебо-

ДЕБІТВА Н ЗАБОНІТВА, ОУРАДНІВШИ МАСТАТВ БІГІСІЙ,
 ЗАБОЛАЛВ ОУПОСОРНІВШИМ ПРЕДНІМ: ТІБІ ЕДИНОМУ ^Ч: Н.
 СОГРЕШІХЪ Н АУКАВОЕ ПРЕТОГО СОТВОРНХЪ. ГДЕ НЕ-
 НІШЕСЯ ЗНАЧН ТАКІСО ТОЕ, ЧО Н СВІНЬ МАРНОТРАВНІ
 ДОЩА ІВОЕШ РЕКЛЗ: ОЧЕ, СОГРЕШІХЪ НА НБО Н ПРЕ-
 ГОСОН. КОЖДЫЙ ПРІТО ЗНАЧВУЧНСЯ ЕІТИ В ІМКНХЪ
 ГРѢХАХЪ СМРТЕЛНХЪ, АЕМ ПРІНТІ МОГЛА ДОСКРДН
 СРІНОН Н ДОСОЛЮ ЗАГРѢХН. АЕМ ОЧИ ЄГІ МОГЛН Н ^Ч: РН.
 ЗВЕРТН НЕХОДНЩА ВОНАЛ, ПОНЕЖЕ НЕСОХРАНН ЗАКОНА
 ГДА: ПАСНМ СПОСОБОМ ВЫШЪ РЕЧЕННІН, НЕХАН НЕЩ
 РОДЕНІЯЕТ СЛОВА: АХЪ МНІ ЕГІНОМУ Н ШКАДННОМУ!
 ЗГРЕШНЛЕМ ПРОТИВ БГА ТРЧНЕСЕННАГШ Н ЕДІНАГО!
 Противъ БГА ОЦА, КОКОРДН МЕНЕ ЗНІЧУОГШ СОТВОРН.
 Противъ Свя Бжогш, КОТОРЫЙ МЕНЕ СВОЕЮ ПРЕНАЙ-
 ДОРОЖІЕЮ КРОБІЮ ШІСПНЛЗ, КОТОРЫЙ ЗА МЕНЕ ЕІЛА
 КІТЛЙ, ПОЛНУКОВАННІЙ, ТЕРНІЕМ ВІКНЧАННІЙ, НА КРІП-
 ТАСЛАТЛЙ, Н ОУМЕРДЛЙ. Противъ Ах СПГШ, КОТОРЫЙ
 МЕНЕ НА КРЩЕННІШІПНЛЗ! ЗГРЕШНЛЕМ ПРОТИВЪ ЕІНІ
 ПРЕНАЙСІНШОН ТАЦН, КОТОРДА МНІ СВОІ ДЛА
 СБРД, Н НА ІВОЕ Н ЗЕРАЛА МЕШКАНЕ РЕІШН: СЕ ПОКОН МО-
 ВЪ ВІКЕ ВІСА, ЗДЛ ВІСЛІСА. ЗГРЕШНЛЕМ ПРОТИД ОБРОСТ
 ЕГУ БІГІОН, КОТОРДА МНІ ВІСГДА ДОБРЕ ЧИНІЛА Н
 ЧІННІТВ; Противъ АНБВН, КОТОРДА МЕНЕ ДАРМШ
 ОУЛНБНЛА; Противъ МАРДЛ, КОТОРОЕ МНІ ЕРѢХН ШПЧ-
 ЩАЕТВ. ЗГРЕШНЛЕМ Противъ БГА КОТОРЫЙ МОНІМ
 ЄІТА ОЦЕМ, МОНІМ БУІТЕЛЕМ, МОНІМ ПАІСТІРМ,
 ЧРІМ, ОСОРОНЦЕ Н ДОСРОДЧЕМ. ЗГРЕШНЛЕМ НА
 НБО, КОТОРОЕ МЕНЕ ПРОІВЕШАЕТВ. НА ЗЕМЛІ КОТОРДА
 МЕНЕ ЖНДН. Противъ РАСЛІЧНОМУ СПВОРЕНН, КОТОРОЕ
 МНІ СЛВЖНТ. Противъ АГГЛІМ, КОТОРЫМ ГДЬ МОН
 ЗАПОВІЛІ СОХРАНІТИ МЛ ВЪ ВІКХ ПЛТЕХъ МОНХ, ^Н Ч ^Ч:
 НАРДСАХъ МОНІТИ МЛ, ДАНІСОГДА ПРЕТКНЕІА, Ш КАМЕ
 МОГА МОЛ. ЗГРЕШНЛЕМ НА ДШ МОІ НА ГІФЛО МОЕ
 КОТОРЫН ІВТЬ СПВОРЕНН СПВОРИПЛА МОЕГО. ВЪ ВІКХ
 ЕНХЪ, ТІБІ ЕДИНОМУ БІЖЕ СОГРЕШН! АЛГОВЧМ КРІВДН
 СПВОРЕНА СПАДАНТ НА КРІДУ СПВОРИПЛА. АНЕТЫАКШ
 ТІБІ ЕДИНОМУ, АЛЕ Н ПРЕТОГОН: ПРЕ ШЕЛЧНОСТН

Слово є на Наміс.

твоєю Бѣкотю, неболгнію ани Малитатв твоєї
Бѣкогю Спірішногю, ани мвісв пексланії. єзеслемі!
єзенеїтво моє! згрѣшнієма прѣ Бѣкотю твоею
мбростю, котоrlа на мене емотоцла, апомети ѿ тієї
на грѣху мої не вагала; прѣ бѣконечном матії єзію
ї терпленію, котоrlа мітє перебачалі, сподѣланчига
помніє скорон попраби, ї полѣпшена: згрѣшнії пред
Велікотю єзені щодриванію, котоrlа мене рушними
дарами ї ласками твоїми Бѣкими збогачала; пре
твоєю Бѣкотю вшемоєти котоrlа мене віпомагала,
абы мъ не мілъ образа на грѣху моїхъ наслідії.
блеш ѿ діавола прокляти жіво до післа порваний.
Також єокрѹшанчна Ср҃ця, ї на жа за грѣху добіваним,
момо з ніївнім Проівлієнім: Іссе настінніе
помлади нарв. Ї та премардані Іссе Гдь чре Сокрѹшенні
ї болені відрину ютиспінвши сл ѿ проклази грѣху нон
[місв мови Пррієз Йсаїа:] да жіво Сокрѹшеннії Ср҃ця.
Іле до Йіповеди Стіон, таї барду є потреска
на знесеніе прокади грѣху нон, абы мъ чим ѿрасіан
Малитатв Бѣкії, тоє візнули прѣ Йіповедніків
своїмъ з великомъ болѣднії Ср҃ца. таї мови
Пррієз Йсаїа: Гань ти прѣждє везслікшніє твої дас
ѡправдніши. Чтѡ ї самъ Кс Спінтель вірлажаніи,
секль до деслти Проівлієнніхъ можії: Шедше покажіє
Спінніківм. Ікш бы реслав: Кочепе абы мъ ба
шутніла, чтѡ мърте на п'єлі, ѿлавките тобе віашні
дхобнімъ єщем. Іле речеша члвѣчи грѣшні: ѿчнію
тоє, поїдь до дхобногу ѡці мояш, візнули пре нім
вів грѣху мої; іле чтоби бѣз мілъ дати за ѿфєр
на зглаженіе грѣху ві моїхъ, кѣчош вісіє таїковш
не знайди. Небоні, з чайтні ѹкої ѿфєрви ємѣ Ср҃ц
Сокрѹшенно ї Смірено, єсли їншихъ немаеш цнот;
дбеніть єздеша ї на помъ, певніма єздѹчимъ тогѡ,
же ѡці Сокрѹшена ї Смірена бѣз не ѿчнінжитъ.
З чайтні за Бѣкотю, ѿфєрви ємѣ самого вілнеленіо
Сна єгѡ великою кв грѣшніківъ лкевка, віпол
шніє, Рѣзві, Животъ, Спірть, Смерть, Кровн єгѡ

Тоже:
місв.

Чайтні:

Приман-

ПРЕНАЙДОРОЖШЕНІЦЕМЪ. ПОЕ ПІСЕ ОУСПРАВЕЛНВІИ, ШІСТН,
И ПОМЕСТЬ Б҃СІСДІИ НАГРѢХАМН ПВОНМН ВНЕСЧУЮЩ ПЕБЕ
ЩДАЛНГР. ТАКС ОУПЕВНІЖЕШЪ БЛЖЕНКНІИ АУГУСТНІИ:
ФЕСТА ПА ПОСТА Б҃СІСДІИ ГДЕ ИСПОВѢДЬ ЧЛЧІСЛА ОУПЕРЕ-
ЖАЕ. ОЧО НАСАМ ЧРТВІЩІИ ПРІСКА: РЕХ ИСПОВѢДЬ НАМАЛ
БЕЗДІСНІЕ МОС ГБН, И ТА ШПУСТН ЕСН НЕЧЕСТІЕ СРІЦА МОС.

ИЛЕ ЗА ДОБЫТИЕ ОУЧИКНІА ЗА ГРѢХН ПО ИСПОВѢДН
СТОН. ТОЕ ИННАЧОМЪ ИНШОМЪ НЕ ЗАЛЕЖИТЬ, ТАКО
НА ДОБРІХ ОУЧИКНІАХ; И ДЛЯТОГО МОСН КГВ ЧРЕ ПРІСКА
ІСАІЮ: ИЗМЫІТЕСЯ И ЧІСТЬ БДІТЕ, ШНМЧТЕ АЛСАСЕБО ІСА: 5.
ШДІВ ВАШНХ ПРЕ ОУНМА МОИМАЗ ПРЕСТАНІТЕ ШСЛАШ
ВАШНХ, НАЧІЧІСЯ ДОБРІ ПВОРНГН. (ТОЕ, ПРЕСТАНІ
ОБЖІРСТВА, ПАНІСТВА, ВШЕПЧЕМЕСТВА, ДРАПЧЕСТВА,
КРЫВОПРИКЛІСТВА, ЗЛІСОІСКА: ДРГВ ДРГВА НЕ АНЦЕМІНШ
ЛІБЧЕСТЕ, ПОСТНІТЕ, ІЛЛМВЖН ДАВАЙТЕ, СТГРАННІХ ДО
ДОМШВ ПРІІМВНІТЕ, КОРМЧЕСТЕ, ОДІБВАЙТЕ, ХОРНХ
НАВІЖАЙТЕ, МРТВЛІХ ПОГРББАЙТЕ, ДРГВ ДРГВА НЕШ-
КЛЕВЕТАЙТЕ, НЕ ШІСДАЙТЕ;) И АЦЕ БДАДТ ГРѢХН ВАШН
ІІЕШЧЕРВЛЕННІА, ІКШ СМЕГВ ОУЕБЛЮ ТА, И АЦЕ ЛИ БДА
ІКШ БАГОРЪ, ТО ІКШ ВОЛН ОУЕБЛЮ.

ІІЕКЛН РАДВ СІШВЕ ІІЛІСТН ДО БГА: СОГРѢШНХШМЪ
СОТВОРН ТА НАМЪ ПО ВІСМВ ЕЛНКШ ГОДБ ЕІСТЬ ПРЕ
ОУНМА ПВОНМА. И ЗДМІ ПО ТОН ИСПОВѢДН ЗА ГРѢХН
ДОБЫТИЕ ОУЧИКНІА, БАЛВАНІ КОТОРЛІМСЯ КЛАНЛН
ПРЕЧУ ШІСЕБ ШІСНІВШН; АЖ ВАРДВ НМВ БГВ ГРѢХН
ШПУСТНЛЬ, АЖ ВАРДВ НХ ПРИНІАЛЬ ДО АЛСІН, ІКШ
МОВН ПНСАННІЕ: ИЗВЕРГША ЕОГН ЧУЖДАМ ШСРЕДН СЕБЕЗ Там же
И ПОСЛОДЖНІША ГДЕВН ЕДННОМЪ, И СОЖАЛКСЯ ДША ЕГШ.

ДЕСЯТЬ ПРОІАЖЕМЛХ МУЖЕЙ ЕЩЕ НЕДОШЛН, ВЕДЛУГВ
РОІСЛАДАНА ХБА, ДО СЦЕННІІСШВ, А ОУЖЕ ОУЧИЦІЕМНІМН
ЗОІСТАЛН, ВЕДЛУГВ СЛАВВ БУЛІКНХ: И ЕІСТЬ И АВШНМ
НМВ ШІСНІШАІА; УТВА К ПОМЪ ЗАГАЙНА? ПОДОБНО
ТАК, А БІСМО ЗНАЛН, ИЖ ГДЕ НЕМОЕЖІА ШЧАВЕСКА
ЦІРЕ ПОТРЕБНУОГШ ЗА ІКБОЮ ПЕРЕШІСДОЮ ВАПОЛННІТН
САКРАМЕНТ, ЗВЛАЩА КРШЕНІА И ИСПОВѢДН СТОН; ПЕДМ
И ЗА САМОЕ РОІСЛАДНІЕ ЦІРСЕ БГВ ШІСНІШАІГРѢХН: АЕО
ВІМЦ НЕ ПРИВЛЗА БГВ ДО САКРАМЕНТШ АЛСІН И МАРДА

ібо́гш Б҃когш та́кои нечне, а́бы́ немо́пá ла́исн и́ моя
Сакрамéнту дати бе Сакрамéтъ, гдéбы́т Сакрамéт
згóла немоглó держати. Бга́ ѿбвéм втаком рáць
чре́з ви́трину Скрбхъ члвческы, че́ сподѣланиe ібо́
ви́трине, и́ влїжніе ла́исн, члвческа оусправедливлѧет
и́ шунциа, в пере́ нежели прийдё до И́сповéдни и́ Доспѣ
оучи́неня. и́ ѿвшем кóждо грѣшика, же́сия мóглъ^ъ
допеонáле ѹбш. налéжитъ вы́сповéдати, и́ пережáет
ла́исю ібо́и, и́ споражае а́бы́ исчтение дхобному ібо́ему
щъ мóглъ шкырти ібои грѣхъ оусправедливлѧнчим
оуже чре́з Скрбхъ и́ ви́трине Б҃коги ла́исн сподѣланиe.

Прокаженны в и́тчине ву́лїи вспомненны, и́кон
пíлностри приклада́ли, а́бы́ на пíлѣ были здоровыи
не ѿжидали ѿни хá и́мъ прийдетъ до села, и́поли
злѣгáютъ ёмъ надорозъ, и́ видианчи сеи за не-
честивъ, здалéса до неги боланигъ: і́се настабиши
помáлъши. а́й ма́е коли́ дша и́ша прокаженному грѣхъ
зостанетъ, чи́лакометвомъ, чи́лобжиретвомъ,
чи́лапáнетвомъ, чи́лзанъровтъ, чи́лненаветъ, чи́л
предибоджиретвомъ, чи́лленнверетвомъ, ѿспалетвомъ,
чи́лгнѣбомъ, запалнцестъ, чи́лнелардіемъ вълодемъ
оутрапенни, и́ и́ншими тýмъ подобнымъ влостъ;
чиш заплнностъ, чиш злегарана приклада́емъ, а́бы
была оу́здороблене згода неда́емъ, невѣданчи того,

что́ мовитъ Притчики: Нерадай ѿбонъ пытѣхъ
погибне. събезумте члвчес велико! коли́к телеснѹи
и́кви впаде хоробъ, что́ нечнинм а́бисмо здоровыи
были? звхóгон велисю жалѣца. огнѣ, горкии
лѣгиретъ приймвemъ, хочай не ѿстесмо та́къ певни
же́бимо могли врѣтъ до здоробъ; а́гда до здоробъ
прийдемъ, съміся ѿстрожности! поясамъ, и напою
шкодливогш, епережемося а́бисмо втвичъ не впáли
хоробъ. а́же бы дша была ѿ прокáзы грѣхони ѿдо-
робленна, чого и́ ла́исми прокáзами доспупнти можемъ,
жаднои не приклада́емъ працы. а́хоча оуже з сны
ла́исн вжен чре́з Скрбхъ допеоналъи, чре́з И́сповéдь,
и́ Доспѣтъ оучи́нене, подзедемъ грѣхони прокáзы и́

СТАНЕМЪ НАДШИ ЗДОРОВЫМИ . ТВОЖЕ САМЫ СЕБІ
 БАЖМО , З МІКО ПО ІСПОВѢДІ СТОЙ ЖІЄМЪ ШЕГО-
 НОСТИ , ЖЕБНІМШ В ДАВНИИ ОУЖЕ НАМЪ ШПУЩЕНІИ
 ЕХІИ НЕ ВПАЛН . САМЫ СВОН СУМНЕМЪ РОЗБІРАЙМО , ЧИ
 ОЖЕЩА ІННАГР РЕЦН ТОВІЧО ПІСМО СТОЕ МОВИТЬ
 СУМІСОНІВ : БІК ЧАВЕСІ СЕЙ ПІВНІ І БАГОЧЕСТИВ ? Л8: б.
 НМОЖЕТГ ВІПО ЗНАГР РІЩН ШІЕБІЕ З ДЕДОМЪ ЦІЕМЪ :
 ОХРАНІ ДШВ МОН , МІКО ПрРБЕНІ ЄІМЪ : ЧИ СЛВХЛЕМЪ УЛІПЕ-
 ШВ СВОЮ ВІЛШ ? ЧИ ГЛДХАЕ АХА СТГШ , КОТОРЫЙ ВІСГДА
 АПОМННІАЕ : ВІСГ ХРАНЕНІЕМ БЛЮДН ТВОЕ СРЦЕ , ШІІ БО ЕД При: б.
 ХОДНІЩА ЖИВОГО ? ЕМНАМНІЕН . ВІЛН ТЕДЫ САМЫ З СЕБІ
 ЕМОЖЕ ТОГОВ ДОКАЗАТН , АБЫІМШ РА ПОЗБІВШИ ГРЕХШ
 ЦА НА НАСНЧЕНОЕ , В ОННЕ ЗНОВУ НЕ ВПАДАЛН ; ОГО МАЕ
 ОКОРОМЪ МІКО Проіаженныи ОУДАВАЙМО , ВОЛАЮЧИ : СЕ
 АЕГ АВННЧЕ ПОМЛУНІ НЫ . ПОКАЖН МАРДІЕ СВОЕ НА НАМН
 ЧРЕЗ СНІЛ СТРТЕН СВОНХ ПрЕНАЙДОРОЖШИ ЗАХОДН
 АЧНСТМУХ , ТАІСЬ , ЖЕБЛІМШ ОУЖЕ БОЛШ , ТОН ПРОКА-
 ІМ ГРЕХШЕНОН НАДШИ НАШИ ЧРЕЗ ВОЛН НАШУ НЕ НАВО-
 ГНАН . ВІБРНІ НА НА МІКО НА Проіажены ОЧН СВОН ВІСКІН ,
 ЕМШ ВІДЛУН І СЕБІ ЗАШЕ ВЛІПЛЕНЫ ТВОЕ ВІСКІН ОЧН ,
 ПОЗБІВШИМН ЕМАН ВОЛН ТВОЕ ВІСКІН . Й МІШ ОНН
 ПОЗБІВШИ ЧІІСВ ЛАІСКУ ТВОЮ ТЕЛЕНОН ПРОКАЗЫ , ЗАРО-
 ВДІКОМЪ Н ДОВОДОМЪ СЩЕННІКШВ ПРИПВШЕНІ ЗОСТА-
 ЛН , ДО ТОПЛНОГО ВОЖНІТЛ Н ТОВАРНІТВА ЛЮДСКОГО :
 ГАІСЬ ЖЕБЛ Н МАЧРЕЗ ПВО ТВОЕ ВІСКУ ЛАІСКУ , ПОЗБІ-
 ВШИ ВІБХУ ГРЕХШВ , В ДНЬ ВТОРОГШ ВІСКУ ПРИШЕПВІА ,
 ПРН ТЕПІЧ НЛНВШОМЪ АРХІЕРЕН Н СУДІН СНДАЩН ДВА-
 НАДЕЖНІ АРХІЕРІЕВ Н СУДЕН , Ш ТЕБІЕ ПРВНОГО СУДІН
 ПРИПВШЕНІ ЕМАН , ДО ТОПЛНОГО МЕШКАНІА Н
 ТОВАРНІВА ЙГЛІКОГО , Н СТБХУ ТВОЕ ВІСКІХ
 ВІЧРТВІН ТВОЕ НЕНОМ , ЙМНН .